

"Kıbrıs'ta demokrasi Türkiye'den ileride"

Abbas Güçlü'nün Genç Bakış programı için Doğu Akdeniz Üniversitesi'ne gelen Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Gündem'e verdiği özel röportajda, Türkiye ve Kıbrıs'a dair siyasi değerlendirmelerde bulundu.

Derman Paça'nın röportajı

Sayfa 11

Fone Film Festivali'nde "cep" filmleri yarıştı

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü tarafından düzenlenen 1. Uluslararası Fone Film Festivali'nde cep telefonları ve tablet bilgisayarlar gibi dijital teknolojiler kullanılarak çekilen kısa filmler yarıştı.

Sayfa 6

Nazar etme ne olur...

Medyumluğu meslek edinmiş olan Emrah Öğredici, kendisini "enerji uzmanı" olarak tanımlıyor ve "enerji uzmanı danışmanı" olarak vergi levhasının bulunduğu söylüyor. Öğredici'ye fal, büyü, nazar ve gelecek ilgili sorularımızı yönelttik.

Semra Ergenç'in röportajı

Sayfa 15

<http://gundem.emu.edu.tr>

Gündem

Doğu Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğrenci Uygulama Gazetesi

Sayı: 34

Nisan - Mayıs - Haziran 2013

ÜCRETSİZDİR

FCMS
FACULTY OF
COMMUNICATION &
MEDIA STUDIES

Türkiye'deki Gezi Parkı direnişine çok sayıda DAÜ öğrencisi destek verdi DAÜ'lülerin Gezi'ye selamı var

Gündem Haber

Tüm Türkiye'ye dalga dalga yayılan Taksim Gezi Parkı direnişine bir destek de Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) öğrencilerinden geldi. DAÜ öğrencileri, düzenledikleri yürüyüşlerle, hazırladıkları videolarla ve bir mektup kampanyasıyla Türkiye'deki direniş destek oldular.

Doğu Akdeniz Üniversitesi'ndeki ilk yürüyüş 1 Haziran Cumartesi günü yapıldı. CL Meydanı'nda toplanan yüzlerce öğrenci, sloganlar eşliğinde kent merkezine yürüdü. "Faşizme dur de", "DAÜ Taksim'in yanında", "Direniş değil, diriliş", "Bir ağaç öldü, bir halk uyandı" ve "Kıbrıs seninle, dayan Gezi" pankartlarının açıldığı yürüyüşe, taraftar grupları da formlarıyla gelerek destek oldu. Farklı takımların taraftar grupları birlik mesajları verdiği eyleme katılanlar arasında öğrencilerin yanı sıra, Mağusalılar da vardı. "Her yer Taksim, her yer direniş" sloganları atan kalabalık, kampüs içerisinde bir tur attıktan sonra, Salamis Caddesi üzerinden Sakarya bölgesine doğru yürüyüşe geçti. Burada Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi'ni ve gençliğin yanıtını okuyan grup, İstiklal Marşı'nın söylenmesini ardından dağıldı.

Bir yürüyüş de 3 Haziran'da yapıldı

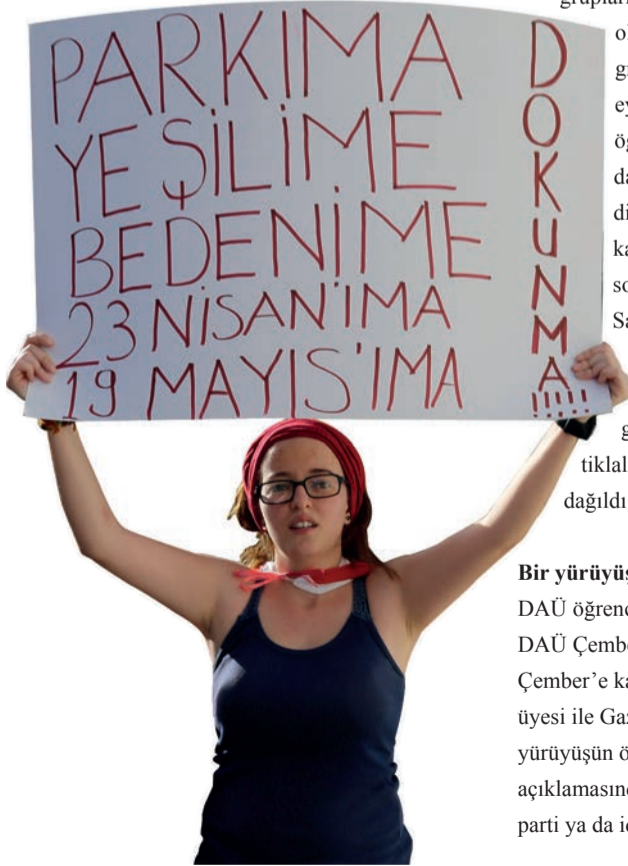
DAÜ öğrencileri 3 Haziran Pazartesi günü de DAÜ Çemberi'nin önünde toplanarak Anıt Çember'e kadar yürüdüler. Bir grup öğretim üyesi ile Gazimağusalıların da katıldığı yürüyüşün öncesinde yapılan basın açıklamasında, "Bugün burada, hiçbir siyasi parti ya da ideolojinin güdümünde olmadan,

Gezi Parkı Direnişi'ne destek yürüyüşlerine, öğrencilerin yanı sıra Gazimağusa halkından da katılım oldu.

tamamen kendi özgür iradeleriyle bir araya gelmiş olan Mağusalılar ve Doğu Akdeniz Üniversitesi öğrencileri olarak, Türkiye'de yaşanmakta olan dehşet verici olayları protesto etmek için toplanmış bulunuyoruz" denildi. Açıklamada, hiçbir oy oranının iktidarın halkın görüşlerini hiçe saymasını ve polisin halka orantısız güç kullanmasını meşrulaştıramayacağı ve haklı gösteremeyeceği ifade edilerek şunlara değinildi: "Mesele, kesilen bir ağacın muhasebesi olmaktan, atılan bombalar, sıkılan sular olmaktan çoktan çıkmıştır. Mesele, ötekileştirmeye, zulme, orantısız güç kullanımına ve aynı fikirde olmayana tahammül edemeye karşı mücadeleye dönüşmüştür. İşte tam bu noktada bizler de,

orantısız güç kullanımı başta olmak üzere, ifade özgürlüğünün ayaklar altına alındığı bu vahim olayları esefle kınıyor, Gezi Parkı eylemi ile sembolleşmiş olan uyanışa tam destek beyan ediyoruz. Bir ağaç kesilir, yerine binlercesi yeşerir ancak halkın iradesi bir kez ayaklar altına alındı mı, hiçbir şey eskisi gibi olamaz". Yürüyüş güzergâhındaki ev ve işyerlerinden de vatandaşlar alkışlarla eyleme destek verdi. Az sayıdaki KKTC polislinin kolaylaştırıcı tutumu da dikkat çekiciydi. Eylemde ayrıca, Gezi Parkı'nda "KKTC-DAÜ'den selam olsun" pankartının açılması ve su, süt ve limon dağıtılması için sembolik olarak katılımcılardan birer Türk Lirası toplandı. Öğrenciler yürüyüşün haber videosunu daha sonra internette paylaştı.

DAÜ'lülerden Gezi'ye mektup

Doğu Akdeniz Üniversitesi öğrencileri, Taksim Gezi Parkı direnişçilerine mektup yazarak duygu ve düşüncelerini ifade ettiler. Gezi Parkı'ndaki kütüphaneye bırakılan mektuplardan bazılarını burada yayımlıyoruz.

Kardeşim, abim, ablam, amcam, teyzem, dedem, ninem. Her kimsen şu anda sen Gezi Parkı'nda nöbettesin, ben de üniversitemin meydanında seninle birlikte nöbetteyim. Sen uyumadan ben de uyumam. Son bir haftada o kadar çok şey öğrendim ki senden. Direnmeyi, karşı gelmeyi, gazlardan bayılmayı ve ayılmayı, barikatı, birliği, bir olmayı öğrettin bana. Hayatımın geçmiş 25 senesinde yaşamadım ama şu anda seninle yaşıyorum bu güzel duyguları. Bizler burada kahroluyoruz yanınızda değiliz diye, ama unutmayın, bedenlerimiz orada değilse de, fikirlerimiz ve bütün kalbimiz sizinle. Sizler bize bir mesaj iletiniz ve biz bunu gördük. Bize inanmayı öğrettiniz, bize birlik olmayı öğrettiniz, bize direnmeyi öğrettiniz. En önemlisi de bize, haklarımızı nasıl savunmamız gerektiğini öğrettiniz. Teşekkür ederiz sizlere. Lütfen kendinize dikkat edin ve sonuna kadar direnin.

Artık bu "sessizliğe" bir dur demenin ve uyanmanın vakti geldi de geçiyordu. Sizinle gurur duyuyorum ve ben de bunun bir parçası olacağım. Biliyorum çok yorulduz ama bundan daha keyifli ve gurur verici bir yorgunluk düşünülemezdi, diye düşünüyorum. "Durmak yok, yola devam!"

Hakkari'den bir yoldaşımız olarak, doğduğum günden bugüne kadar "biz" olmak için, "bir" olmak için hiç bu kadar umutlanmamıştım. Olayları bu perspektiften değerlendirdiğim için, yalnızca içimde yeşeren bu umut bile, bu direnişin devam etmesi gerektiğini, hazır farkındayken, hazır "bizi" bulmuşken, ayakta kalmamız gerektiğini düşünüyorum.

Korku duvarı aşıldı, bu baskıcı zihniyete, ben yaptım oldu anlayışına karşı direnmenin vaktidir şimdi. Özgürlük, sokaktadır ve sokaklar bizimdir! Sokakların asıl sahiplerini dinlemek zorundalar. Kararı biz veririz. Şimdiye kadar hiçbir hak verilmedi, bütün haklarımızı turnaklarımızı kazıya kazıya aldık. Gaz yedik, dayak yedik ama yılmadık. Hak verilmez alınır dedik, şimdi daha da çoğaldık. Bir umudum sende, anlıyor musun?

Sizlere Kıbrıs'tan yazıyorum, her gün sizleri takip ediyoruz ve destekliyoruz. Neredeyse unutmış olduğumuz "dayanışma, birlik, beraberlik" duygularını sizler sayesinde tekrar kazanmış olduk. Birçok güzel işe imza attınız orada. Hepimize örnek oldunuz ve bizler de sizin sayenizde bir şeyler yapmaya çalışıyoruz. Sonuna kadar arkanızdayız, sizlere çok şey borçluyuz. Gençlik sizin yanınızda...

Biber gazları Taksim'de atıldı, burada bizim ciğerlerimiz yandı, gözlerimiz yaşardı. TOMA'lerden tazyikli su atıldı, biz de oradaki kardeşlerimizle birlikte ıslandık. Öyle sahnelere şahit oldu ki gözlerimiz... Bunu yapan insan olamaz dedik... Ama ne yazık ki bunu yapan insandı, hem de aynı milletten bir insan... İçki içtiğimiz için ayaş, düzene karşı çıktığımız ve düşüncelerimizi özgürce ifade ettiğimiz için çapulcu, direndiğimiz için marjinal ve yürüdüğümüz için provokatör olduğumuzu öğrendik... Artık Türk milletinin baskı ve engellere tahammülünün kalmadığını öğrendik... Stadyumda kanlı bıçaklı olan Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş taraftarının gerektiği zaman kardeşten öte olduklarını, birbirlerine kenetlenebildiklerini öğrendik..

Kilometrelerce uzakta olsak da, şimdilik zorunlu olarak yanınızda "fiilen" bulunamasa da, kalbimiz hep sizlerle. Sanmayın ki sadece sizler uykusuz kaldınız, sizlere inen her darbeye, her haksız müdahalede, bizim de burada içimizden bir şeyler koptu sanki. Doğa için, özgürlük için, haksızlıklara karşı diren Gezi Parkı, diren Türkiye. Kendi doğrularını bizlere dayatmaya çalışanlara karşı direnişe devam! Asla vazgeçmeyin. Bizler bütün olarak güçlüyüz, kimselerin sizleri bölmesine izin vermeyin. Direnin. Biz de birkaç gün sonra yanınızdayız.

Biz, Doğu Akdeniz Üniversitesi öğrencileri olarak sizlerle gurur duyuyoruz. Ülkeye yayılan ateşin bir ferdi olmak mutluluk verici... Bazıları bize çapulcu dese de şahsen öyle olmaktan aşırı mutluyum. Bu ülkede direniş sırasında ölenler, yaralananlar asla unutulmayacaktır.

Çapulcu arkadaşlara, Sayenizde yıllar sonra, oğullarının adı Direniş, kızlarının adı Eylem olan aileler meydana gelecek. Ne kadar uç insanlar olsanız da, taraftarları, sağcıyı-solcuyu, yaşlıyı-genci aynı yolda buluşturduz. Yolunuzda sonuna kadar haklısınız. Ülke size çok şey borçlu. Biz de sizin yolunuzdayız. Ne olursa olsun, sakın bırakmayın. Gençlik sizinle, onurlu direnişinizle gurur duyuyor.

Siz bize bu ülkenin hâlâ tek yürek olabileceğini kanıtladınız! Umudumuzu yeşerttiniz. Başkaları bizi nasıl itham ederse etsin, biz M. Kemal'in çocuklarıyız... Vazgeçmeyin! Olayların başka yerlere çekilmesine izin vermeyin. Kendi çizgimizle devam edelim. Haklıyken haksız duruma düşmeyelim. Sizlerle gurur duyuyoruz.

Bu milletin ne kadar güçlü ve kudretli olduğunu, bir olduğu zaman neler yaptığını ve neler yapabileceğini bize hatırlattığınız için size minnettarım. Atatürk'ün "halkın iradesi" dediğinde ne demek istediğini çok iyi anladık ve anlattık. Bunu görmezden gelmeye çalışanlar hâlâ kendisini padişah olarak görenler de isyan ve devrimin ateşi ile yanıp kavrulurken çok iyi anlayacaklar.

Sevgili direnişçi dostlarımız; Biz DAÜ öğrencileri olarak sizlerle birlikte olamamamın, sizlerle aynı biber gazını tadamamamın burukluğunu yaşıyoruz. Ama şunu bilin isterim ki, biz her ne kadar sizden uzakta olsak da, her ne kadar sizlerle birlikte direnemsek de, sizinle uykusuzluğu paylaşıyoruz... Yalnız değilsiniz dostlarımız; Kıbrıs'ta da "çapulcu" dostlarımız var sizlere destek için! Bir gün mutlaka zafer bizim olacak! Siz yeter ki pes etmeyin! Siz yeter ki direnin!

Merhaba! Ben Türk'üm - Kürt'üm - Müslümanım - Ateistim - Aleviyim - Sünniyim - Eşcinselim - Heteroseksüelim, bütün renklerim! Ama hepsinden önce insanım ben! Tıpkı sizler gibi elimi vicdanıma koyduğumda, sokaklara taşacak kadar insanım. Yapılanlara duyarsız kalmak; ancak içinde sevgiye dair bir şey olmayanların göz yumabileceği cinsten. Maruz bırakılan şiddet, içimde çığ gibi büyüyen bir öfkeye ve öfkem de sizin rengarenk direnişinizle insanca, özgürce yaşamaya dair umuda dönüşüyor. Bir Kıbrıslı olarak; çok uzaktan değil içinizden ve gönülden destekliyorum. Biliyorum ki, direne direne kazanacağız ve daha önce de söylendiği gibi "dünyayı güzellik kurtaracak, bir insanı sevmekle başlayacak her şey!"

Susma, sesinde hayat var!

Narin Demirci

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü öğrencileri Rüveyda Fırıncıoğlu ve Suay Durutlar'ın Toplumsal Duyarlılık Merkezi çatısı altında düzenledikleri "Susma, Sesinde Hayat Var" temalı kadın hakları ve kadına yönelik şiddet konulu konferansta konuşan Avukat Canan Arın, Türkiye'de her dört kız çocuğundan birinin cinsel şiddete maruz kaldığını söyledi. Çocukların en fazla 7-9 yaşları arasında cinsel şiddete uğradığını ifade eden Arın, "5-10 yaş arasındaki çocukların yüzde 55'i ise ensest mağdurdur. Bu çok sessiz geçen bir olgudur. Kimse bahsetmez ve ensest olaylarında failerin yüzde 50'si sırasıyla öz baba ve amcalar, enişterler, ağabeyler, dedeler ve dayılardır" şeklinde konuştu. Tecavüze uğrayanların yüzde 50'sinin de 18 yaş altında olduğunu belirten Arın, bunların yüzde 10'unun ise erkek çocuklar olduğunu söyledi. Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı ve İstanbul Barosu Kadın Hakları Uygulama Merkezi'nin kurucularından olan Avukat Canan Arın, Türkiye'deki kadınların yüzde 21'inin şiddete uğradığını, bunların yüzde 75'inin ise eşleri tarafından şiddete maruz bırakıldığını kaydetti. Kadına yönelik şiddetin sadece Türkiye ve Kıbrıs'ın değil, tüm dünyanın sorunu olduğunu özellikle altını çizen Arın, aile içindeki şiddetten ölen ve yaralanan kadın sayısının, trafik kazası ve kanser hastalığından ölen insan sayısından fazla olduğunu belirtti.

Arın, "Avrupa Konseyi 16-44 yaş arası kadınların ölüm ve sakatlanmalarının ana sebebinin aile içi şiddet olduğunu ve bunun kanser veya trafik kazalarındaki ölüm ve sakatlanma oranlarından çok daha yüksek olduğunu saptamıştır. Birleşmiş Milletler Kadına Yönelik Şiddet Özel Raporörü'nün raporlarına göre 1999'da ABD'de aile içi şiddete maruz kalan mağdurların yüzde 85'i kadınlar oluşturmaktadır" diye konuştu.

Şiddet bir iktidar meselesi

Şiddeti, "güçlünün güçsüz üzerinde iktidarı kurmak ve sürdürmek için kullandığı bütün yöntemler" olarak tanımlayan Arın, "Şiddetin kaynağı kadın erkek eşitsizliğidir. Bu bir iktidar meselesidir. Savaşlarda yenilen ülkenin kadınlarına, yenen ordunun askerleri kitleler halinde tecavüz eder. Bu tecavüz de bir iktidar göstergesidir. Onun için de bu erkek egemenliğini sınırlamak gerekir" dedi. Avukat Canan Arın, yobazlığın giderek arttığını, bunun adının asla muhafazakârlık olmaması gerektiğine vurgu yaparak, günde 7 kadının öldürülmesinin muhafazakârlıkla değil, ancak yobazlıkla gerçekleştirilebileceği söyledi. "Artık boşanmak isteyen kadın öldürülüyor" diyen Arın, bu durumdan Türkiye Cumhuriyeti 8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ı sorumlu tutarak, "Çünkü silah satımını serbest bıraktı. Önüne gelen silah alıyor. Evde silah bulunduyorsa ve kafası bozulmuş çocuklarının gözü önünde kadınları öldürüyor. Hatta kadını sığındığı evde annesi, babası, kardeşi de öldürüyor. Bütün bunların da sorumlusu Turgut Özal'dır" diye konuştu.

Üniversite mezunları da şiddete maruz kalıyor

Kadına yönelik şiddetten, iktidar partilerinin sorumlu olduğunu dile getiren Arın, siyasi iradede kadın erkek eşitliğinin gerçekten sağlanması gerektiğini belirterek, "Uygulayıcılar yasaları doğru uygulamalıdır. Bu son derece önemlidir. Yasaların olması değil aynı zamanda da uygulanması gereklidir" dedi. Kadına yönelik şiddet ile eğitim arasındaki ilişkiye de değinen Arın, "Bir üniversiteyi bitirmek, eğitilmiş olmak değildir. Eğitim içselleştirdiğiniz ve günlük yaşantınızı etkileyen geri dönüşümlü bir kavramdır. Çünkü üniversite mezunlarından bile şiddet gösteren ve buna maruz kalan insanlar var. Ve eğitilmiş kadınlar şiddetten utanıyor ve çoğu zaman gizliyor. Avukatlarla özel olarak görüşme yolunu tercih ediyorlar ve duyulmasını tercih ediyorlar. Şiddet çok yaygındır biz sadece buzdağının suyun üstündeki kalan kısmını görüyoruz. Türkiye gibi önüne gelen her sözleşmeyi imzalamayı adet edinmiş bir ülkede bunun bir önemi yok" diye konuştu. Medeni kanunda yapılan değişikliklerden de bahseden Arın, medeni kanunun geçmişte kadını aşağı gören bir sistem olduğunu ve evlilik birliğinin reisinin koca olarak görüldüğünü, bugünkü medeni kanundaysa aile reisliği kavramının olmadığını söyledi. Kanunda, kadın ve erkeğin aileyi birlikte temsil ettiklerinin ifade edildiğini söyleyen Arın, bunun olumlu bir gelişme olduğunu altını çizdi. Kadınların üzerindeki en büyük baskılardan birinin de çocuk velayeti meselesi

Arın, Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı'nın kurucularından.

olduğuna dikkat çeken Arın, erkeklerin kadınlara bir takım tehditlerle psikolojik şiddet uyguladıklarını söyledi. "Boşanma davalarında genelde erkekler ya intihar etmekle ya da çocuğu göstermemekle kadını tehdit ediyor. Bu bir psikolojik baskı ve şiddettir. Erkeğin, çocuğu göstermeme gibi bir hakkı asla yoktur. Türkiye'de çocuk velayeti, yüzde doksan anneye verilir. Fakat kadınlar beraber yaşadıkları erkeklerin sözlerine o kadar çok inanıyorlar ki, sizin avukat olarak söylediklerinizin hiçbir hükmü olmuyor. Şüphesiz yaklaşıyorlar" dedi.

Başarılı genç iletişimciler şeref sertifikası

Kaan Töngelci

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi'nin başarılı öğrencileri, şeref ve yüksek şeref sertifikalarını aldı. İletişim Fakültesi Yeşil Salon'da gerçekleştirilen törene, Rektör Yardımcısı Prof.Dr. Osman Yılmaz ile fakültenin öğretim elemanları ve öğrenciler katıldı. Törenin açılış konuşmasını, İletişim Fakültesi dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan gerçekleştirdi. DAÜ İletişim Fakültesi'nin KKTC'nin en iyi iletişim fakültesi olduğunu belirten Süleyman İrvan, bunun nedenini, fakültede verilen eğitimin kalitesine, eğitime gösterilen özene, öğretim kadrosuna ve fakültenin alt yapısının kalitesine bağladı. "En iyi olmak kadar en iyi kalmak da önemlidir" diyen Süleyman İrvan, bir fakültenin öğretim üyeleri, öğrencileri, yöneticileri ve idari personeliyle bir bütün olduğunu, bu bütünün tüm paydaşlarının uyum içinde olmaları, aynı vizyonu ve misyonu paylaşmaları gerektiğini be-

lirtti.

Üniversitede dekanların üç yıllığına atandığını hatırlatan İrvan, bu dönem sonunda üç yılını dolduracağını belirtti ve bu süre zarfında başardıklarını kısaca anlattı. "Görev sürem boyunca İletişim Fakültesi, DAÜ'nün en fazla etkinlik düzenleyen fakültesi haline geldi" diyen İrvan, Fakültede her hafta en az bir etkinlik yapıldığını ifade etti. "Açıkça itiraf etmem gerekirse, birkaç sorun dışında rahat bir dekanlık devresi yaşadığımı belirtmeliyim" diyen Süleyman İrvan, üniversite yönetiminden aldıkları destekle fakültenin altyapısını geliştirdiklerini, öğretim elemanı kadrosunu zenginleştirdiklerini söyledi.

Çok sayıda etkinlik gerçekleştirildi

İçinde bulunulan Bahar Dönemi'nde fakülte bünyesinde gerçekleşen etkinliklerden söz eden Prof. İrvan, Spider-Man'ın görsel efekt tasarımcısı Coşku Turhan'ı; Tunuslu film yönetmeni Walid Tayaa'yı; grafik tasarımcı Hakan Dağ'ı; Yayın Yüksek Kurulu Başkanı Olgun Üstün'ü; Yeşil Barış Hareketi Başkanı Doğan Sahir'ı; televizyonların sabah programlarını yapan Osman Kurt, Gözde Akben, Hakan Yıldırım, Çiğdem Aydın ve Sami Özuslu'yu öğrencilerle buluşturduklarını ifade etti. Türkiye Halk Bankası ve British Culture sponsorluğunda, 2-4 Mayıs tarihleri arasında gerçekleştirilen Fone Film Festivali'ne de değinen İrvan, ilk kez düzenlenen festivalin yarışma kategorilerine yapılan başvuruların gelecek için umut verici olduğunu vurguladı.

Yeşil Salon'da yapılan sertifika töreninde 51 öğrenci şeref, 67 öğrenci de yüksek şeref sertifikası aldı.

Prof. İrvan, DAÜ İletişim yüksek lisans programının geçen yıl olduğu gibi bu yıl da iletişim alanındaki en iyi 200 program arasında yer aldığını, bu başarıdan gurur duyduklarını ifade etti. Gelecekle ilgili planlardan da söz eden İrvan, dijital medya ve sinema alanında bir tezsiz yüksek lisans programı açmayı hedeflediklerini, fakültedeki tüm programlar için uluslararası akreditasyon alma çalışmalarına başladıklarını ifade etti.

"DAÜ İletişim çok farklı"

Gazetecilik bölümü öğrencileri adına konuşan DAÜ İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü öğrencisi ve Gündem Gazetesi Türkçe Bölüm Editörü Narin Demirci, işin mayasında sevgi olduğunu ve sevgi olmazsa hiçbir şeyin başarılamayacağı söyledi. Demirci, "Daha önce Türkiye'de bir üniversiteye kayıt yaptırıp iki hafta sonra kaydımı sildirmiştim. Üniversiteyi sevemedim, hocalarla öğrenciler arasında büyük bir uçurum vardı" diye konuştu. Demirci, DAÜ İletişim'in çok farklı olduğunu ve hocalarının çok samimi olduğunu

belirtti. "Yeniden tercih yapsam, DAÜ İletişim'i gözüm kapalı bir kez daha seçerdim" diyen Demirci, Gündem Gazetesi çalışanlarına teşekkür etti. Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı Bölümü adına konuşan Shiva Parhizkari, öğrencilere tavsiyelerde bulundu. "Yapılacaklar listesi hazırlayarak günümüzü yönetmemiz gerekir" diyen Parhizkari, "Zamanınızı Facebook'ta takılarak ve televizyon izleyerek geçirmeyin" dedi. Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü adına konuşan Moses Blessing de, "Bana bu şans verdiğiniz için bütün hocalarıma teşekkür ediyorum. Buraya başka bir ülkeden gelen bir öğrenci olarak diyebilirim ki, bu üniversite ve bu ülke bana çok şeyler kazandırdı" şeklinde konuştu. Halkla İlişkiler ve Reklamcılık Bölümü öğrencisi İdayat Adunni Sami ise, hocalarının ve arkadaşlarının, başarısında büyük katkıları olduğunu ifade etti. DAÜ İletişim Fakültesi'nde 51 öğrenci şeref, 67 öğrenci ise yüksek şeref sertifikası almaya hak kazandı. Öğrenciler, sertifikalarını öğretim üyelerinin ellerinden aldılar.

Gündem Gazetesi Türkçe Bölüm Editörü Narin Demirci de yüksek şeref sertifikası alan öğrenciler arasındaydı.

Kıbrıs Yeşil Barış Hareketi Başkanı Doğan Sahir uyardı: “Karpaz’da konser felâket olur”

Gündem Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi Barış için Araştırma ve İletişim Merkezi tarafından düzenlenen “Çevre ve Ekolojik Taşıma Kapasitesi” başlıklı söyleşiye katılan Kıbrıs Yeşil Barış Hareketi Başkanı Doğan Sahir, Karpaz’da düzenlenmesi planlanan açık hava konserinin bölgenin ekolojik dengeleri açısından felâket niteliğinde sonuçlar ortaya çıkaracağını söyledi. “Karpaz için yarın çok geç olacak” diyen Sahir, konserin Karpaz’ın ekolojik taşıma kapasitesinin üzerinde bir tahribata yol açacağını ifade etti. “Dünyada başka Karpaz yok” diyen Sahir, “Dünyada, sadece orada yaşayan canlılar var. Nesli tükenmekte olan canlılar var. Karpaz, 17 tane farklı habitata barındırıyor. Burası hem doğal, hem de arkeolojik koruma alanı. Kıbrıs’ın ilk yerleşim yeri burada” diye konuştu.

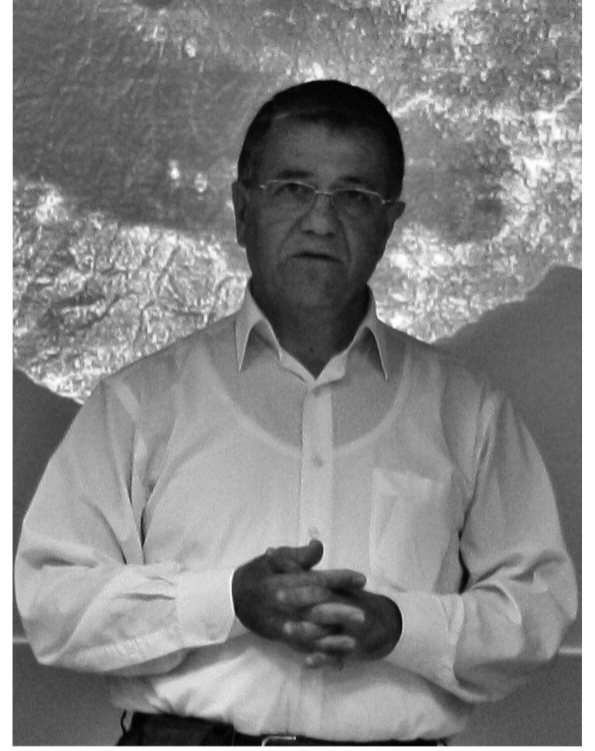
Karpaz’daki milli parkın içinde Pink Floyd konserinin yapılacağını söylendiğini ifade eden Sahir, “Karpaz’ın güzelliklerini göstermek için insanları buraya getireceğiz, diyorlar. 50 ila 80 bin insan

gelecek buraya. Şu anda internette hâlâ bu satışlar devam ediyor” dedi. Sahir, Karpaz’ın konser alanı olarak devlet tarafından önerildiğini söyledi. Konserin Norveçli organizatörleri ile görüştüğünü kaydeden Sahir, “Anlattıklarımızdan tedirgin oldular. Burasının koruma bölgesi olduğunu bilmiyorlarmış. Bizim devletimiz önermiş onlara” diye konuştu. Bu konseri, 1969’da yapılan Woodstock konseriyle karşılaştıran Sahir, “Woodstock bir çiftlikte yapıldı. Konserin yapıldığı çim alan, üzerine basılmaktan vıcık vıcık çamur haline geldi. İnsanlar alanı terk ettiğinde geride bir çöplük kaldı. Bu çöpü kaldırmak için 2.5 milyon dolar para harcanması gerektiği ve 10.5 ayda temizlenebildi” dedi.

Yarın çok geç olacak

Kıbrıs Yeşil Barış Hareketi’nin Başkanı Doğan Sahir, Karpaz’da yaşanacakları ise şöyle açıkladı: “Konser için 12 bin araç geleceğini hesaplıyoruz. 100 kilometre uzunluğunda bir konvoy olur bunlar. Nereye park edecekler? 300-400 dönüm park yeri istiyoruz. Taşıyabilir mi burası böyle bir şeyi? Yok orada öyle bir alan. Bu nüfusa 3 bin adet tuvalet lazım. Sadece 25

bin metrekaare kapalı tuvalet alanı lazım. Veya yiyecek? En az 250 bin yemek servisi. Ama korkunç çöpleri atılacak bunların. Su kirliliğine de neden olacaklar. En önemlisi su gereksinimidir. En asgari-den koysak, 170 kamyon içme suyu taşınması gerekiyor. Bunlar hangi yoldan gidecek? 720 bin pet şişe lazım olmuş olabilir; poşetler de ayrı. 40 bin kilogram katı atık. Bir Lefkoşa’nın birkaç günde ne hale geldiğini görüyoruz. 16 bin ton atık su çıkaracak bu insanlar. Nereye gidecek bu? Vidanjörlerle taşınamaz bu. Ayrıca rock konseri çok yüksek desibellerle çalışan bir konser. En az 10 kilowatt gücünde ses kullanıyorlarmış. 136 desibele denk geliyor. 120-130 desibel ağrı eşiğidir. Öyle bir limit aşımı var. Bütün sınırları aşan yapılar var burada. Her metrekaare alana sekiz saatte yaklaşık 6 milyon kez basacaklar. Bunun onda biri çimento yapmaya yeterlidir. Korkunç bir şey. Burayı mahvedecekler. Konser için kişi başı 500-600 sterlin alacaklar. Bu adamlar paralarını koyacaklar ceplerine gidecekler ve biz de pislikleriyle uğraşacağız. Sadece pislik değil, buranın ondan sonra hiçbir değeri kalmayacak.”

Doğan Sahir, “Karpaz için yarın çok geç olacak” diye konuştu.

Medyada kadının ve çocuğun adı yok

Gündem Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan ile öğretim üyesi Doç. Dr. Hanife Aliefendioğlu, DAÜ Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Öğretmenliği öğrencileri tarafından Mustafa Afşin Ersoy Salonu’nda düzenlenen “Medyada Kadın ve Çocuk” temalı konferansa konuşmacı olarak davet edildiler. İrvan ve Aliefendioğlu, kadın ve çocukların medyadaki temsilinin sorunlu olduğu tespitinde bulundular.

“Eril medyada kadına yer yok”

Doç. Dr. Hanife Aliefendioğlu, konuşmasında medyanın yapısının erkek egemen olduğunu ve medyada erkek dilinin yaygın biçimde

kullanıldığını belirterek, “Medyadaki haber dağılımı bize basit bir gerçeği göstermektedir. Kadınlar medyada haber kaynağı olarak temsil edilmemektedirler. Edildiklerinde de eş, kız, kız arkadaş olarak yer almaktadırlar veya cinsellikleri ön plana çıkarılmaktadır” dedi. “Bir kadın ancak bir skandala karıştığında, saldırıya, şiddete, tacize veya tecavüze uğradığında, öldürüldüğünde haber oluyor” diyen Doç. Dr. Aliefendioğlu, gazetelerde yayımlanan haberlerden örnekler verdi. Haber konusu kadın olduğunda cinsiyetinin mutlaka vurgulandığını ifade eden Doç. Dr. Aliefendioğlu, bu ayrımcı dilden mutlaka kurtulması gerektiğini belirtti.

Reklamlarda kadın sömürüsü

hakkında da bilgi veren Doç. Dr. Hanife Aliefendioğlu, reklamlarda kadın bedeninin nesneleştirildiğini, parçalara bölündüğünü, sembolik şiddete maruz bırakıldığını ifade etti. “Medyadaki her tür içerikte kadın düşmanı bir yaklaşım bulabiliriz. Kadın, medya için duyguları olmayan boş bir bedendir, başkalarının ihtiyacı için vardır ve her zaman hazırdır” diyen Doç. Dr. Aliefendioğlu kadın ve hak odaklı yayıncılık için yapılması gerekenleri

anlattı.

“Medyada çocuk sömürüsü için önlem alınmalı”

Prof. Dr. Süleyman İrvan da, ticari medyanın daha çok kâr elde etmek için çocukları sömürmekten kaçınmadığını belirterek, medya içeriğinde yer alan çocukların iki kategoride değerlendirilebileceğini ifade etti. “İlk kategoride, reklam ve dizilerde oynayan, yarışmalarda yarıştıran çocuklar geliyor. Bu çocuklar, erken yaşta şöhrete ulaşıyorlar ve bu şöhretin kendilerine yüklediği yükü kaldıramıyorlar. Küçük yaşta şöhrete ulaştıktan sonra boşluğa düşen, sorunlu bir yaşam sürmek zorunda kalan çok sayıda çocuk var” diyen Prof. Dr. İrvan, bu çocukların sürekli psikolog gözetiminde olması gerektiğini altını çizdi.

İkinci kategoride, haberlerde yer alan çocukları değerlendiren Prof. Dr. İrvan, çocukların özellikle olumsuz olarak nitelenebilecek taciz, tecavüz, şiddet gibi haberlerde sıkça yer aldıklarını, medyanın bu haberleri yaparken etik yükümlülüklerini genelde görmezden geldiğini belirtti. Çocuk yaştaki mağdur ve zanlıların kimliklerinin kesinlikle açıklanmaması gerektiğinin altını çizen Prof. Dr. İrvan, çocuk haklarını gözetin habercilik yapmanın gerekliliğine değindi. Konuşmasında, Türkiye’de Göç Vakfı tarafından hazırlanan 2012 yılı çocuk hakları ihlalleri raporundan da söz eden Prof. Dr. İrvan, rapora göre 2012 yılında 5285 çocuğun hak ihlâline maruz bırakıldığını, ihlâllerde ilk sırada sağlık hakkı ihlâlinin geldiğini ifade etti.

DAÜ’de kumdan heykeller yarıştı

Gündem Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi’nde (DAÜ) bu yıl yedincisi düzenlenen Kumdan Heykel Festivali ve Yarışması’na, Kuzey Kıbrıs’taki tüm üniversitelerden ve halktan toplam 55 grup katıldı. DAÜ Deniz Tesisleri’nde 19 Mayıs Pazar günü gerçekleştirilen etkinlik, DAÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü, İç Mimarlık Bölümü ve Aktivite Merkezi tarafından ortaklaşa

düzenlendi. Gün boyu süren etkinlikte, DJ performansları ve barbekü partisi de farklı ülkelerden gelen katılımcılara renkli saatler yaşattı.

Etkinliğin yarışma bölümüne katılan kumdan heykeller, Yakın Doğu Üniversitesi’nden Eser Keçici, Girne Amerikan Üniversitesi’nden Hassina Nafa, Lefke Avrupa Üniversitesi’nden Balkız Yapıcıoğlu, Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi’nden Afet Çeliker ile DAÜ’den Serhat Selişik ve Zehra Öngül’den oluşan jüri tarafından değerlendirildi. Bu yılki yarışmadan ödül kazanan gruplar ise Group G, Bacılar ve Yunus, Lan, T252 ve VACD oldu.

Kumdan Heykel Festivali ve Yarışması’na toplam 55 grup katıldı.

İrvan, haberlerde çocuk yaştaki mağdur ve zanlıların kimliklerinin açıklanmaması gerektiğini söyledi.

Bir başkadır 1 Mayıs

Yunus Yamalak

1 Mayıs İşçi Bayramı dolayısıyla Lefkoşa Kuşulu Park'ta bir araya gelen emekçiler bir miting düzenledi. KKTC 2.

Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat'ın yanı sıra 39 sivil toplum örgütü, sendika ve siyasi partinin katılım gösterdiği miting saat 18.30'da başladı.

Kuşulu Park'ta toplandıktan sonra kortej halinde ilerleyen kalabalık, "Tüm Emekçilere Selam Olsun", "1 Mayıs Yaşıyor, Yaşatacağız", "Yaşasın 1 Mayıs" "Selam Olsun Direnen Emekçilere" yazan pankartlar açarak Sarayönü'ne doğru yürüyüşe geçti.

Türkiye'den KKTC'ye çalışmak için gelen emekçilerin ve KKTC'de okuyan öğrencilerin de katıldığı miting, birçok farklı kesimi

bir araya getirdi.

Kurulan sahnede yapılan basın açıklamasının ardından, sırasıyla Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu (Dev-İş) Genel Başkanı

Mehmet Seyis, Kıbrıs Türk İşçi Sendikaları Federasyonu (Türk-Sen) Genel Başkanı Arslan Bıçaklı birer konuşma yaptı. Önceki 1 Mayıs'lara oranla bu sefer hayli kalabalık olan kutlama, KKTC'nin dört bir yanından gelen emekçilerin, öğrencilerin ve akademisyenlerin katılımıyla renkli görüntülere sahne oldu.

Mitingde konuşan Dev-İş Genel Başkanı Mehmet Seyis, işçinin dayanışma günü olan 1 Mayısı kutlamak için mitinge katılan herkese teşekkür ederek, ekmeğini kazanırken yaşamını yitiren tüm emekçi şehitleri andı. Seyis, dünyada ve ülkede emekçilere yaptırımların arttığına dikkat çekerek, bunun önüne, yine emekçilerin birlik ve beraberliğiyle geçilebileceğini ifade etti.

Türkiyeli işçilere dayanışma mesajı

Seyis, İstanbul'da yapılan 1 Mayıs İşçi Bayramı mitinglerinde yaşanan olaylara da değindi. Mitinglerde emekçilere karşı yöneltilen tutumu eleştirerek, olayları protesto ederek ve tüm emekçilere birlik ve dayanışma mesajı gönderdi. Türkiye'de yaşanan olayların KKTC'ye yansıtılarak bu kapsamda toplumsal olaylara müda-

Lefkoşa Kuşulu Park'ta yapılan 1 Mayıs kutlamalarına DAÜ'den bir grup öğrenci de katıldı.

hale araçlarının KKTC'ye getirilmek istendiğini iddia eden Seyis, "Hodri meydan emekçi bu kavgaya hazırdır" dedi. Türk-Sen Genel Başkanı Arslan Bıçaklı ise, emekçileri selamlayarak, tüm Mayıs şehitlerini andı. Konuşmasında hükümetin uyguladığı politikaları eleştiren Bıçaklı, kıdem tazminatlarına ve ülkedeki özelleştirme yasasına değindi. Kıdem tazminatlarının emekçinin hakkı olduğunu ve kaldırılmayacağını ifade eden Bıçaklı, özelleştirme yasasını "ülkenin başına açılan bir bela" olarak niteleyerek, kurumların bilinçli bir şekilde zarar ettirildiğini ve bir bir satıldığını savundu.

Komşulardan anlamlı katılım

Coşku içinde geçen 1 Mayıs kutlamalarına Güney Kıbrıs'tan gelen sivil toplum örgütleri de katılım gösterdi. Güney Kıbrıs'ta faaliyet gösteren Kıbrıs İşçi Sendikaları Federasyonu (PEO) Genel Sekreteri Pambis Kiritsis de işçilerin bayramını kutladı ve emekçi şehitleri andı. Kıbrıs İşçileri Konfederasyonu (SEK) Genel Sekreter Yardımcısı Andreas Matcas da emekçilere hitap ederek, 1 Mayıs'ın 126 yıl önce doğduğunu anlattı ve o yıllarda verilen mücadeleyi anımsattı. Miting, Arda Gündüz ve Sol Anahtar konseriyle tamamlandı.

Müşteri değil, öğrenciyiz

Yunus Yamalak

DAÜ'lü öğrenciler kampüs içerisindeki eşitsizlikleri protesto etmek amacıyla 7 Mayıs Salı günü CL meydanında bir araya geldi. CL meydanında toplandıktan sonra burada "müşteri değil öğrenciyiz" pankartı açan öğrenciler ellerinde "yaz okulu fiyatları düşürülsün", "kazık YEMEK istemiyoruz", "beslenme haktır satılamaz", "DGS mağduriyetine son", "neden eşit hak yok" dövizleriyle, sloganlar atarak Rektörlük binasına doğru yürüyüşe geçti. Rektörlük binasının önüne vardıkten sonra burada bir oturma eylemi yapan öğrenciler, yapılan basın açıklamasının ardından taleplerini yazılı olarak Rektörlüğe iletti. DAÜ Öğrenci İnisiyatifi adına yapılan basın açıklamasında; üniversitelerin, toplumun dinamik gücünü oluşturan ve bu anlamda özgür düşüncenin, eleştirel bakış açısının kazandırıldığı, bilimin toplum için kullanıldığı, herhangi bir hegemonik yapı

altında kalmaması gereken özerk bir alan olması gerektiği ifade edildi.

Öğrencilerin talepleri

Ayrıca, öğrencilerin yaşadığı sorunların maddeler halinde sıralandığı basın açıklamasında şu talepler yer aldı: Keyfi olarak yapılan harç zamlarının durdurulması, yaz okulu ücretlerinin derhal tüm fakültele eşit olacak şekilde düşürülmesi; DGS ile gelen öğrencilerin muafiyette uygulanan sabit ders uygulamasının daha fazla ders saydırmaya olanak tanıyacak şekilde yeniden düzenlenmesi; Mimarlık Fakültesi öğrencilerinin aldığı tasarım derslerinin yaz okulunda açılması veya Türkiye'deki bir üniversitede bu ders için yaz okulu hakkının tanınması; öğrencilere satılan paket programın yerine tüm öğrencilerin eşit bir şekilde yararlanabilecekleri, yurt ve yemekhane koşullarının yaratılması ayrıca, merkezi bir yemekhanenin oluşturulması ve düzenli

Protesto gösterisinin ardından öğrenciler taleplerini yazılı olarak Rektörlüğe iletiler.

denetime tabi tutulması; kantin fiyatlarındaki dengesiz artış sorununa karşı, öğrencilerin ulaşabilecekleri tüm kantinlerde eşit fiyat uygulanması ve bunun fakültele göre farklılık göstermemesi. Basın açıklamasının ardından öğrencileri

temsilen bir grup Rektörlük yetkilileriyle görüşme talep etti. Yetkililerle görüşen grup, öğrencileri tatmin edici bir cevap alınmadığını ve talepler karşılanmadığı takdirde yeni bir eylem daha gidileceğini duyurdu.

Eyleme katılan öğrencilerden bazılarının görüşleri şu şekilde:

Mehmet Yıldızoğulları (Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümü)

Okulda sosyo-ekonomik düzeyi çok iyi olan öğrenciler de var olmayanlar da var. İyi durumda olan öğrenciler var diye devamlı zamlar yapılmasını anlamıyorum. Günde tek öğün yemek yiyen arkadaşlarımız var. En azından bir su bile bir kantinde 1 lira, diğer kantinde 50 kuruş. Her kantin kendine göre bir fiyat belirliyor. Yaz Okulu'nun kaldırılacağını duydum. O zaman Hukuk Fakültesi öğrencileri on yılda bitirir. Yaz okulunda kredi başına yapılan zamlarda fiyat en son 315 lira olmuştu. Şimdi

yine zam yapıldı. Genel olarak yıllık 600 lira gibi bir zam çıkıyor ortaya. Bu da şu anlama geliyor: Parası olan Yaz Okulu'na gidebilir, olmayan gidemez. ÖYK'nın gerçek anlamda öğrencilerin temsilcisi olduğuna inanmıyorum. Bu eylemde ortaya koydukları tavırla, öğrencilerin haklarını savunmak yerine okul yönetimiyle bir dansıklı dövüş yapıyorlar.

Dilan Pınar (Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü)

Bugün buraya okulun bizimle ilgili sorunlarını iletmek için toplandık. Ben yeni geldim ve paket programdayım. Yemekhane çok düşük

maliyetli yemekler yapılıyor ve hijyenik değil. Ayrıca tek bir yemekhane olduğu için, her gün düzenli olarak yemek yiyemiyorum. Böylece paramı boşuna vermiş oluyorum. Ekmekler genelde hep bayat oluyor. Yemekhane sayısının artırılmasını, yemeklerin biraz daha çeşitli ve hijyenik olmasını istiyorum. Ayrıca, okul servisleri her saat başı olsa daha iyi olur. Okulla anlaşmalı yurtların okula yakın olması gerekir. Her yurta ortak bir yemekhane olmalı. Bunların parasını veriyoruz zaten. Öğrencilerin bu konulara duyarsız olması çok üzücü. Bunlar kişisel talepler değil; herkesi ilgilendiren sorunlar.

Fone Film Festivali'nde 'cep' filmleri yarıştı

Gündem Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü tarafından düzenlenen 1. Uluslararası Fone Film Festivali 2-4 Mayıs tarihleri arasında gerçekleşti. Cep telefonları ve tablet bilgisayarlar gibi dijital teknolojiler kullanılarak çekilen kısa filmlerin yarıştığı festivalin Mobil Demokrasi temalı uluslararası yarışma kategorisinde birinciliği Citizen Worm (Yurttaş Tırtıl) filmiyle Arman Arian, ikinciliği Rape (Tecavüz) filmiyle Saman Hajighasem, Enver Güralp Güney ve Ali Sherafat, üçüncülüğü ise Quick Response Love (Çabuk Yanıtlı Aşk) filmiyle Sholeh Zahraei ve Kamil Saldun kazandı. Başkanlığını ünlü Kıbrıslı Türk Yönetmen Derviş Zaim'in yaptığı ve moda tasarımcısı Abdullah Öztoprak, film yapımcısı ve öğretim üyesi Andreas Treske, öğretim üyesi Prof. Dr. Nilgün Abisel ile öğretim üyesi Doç. Dr. Mashoed Bailie'den oluşan Mobil Demokrasi jürisi, dereceye giren üç filmin yanında üç filmin yapımcısını da mansiyonla ödüllendirdi. Eternal Deprivation (Sonsuz Yoksunluk) filmiyle Enver Güralp Güney, Ali Sherafat ve Saman Hajighasem; Children in Syria (Suriye'nin

Çocukları) filmiyle Hussein Alrajab; ve Honey, I am Home (Tatlım, Ben Geldim) filmiyle Nahida Tannaous mansiyona layık görüldü. Ödül töreninde birincilik ödülünü jüri başkanı Derviş Zaim, ikincilik ödülünü DAÜ Rektör Yardımcısı Prof.Dr. Mustafa Uyguroğlu, üçüncülük ödülünü de jüri üyesi Abdullah Öztoprak takdim etti.

Kısa Kes birincilik ödülü Gözleri Açık Ölmek'e

Lise öğrencilerine yönelik olarak düzenlenen "Kısa Kes" film yarışmasında birincilik Open Eyes to Die (Gözleri Açık Ölmek) filmiyle Çilem Nalbant'ın oldu. Yarışmada ikinciliği Asosyal filmiyle Arınç Arısoy, üçüncülüğü ise Yaprakta Bir Su Tanesi filmiyle Suna Kılılı kazandı. Kısa Kes kategorisinde yarışan kısa filmleri, film yönetmeni Evren Maner, fotoğraf sanatçısı Kerim Belet ve görsel-işitsel tasarımcı Şebnem Elings Aydeniz'den oluşan jüri değerlendirdi. Ödül töreninde birincilik ödülünü jüri başkanı Evren Maner, ikincilik ödülünü Festival Komitesi Başkanı Yrd. Doç.Dr. Pembe Behçetoğulları ve üçüncülük ödülünü de DAÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof.Dr. Süleyman İrvan takdim etti.

Bu yıl ilki düzenlenen Uluslararası Fone Film Festivali'nde farklı ülkelerden toplam 28 film yarıştı

Para ödülleri de verildi

Türkiye Halk Bankası ve British Council'in sponsorluğunda gerçekleşen festivalin uluslararası yarışma kategorisinde, Kuzey Kıbrıs, Türkiye, İran, Suriye, Ukrayna, Kuzey İrlanda, Filistin, ABD, Nijerya ve Almanya'dan toplam 28 film yarıştı. Yarışmada, birinci seçilen filme iki bin 500 lira, ikinci seçilen filme bin 500 lira, üçüncü seçilen filme ise bin lira ödül

verildi. 10 filmin yarıştığı Liselerarası Kısa Kes Film Yarışması'nın birincilik ödülüne bin 500 lira idi. Yarışmada ikinci seçilen filme bin lira, üçüncü seçilen filme ise beş yüz lira verildi. DAÜ İletişim Fakültesi tarafından bu yıl ilki düzenlenen festivalde, jüri üyesi Andreas Treske "Webdocs", Nurşen Bakır da "Deneysel Sinema" temalı birer atölye çalışması gerçekleştirdi.

Yurttaş Tırtıl'ın yönetmeni Arman Arian: "Bu gezegende yalnız biz yaşıyoruz"

Elnaz Nasehi*

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü tarafından 2-4 Mayıs tarihlerinde düzenlenen 1.Uluslararası Fone Film Festivali'nde Mobil Demokrasi temalı uluslararası yarışma kategorisinde en iyi film ödülünü "Yurttaş Tırtıl" filmiyle Arman Arian kazandı. Arian, İranlı tanınmış bir yazar; aynı zamanda mitoloji uzmanı. 15 kitabı bulunan Arian, 2005 yılında İran'da "Yılın Kitabı" ödülünü aldı. Her yıl verilen bu ödülü alan en genç yazar ünvanına sahip. Yüksek lisansını sinema alanında yapmış olan Arian, aynı za-

manda senaryo da yazıyor ve İran'daki ilk bilgisayar oyunları öykücüsü olarak tanınıyor. Gazimağusa'da yaşayan Arman Arian ile filmi üzerine konuştuk.

Yurttaş Tırtıl özgün bir hikâyeyi anlatıyor. Bu fikri nasıl buldunuz?

Her zamanki gibi evde masamın başına geçip yazmaya hazırlanıyordum ki dışarıdaki güneş ve hafif esinti beni dışarıya davet etti. Dizüstü bilgisayarımı ve kağıtlarımı aldım; tam olarak nereye davet edildiğimi bilmeden bisikletimle yola koyuldum. Daha önce de olmuştu. Bazen üniversite kampüsüne gider; orada, ağaçların altındaki banklardan birine otururum. Son üçlememi DAÜ kampüsünde daha yeni bitirdim. Genellikle gittiğim başka yerler de Mağusa'nın güzel ve rahatlatıcı kumsalları. Tabii bisiklet ile ulaşabildiğim kumsallar. O gün aklıma bütün o yerler geldi ama Suriçi daha cazip gözüktü. Suriçi'ne doğru giderken birden daha yakın bir yere gitmeye karar verdim ve benzin istasyonuna gelmeden önceki tozlu yollardan birine döndüm. Mahalle içindeki küçük, şirin parka doğru gidiyordum. Ama işler beklediğim gibi gitmedi. Saat sabah 11 sıralarında bir şeyin üzerinden geçtiğimi hissettim! Bisikletimin tekerlekleri bir şeyi ezmişti. O anı çok düşündüm. Gözlerimin o küçük varlıkları nasıl fark ettiğini hâlâ anlayabilmiş değilim. Asfaltla aynı renkteydiler. Ve bu kentten asfaltları ne halde bilirsiniz. Okuyucularınızdan, Mağusa'da bisiklete binmeyi tecrübe etmiş olanlar, ki sanırım okuyucularınız çoğunluğu bunu denemiştir, neden bahsettiğimi anlayacaklardır.

Bize filmi çektiğiniz anları anlatabilir misiniz? Tam olarak nasıl oldu?

Durdum ve o yalnız yoldaki o sevimli, muhteşem yaratıkları filme çekmeye

başladım. 90 dakikalık çekim boyunca ki bundan 5 dakikalık film ortaya çıktı onlar hakkında kendi kendime konuşup durdum; şaşkınlığımı gizleyemiyordum. Filmde de gördüğünüz gibi, yakın bir gelecekte kelebeğe dönüşecek olan bu tırtıllar tek ve düzenli bir sıra oluşturuyorlardı. Bir grup insan için savaş uçaklarının bombardımanı altında Amazon Nehri'ni geçmek ne ise, onlar için de o asfalt yolu, o küçük ve düzenli adımlarıyla geçmek aynı şeydi. Başlangıçta, sadece aileme ve arkadaşlarıma göstermek için görüntü almaya planlıyordum, ancak birkaç dakika içinde kendimi öylesine karmaşık bir doğa olayının ortasında buldum. Pili bitmekte olan cep telefonumla onlara öylece takılıp kaldım. Böylece kederli bir tanıktan, haksız bir savaşı kaydetmeye ve onların trajik öyküsünü betimlemeye çalışan bir yönetmen ve fotoğrafçıya dönüştüm. Bu festivali daha önce duymuştum ve arkadaşım Kaveh Rasouli'nin yardımıyla filmi edite etmeye başladık.

Filmin ismini nasıl buldunuz?

Başlangıçta, aklımda "devam eden" ya da "mücadeleye devam" gibi isimler vardı. Sonra "asfalt çözü" ya da "iyi araba park etmiş olandır" gibi isimler aklıma geldi ama hiçbiri cazip gelmedi. Orson Welles'in Yurttaş Kane filmi son izlediğim üzerinden epey zaman geçmişti. Bu isim gözlerimin önüne nasıl geldi bilmiyorum ama o ismi şükranla aldım ve değiştirdim. Filmin şimdiki ismi olan Yurttaş Tırtıl böylece ortaya çıktı.

Festivalin teması olan "çatışmayı telefonla çözmek" hakkında ne düşünüyorsunuz?

Film yapımı atmosferinden uzun bir süre uzak kaldıktan sonra, filmimi seyircilerle ve jüriyle birlikte seyretmek açısından bu festi-

val benim için büyük fırsattı. Bu filmin çarpıcı teması dolayısıyla onlar tarafından sıcak karşılandığını düşünüyorum. Gezegeni-mizin her yerinde baskıya uğrayan eril ve dişil karakterleriyle trajik hikâyelere yol açan bu aşına ve çoğu zaman göz ardı edilen çatışma... Burada onlar yurttaş tırtıllar. Bir başka yerde insanlar ve insan olmayan canlı türleri.

Bence eleştirel medya ve iletişim araştırmalarıyla bağlantılı olan bu film festivali, bu bastırılmış sesleri insanlara duyuracak bir platform olma ve sanatsal ve şiirsel bir araç olan film ile farkındalık yaratma potansiyeline sahip. Bir filme bir çatışmayı çözme gücünü atfetmek naiflik olurdu. Bence bir film aracılığıyla çatışma çözmek, farkındalık yaratmaya dair bir şey.

Bu bağlamda, filminiz seyirciye ne öneriyor? Filminizin getirdiği farkındalık ile nasıl davranmalıyız? Seyircinizden teknolojiyi reddetmesini mi bekliyorsunuz?

Hayır, hiç de değil. Buradaki soru "teknolojiye evet mi hayır mı?" değil. Ben karınca ezmemek için yürümeyi ya da hareketsiz kalmayı öneren aşırı yaklaşımları onaylamıyorum. Tüm canlı türlerinin kendi yaşamsal gereklilikleri vardır ve teknoloji insan yaşamı için ayrılmaz bir gereksinimdir. Bizim farkında olmamız gereken, bizim bu gezegende yalnız olmadığımız ve şimdiki gibi böylesine müsrif ve yıkıcı bir yaşamı sürdürmek için bu gezegenin sahibi de olmadığımızdır. Yapılması gereken tüm canlı türlerinin farklı gereksinimlerine saygı göstermek ve diğerleriyle saygılı bir yaşam sürdürmeye çalışmaktır.

*Çeviren Ayça Atay. Söyleşinin orijinalini Gündem İngilizce sayfalarında bulabilirsiniz.

Yurttaş Tırtıl'ın yönetmeni Arman Arian, İranlı genç kuşak yazarların önde gelen isimlerinden.

Evvel zaman içinde Mağusa...

Gündem Haber

Gazimağusa'nın eski ve yeni yüzü, Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi tarafından düzenlenen bir açık hava fotoğraf sergisinde yan yana geldi. "Evvel Zaman İçinde" temalı sergi kapsamında, Gazimağusa'nın 1878 ile 1950 yılları arasında çekilen 34 fotoğrafı, aynı açı, ışık ve kompozisyonla yeniden yaratıldı. DAÜ İletişim Fakültesi öğretim görevlisi İsmail Gökçe'nin danışmanlığında yürütülen bir öğrenci projesinin ürünü olan sergi, 22 Mayıs'ta Namık Kemal Meydanı'nda Mağusalılarla buluştu. Daha sonra Buğday Camisi'ne taşındı. Sergide, İsmail Gökçe tarafından verilen haber fotoğrafçılığı dersini alan DAÜ İletişim Fakültesi dördüncü sınıf öğrencileri Ahmet Arıcı, Abtin Badie, Caney Göray, Erdi Çalikuşu, Evren Tunçdöken, Hassan Dandatti, Meriem Cherraf, Mehmet Tok, Mahnoush Yektaei, Omar Alkhatib, Serhat Balta ve Yazan Albarahma'nın çektiği fotoğraflar kentin eski fotoğrafları ile yanyana yer aldı.

Gökçe: "Fotoğraflar Mağusa'daki değişimi yansıtıyor"

DAÜ İletişim Fakültesi öğretim görevlisi İsmail Gökçe, eski ve yeniyi yan yana getirecek olan fotoğrafların, Gazimağusa'nın mimarî, kültürel ve sosyal dokusundaki değişimi yansıttığını söyledi. Serginin amacının, kentin değişimini göstermek olduğunu belirten Gökçe, geçmişte çekilen bazı karelerin aynen yakalandığını, bazılarının ise zamanın izlerinin yansıdığını ifade etti. "Çatılardaki su depoları ve antenler, kentin silüetinde yıllar içinde ortaya çıkan en belirgin değişim. Bununla birlikte, surlar ve çevresi gibi fazla değişmeyen bölgeler de var" diyen Gökçe, sergi için öğrencilerine teşekkür etti ve ekledi: "Çok yoğun çalıştılar. Aynı yerin aynı açısını bulmak zordur. Bazen yanlış ışıkta çektiler. Usanmadan tekrar tekrar çektiler. Hepsini tebrik ediyorum".

İrvan: "Söz uçar, fotoğraf kalır"

Serginin açılışında konuşan İletişim Fakültesi

Dekani Prof.Dr.Süleyman İrvan da İletişim Fakültesi olarak teori ile pratiği ayrılmaz bir bütün olarak gördüklerini ve bunu her alanda yapmaya çalıştıklarını ifade etti. "Söz uçar, fotoğraf kalır" diyen İrvan, son derece heyecan verici olarak nitelediği sergide fotoğrafları yer alan öğrencilere teşekkür etti.

Öztoprak: "DAÜ Mağusa'dan, Mağusa DAÜ'den ayrı olamaz"

Prof.Dr. İrvan'dan sonra konuşan DAÜ Rektörü Abdullah Öztoprak ise konuşmasında üniversite olarak belediyeyle işbirliğine verdikleri önemi vurgulayarak, "Biz kararlıyız bu işbirliğine devam edeceğiz. Doğu Akdeniz Üniversitesi Mağusa'dan, Mağusa da Doğu Akdeniz'den ayrı olamaz. Birlikte bu tür faaliyetlerimiz devam edecektir. Bu sergi bir başlangıçtır. Devam edecektir" diye konuştu. Yakın bir geçmişte belediye ile birlikte Rauf Raif Denktaş Kongre ve Kültür Sarayı'nı açtıklarını ve burada son derece değerli faaliyetler gerçekleştirdiklerini ifade eden Prof.Dr.Öztoprak, DAÜ Kültür Merkezi olarak bilinen Nasturyan kilisesinin de yakında yeniden faaliyete açılacağını söyledi. Öztoprak, öte yandan, Mağusalılardan gerekli ilgiyi göremediklerinden yakınarak, "Mağusalılar da bize kucak açsınlar. Birçok faaliyette maalesef gerek Mağusa halkından gerekse devlet yetkililerimizden gereken işbirliğini göremiyoruz" diye konuştu.

Kayalp: "DAÜ ile Mağusa kenti et ve tırnak gibi"

Gazimağusa Belediye Başkanı Oktay Kayalp ise, Mağusa kentinin eskisi ve bugünü yanyana getiren sergiyi sevinçle karşıladığını söyleyerek, "Mağusa kenti dünyada ayakta kalan en büyük ve en iyi korunan Venedik kalesidir, Leonardo da Vinci'nin tasarımlarının kentidir. Mağusa, Mağusa Namık Kemal'in kentidir, Shakespeare'nin Othello'su'nun kentidir. Kültür sanat insanlarıyla özdeş olan bir kenttir ve bizim belki de en büyük sıkkıntımız kentimizi dünyaya yeterince tanıtmaktır" dedi. "Et

Gazimağusa'nın eski resimleri yeniden yaratıldı

ve tırnak" gibi kabul ettiği Doğu Akdeniz Üniversitesi ile Mağusa kentinin işbirliğiyle yaratılan bu serginin son derece önemli olduğunu ifade eden Kayalp, sergide yer alan fotoğrafları kitaplaştırdıkları söyledi. Sergiye emek veren herkese teşekkür eden Kayalp, "Bunun devamını diliyorum" diye konuştu.

Mağusa'nın eski ve yeni fotoğrafları alt alta sergilendi.

Sergide, İsmail Gökçe'nin haber fotoğrafçılığı dersini alan öğrencilerin fotoğrafları yer aldı.

Liseliler DAÜ İletişim'de kısa film çekti

Gündem Haber

KKTC'deki liselerin son sınıf öğrencileri, Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi tarafından düzenlenen "Kısa Kes Film Atölyesi"nde ilk film deneyimlerini yaşadılar. Polatpaşa, Erenköy, Anafartalar, Namık Kemal, Cumhuriyet, Lapta Yavuzlar ve Lefke Gazi Lisesi ile Gazimağusa Meslek Lisesi'nden gelen 35 öğrenci, iki saat boyunca kamerayı ellerine alarak fakülteyi keşfe çıktılar.

Yrd. Doç. Dr. Yetin Arslan ile öğretim görevlisi Ahmet Goran'ın denetiminde iki gruba ayrılan öğrencilerden bazıları DAÜ TV stüdyosunda haber sundu; bazılarıysa kameranın arkasına geçip görüntüleri kaydetti.

1 Nisan şakası gibi

Polatpaşa Lisesi'nden Ebru Akıncı ile Lapta Yavuzlar Lisesi'nden Yağmur Kılıç, atölye çalışmasında haber spikerliği deneyimi yaşadılar. Yaşadığı deneyimden yoğun bir şekilde etkilenen Ebru, "Benim için 1 Nisan şakası" gibiydi dedi. Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü'nde okumak istediğini ve dört yıldır bu bölüm hakkında bilgi topladığını anlatan Ebru, "Haber sundum. Gerçekten çok güzel bir duygu. Dört yıl sonraki mesleğimi burada 1 Nisan gibi yaşadım. Sevinçliyim. Hatta gözlerim dolsa ağlayabilirim" diye ifade etti yaşadığı deneyimi.

Onun gibi kamera karşısına geçen Yağmur da, atölye çalışmasının beklentilerinin üzerinde olduğunu söyledi ve ekledi: "Ben zaten Radyo-TV bölümünü istiyordum. Bu benim için bir tecrübe oldu. İlk defa haber sundum. Güzel bir duyguydu."

Kamera kullanmak çok zevkli

Erenköy Lisesi'nden Ceylan Yıldız ile Namık Kemal Lisesi'nden Doğukan Gümüşatam ise kameranın arkasına geçenlerden. Ceylan, kamera kullanmanın beklediğinden daha kolay olduğunu anlattı. Çalışmanın eğlenceli ve keyifli geçtiğini ifade eden Ceylan, İletişim Fakültesi'ni tercih etmeyi daha önce de düşündüğünü, bu atölye çalışmasından sonra tercihini daha da belirginleştirdiğini söyledi.

Kendisi gibi kamera arkasına geçen Doğukan da atölye çalışmasının faydalı olduğunu düşünüyor. Bu çalışmasından önce Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü'nü seçmeyi düşünmediğini söyleyen Doğukan, kameranın arkasına geçtikten sonra fikrinin değiştiğini şu sözlerle ifade etti: "Kamera arkasına geçtikten sonra bu bölüm gerçekten aklıma girdi. Kamera kullanmak çok zevkli. Bence herkesin böyle bir etkinliğe katılması gerekiyor. Kameranın arkasına geçmeden nasıl bir duygu olduğunu anlayamazsınız. Bu etkinliğin gerçekten yararını gördüm. Keşke her zaman böyle etkinlikler olsa."

"Kültürkırım" sergisi

DAÜ Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) Sanat ve Tasarım Merkezi sezonu Kemal Ankaç'ın son çalışmalarından oluşan sergisiyle kapatıyor. Ekim başından itibaren uluslararası çapta etkinliklerle ülkemizin sanat ortamına katkı koyan DAÜ Sanat ve

Tasarım Merkezi bu kez ülkemiz sanatçılarından Kemal Ankaç'ı misafir ediyor.

"Kültürkırım" başlığı taşıyan sergi, fotoğraf, resim ve enstalasyon çalışmalarından oluşuyor. Merkez Başkanı Doç. Dr. Ümit İnataç'ın yaptığı açıklamaya göre, sanatçı Kemal Ankaç ülkemizde savaş sonrası süregelen "kültürkırım" uygulamalarının nasıl bir kimlik kaymasına neden olduğuna dikkat çekmeye çalışıyor. Kültürel değerlere sahip çıkma ve onları içselleştirerek bir varlık pekiştirme eyleminde bulunma yerine, nerdeyse bilinçli bir yokoluş planlamasına tutsak oluşumuza sarkastik bir eleştiri getiriyor Kemal Ankaç.

Serginin açılışı 24 Mayıs 2013 Cuma günü DAÜ Rektörü Prof. Dr. Abdullah Y. Öztoprak tarafından gerçekleştirildi. Sergi 14 Haziran 2013 tarihine kadar sanatseverlerin ziyaretine açık tutuldu.

Bahar Festivali'nde 7'den 77'ye herkes coştı

Narin Demirci

Doğu Akdeniz Üniversitesi'nin (DAÜ) 8-11 Mayıs tarihlerinde gerçekleştirdiği 20. Bahar Festivali'nde 7'den 77'ye herkes doyusya eğlendi. Uluslararası kimliğe sahip, farklı kültürleri "eğitim" çatısı altında bir araya getiren üniversitenin düzenlediği etkinliklerin bu yılki teması "DAÜ Kardeşliği" idi. Dört gün süren ve küçük-büyük herkesin ilgi gösterdiği festival çok renkli görüntülere sahne oldu. Güzel Sanatlar Kulübü ile Sinema Kulübü'nden, Karikatür ve Mizah Kulübü'ne kadar DAÜ bünyesinde faaliyet gösteren kulüplerin yanı sıra festivale Türkiye'den gelerek stand açanlar da vardı.

Festivalin ilk günü, son dönemlerin gözde müzik gruplarından Model'in sahne alışıyla başladı. İkinci gün Uluslararası Öğrenci Toplulukları dans gösterileriyle izleyenleri büyüyenken, devam eden günlerde ise genç sanatçı Murat Dalkılıç ve pop müziğin duayenlerinden Nilüfer sahne performanslarıyla göz doldurdu. Sanatçılar, söyledikleri tempolu şarkılarıyla dinleyenlerine zaman zaman hareketli, duygusal şarkılarıyla da romantik dakikalar yaşattılar.

Sahnede sadece şarkılarıyla değil yaptığı esprilerle de izleyicileri coşturan Nilüfer, konsere gelen üniversiteli gençlere "Alkışlarınız beni hep mutlu etti. Bundan sonra da mutlu edecek. Önce anne babalarınızla beraberdik. Şimdi sizlerle beraberiz. Sonra da çocuklarımızla hatta torunlarımızla beraber olacağım" dedi ve hemen ardından "Çok mu iddialı oldu?" diyerek tebessüm etti. Sahneye çıktıktan kısa bir süre sonra üşüyen Nilüfer, dinleyenlerine dönerek, "Ceketimi giysem mi? Kıbrıs'ta üşüyeceğimi tahmin etmiyordum. Ceketimi giysem şıklığım bozulur mu?" diyerek şarkı aralarında dinleyenle-

20. Bahar Festivali, 8 Mayıs'ta Sakarya bölgesinde başlayıp DAÜ Stadyumu'nda sona eren yürüyüş ile başladı.

rine espriler yaptı.

Festival için İzmir'den geldiler

Festivalin konser alanında sanatçılar sahnede canlı performans sergileyip dinleyenleri coştururken, alanının hemen yanında açılan stantlarda kulüpler kendi çalışmalarını hakkında katılanlara bilgi verdiler.

İzmir'den festival için gelen modalist ve ebru sanatçısı Zeynep Bulut, açtığı standda, gelenlere küçük bir ebru deneyimi yaşattı. Bulut, festivale gelenlerin ebru sanatına bakışını da olumlu değerlendirdi. Bulut, "İlgiden dolayı stanttan başımı kaldıramıyorum" dedi. "Ebru sanatı aslında her yerde çok fazla ilgi gören bir sanattır. Fakat gerçekten DAÜ'lü öğrenciler ebru sanatına karşı çok yakınlık gösterdiler" şeklinde konuştu. Stantta sıra bekleyenler arasında bulunan sohbet ettiğimiz bir öğrenci, ebruya olan sevgisinin sebebini "manevi içerik" olarak değerlendirdi ve "ebruda bambaşka bir huzur buluyorum" dedi.

5 dakikada muhabirimizin karikatür resmi çizildi

Festivalin en ilgi çeken stantlarından biri de Karikatür ve Mizah Kulübü'nünkiydi. DAÜ'lü öğrencilerin oluşturduğu kulübün gönüllü çizerleri, festivale katılanların 5 dakikada karikatürlerini çizdiler. Kulübün karikatür çizeri ve DAÜ öğrencisi Ayhan Özgür'e, "Festivale katılanların karikatüre olan ilgisi sizce nasıl?" dediğimizde "Bedava çizilir yazarsak ilgi var" şeklinde yanıtladı ve eline aldığı kağıda "Bedava çizilir" yazarak çevresindekileri güldürdü. Karikatüre giriş hikayesi ilginç olan Özgür, her şeyin kız arkadaşının resmini çizmesiyle başladığını söyledi. "Ortaokulda iken bir kız arkadaşımın resmini çizmiştim. O da beni hocamıza şikayet etti ve disipline gittim. Bu olay sonunda karikatüre yeteneğim olduğunu anladım ve hocalarımın yönlendirmesiyle çizmeye başladım" dedi. Ayrıca Gündem Gazetesi muhabiri Narin Demirci'nin de 20. Bahar Şenlikleri anısına 5 dakikada karikatürünü çizen Özgür, karikatüre meraklı herkese kulüp olarak kapılarının her zaman açık olduğunu söyledi.

Öğrenci Konseyi Başkanı da şakalandı

Festivalde DAÜ Öğrenci Konseyi'nin de katılanlara sürpriz şakaları oldu. Boyunda "DAÜ Öğrenci Konseyi" yazısıyla, yüzüne beyaz bir maske takıp, şaşkın bakışlarla kendisine yaklaşanları korkutan cansız manken, Öğrenci Konseyi Başkanı Soner Öztürk'ü karşısında görünce şaşırıldı. Başkan Öztürk'ün, "Sen kimsin?" sorusu karşısında kendisini tanıtmak zorunda kalan cansız manken, başkan isteyince maskesini çıkardı. "Benim böyle bir şakadan haberim yok. Ekip arkadaşlarımız böyle değişik ve güzel bir sürpriz hazırlamışlar. Benim için de sürpriz oldu" diyen Öztürk, daha sonra cansız mankenle sohbet edip hatıra

El sanatları atölyeleri

DAÜ Haber

20. Bahar Festivali kapsamında DAÜ Güzel Sanatlar Kulübü tarafından organize edilen 4. Sanat Buluşması etkinliği 8 Mayıs günü başladı ve 9-10 Mayıs tarihlerinde gerçekleştirilen atölye çalışmalarının ardından, 11 Mayıs tarihinde sanatçı çalışmaları ile tamamlandı. 4. Sanat Buluşması etkinliğine konularında uzman sanatçılar ve el sanatları ustaları katıldı. Etkinlik kapsamında 7'den 70'e her yaş grubunun yoğun ilgisini çeken atölyeler, çizme, boyama, tasarlama, resim ya da sanat yapmayı düşünen herkesi buluşturdu. Etkinlik boyunca cam, seramik, resim, keçe yapımı, takı tasarımı, tahta baskı, cam ve fotoğraf atölyeleri, öğrencilerin ve ziyaretçilerin yoğun ilgisini çekti. Etkinliğe, Handan Cengiz, Belma Öncül, Ayfer Güleç, Zeynep Bulut, Erhan Şengöz, Hikmet Uluçam, Mustafa Erkan, Mümine Yağlı, Hasan Işık ve Ayhatun Ateşin gibi sanatçılar ve el sanatları ustaları katıldı. Söz konusu etkinliğe ilişkin olarak Ayhatun Ateşin şunları söyledi: "Bu etkinlikte, görsel olarak hayatlarında sanatla uğraşmamış kişilerin sanatla tanışarak renk ve biçim zevklerinin gelişmesine katkı sağlamak, görsel becerilerinin gelişmesine ve dünyaya bakışlarının değişimine yardımcı olmak hedeflenmiştir. Bu bağlamda sanat atölyelerinde yapılan dinamik çalışmalarla, öğrenciler yaratmanın farklı yollarını ve fikirlerini farklı malzemelerle nasıl ifade edebileceklerini, renkleri ve biçimleri algılayarak yeni uğraşlarla yaşamlarına farklı bir yön katabileceklerini öğrendiler."

Festivalde aşk her yerde

DAÜ Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) Müzikal Topluluğu tarafından DAÜ 20. Bahar Festivali kapsamında, yönetmenliğini ünlü sanatçı Emre Kınay'ın yaptığı "Aşk Her Yerde" adlı 2 perdelik komedi tiyatro oyunu Aktivite Salonu'nda gerçekleştirildi. Duru Tiyatrosu oyuncularından Emre Kınay, Pelin Körmükçü, Sait Genay, Bahar Yanılmaz ve Cem Yanılmaz gibi başarılı sanatçıların rol aldığı komedi tiyatro oyununu izlemeye gelen yaklaşık 350'ye yakın tiyatrosever arasında DAÜ Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ülker Vancı Osam, çok sayıda akademik ve yönetsel personel de vardı. Aşkı ile çocukluk hayali olan yazarlık arasında bir seçim yapmak zorunda kalan Lenny (Emre Kınay) adlı karakterin hikayesini son derece eğlenceli bir şekilde anlatan "Aşk Her Yerde" adlı oyun izleyicilerden tam not aldı ve oyunun sonunda sanatçılar ayakta alkışlandılar. Oyunun sonunda Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ülker Vancı Osam tarafından "Duru Tiyatrosu" adına Emre Kınay'a plaketi takdim edildi.

"Kafamda böcekler var"

DAÜ Haber

Festival kapsamında DAÜ'lü öğrencilerle buluşan bir başka isim de Yunus Günçe idi. DAÜ Müzikal Topluluğu tarafından davet edilen Günçe, Mustafa Afşin Ersoy Salonu'nda "Kafamda Böcekler Var" adlı stand-up gösterisini sundu. Günçe'nin çocukluk anılarından oluşan hikayeleriyle hızlı bir tempoda başlayan stand-up gösterisi hız kesmeden devam etti ve tüm gösteri boyunca salonda kahkahalar eksik olmadı. Stand-up gösterisine öğrencilerin göstermiş olduğu yoğun ilgi ve katılımdan dolayı duyduğu memnuniyeti ifade eden oyuncu, üniversiteli öğrencilerle ilişkilerinin hep çok iyi olduğunu belirtti.

Bu yılki teması DAÜ Kardeşliği (Fellowship of EMU) olan Bahar Festivali, renkli görüntülere sahne oldu.

Emre Kınay: "Tiyatro susanların sesidir"

Narin Demirci

Ünlü sanatçı Emre Kınay, Doğu Akdeniz Üniversitesi'nin (DAÜ) düzenlediği 20. Bahar Şenlikleri kapsamında "Aşk Her Yerde" isimli tiyatro oyunuyla sevenleriyle buluştu. Simon Williams'ın yazdığı ve Emre Kınay'ın yönetmenliğini üstlendiği ve oynadığı oyunda Pelin Körmükçü, Sait Genay, Bahar Yanılmaz ve Cem Yanılmaz rol aldı. Tiyatro sahnelenmeden önce sevenleriyle sabırla ilgilenen Kınay, samimi tavırlarıyla dikkat çekerken, Gündem Gazetesi olarak bizlerin sorularını da bir eğitimci edasıyla içtenlikle yanıtladı. 10 yıl aradan sonra Kıbrıs'a tekrar gelmenin mutluluğunu yaşadığını, daha önce de "Sınır" adlı oyun ile DAÜ'de bulduklarını söyleyerek sohbeti başlatan Kınay, Duru Tiyatro olarak Kıbrıs'a ilk defa geldiklerini söyledi. Hoşsohbet karakteriyle oyunculuğun, sinemanın ve tiyatronun birçok yönüne değinen Kınay, aradaki farkları önce oyuncunun penceresinden bakarak değerlendirdi. "Oyuncu açısından sinema ile tiyatro arasında hiçbir fark yok ama teknik açıdan çok fark var. Oyuncu için sadece ölçek farkı vardır. Birinde salon var ve salonun en arkasındaki seyirciye bile sorumluluk var. Diğerinde ise sorumluluk sadece yönetmenin gözü olan kameraya doğru oynamaktır. Arada ruh, tansiyon, duygu açısından hiçbir fark yok" diyen Kınay, konuşmasını mühendis benzetmesiyle pekiştirerek, "Bir mühendis apartman binası da yapabilir, hastane binası da. Bir mühendis için apartmanla hastane binası yapmak arasındaki fark neyse oyunculukta da odur. Arada sadece ölçek farkı var" dedi. Ayrıca tiyatronun canlı sergilenmesi sebebiyle sinemadan farklı özellikler taşıdığını belirten Kınay, "Aynı hikâye olmasına rağmen her gece yeniden yazılan hikâyedir tiyatro. Çünkü ruh durumumuz ayırır. Sinema ise o anın donmuş halidir. Aradaki tek fark budur. Bu oyunu 400. oynayışımız belki ama her gelen izleyici farklı bir hikâyeye izledi" sözleriyle tiyatroyu farklı kılan noktalara değindi.

Sinema ve tiyatro oyunculuğu ayrımı doğru değil

Oyunculukta, "sinema oyunculuğu" veya "tiyatro oyunculuğu" diye bir ayrımın asla olmaması

gerektiğinin, oyunculuk mesleğinin özünde böyle bir ayrımın söz konusu olmadığını da altını çizen Kınay, "Reklam, dizi, televizyon, sinema oyuncusu diye bir şey yoktur. Oyuncu oyuncudur. Şarkı söyleyebilen, dans edebilen, konuşmayı iyi bilen, bir duruşu olan, iyi bir okuyucu ve entelektüel olarak her şeyin yapılabildiği işin adıdır oyunculuk. Sinema televizyon oyunculuğu diye bir dal yoktur. 'Ben televizyon oyuncusuyum, tiyatro oyuncusu değilim' diyen kişi oyuncu değildir. Oyunculuk öyle bir şey değil. Bunu ben uydurmuyorum. Bu işin dünyadaki algısı da budur" şeklinde konuştu.

Oyunculuk kimsenin tekelinde değildir
Günümüzde mankenlik veya şarkıcılık gibi farklı mecalardan oyunculuk alanına geçişi nasıl değerlendirdiğini, oyunculuğun bu kişiler elinde köreltilip köreltilmediği hakkındaki fikirlerini öğrenmek istediğimizde ise Kınay, "Mankenlikten veya şarkıcılıktan oyunculuğa geçenler, sürdürülebilir bir başarı sağlıyorlarsa yapabilirler. Oyunculuk kimsenin tekelinde değildir. Herkes yapabilir. Önemli olan bir iş yapmak değil, ne zamandan beri o iş yapıldığıdır. Profesyonel hayatta yeni bir iş teslim edileceği zaman yapılan işlerin çokluğuna bakılır. Oyunculuk meslek edinilmelidir. Hem doktor hem oyuncu olunmaz. Oyunculuk çok zaman alan bir iştir" sözleriyle aktardı düşüncelerini. Sinemada oynayan herkesin, tiyatrodaki oynayabilmesi gerektiğini özellikle vurgulayan Kınay, "Oyuncu sinema filmi de çeker, dizi de yapar, tiyatro oyunu da oynar. Aktör böyle bir şeydir. Diğerlerinin adı aktör değildir. Bu işin mecrası tiyatro, televizyon, dizi hatta reklamdır. Bu işin yapılabilir tüm alanları, oyuncunun etki ve yetki alanıdır" diye konuştu.

Stand-up Amerikan hikâyesidir

Canlı performans nedeniyle tiyatronun oyuncu açısından zorlukları da merak ettiklerimiz arasında. Seyircilerden gelen herhangi olumlu veya olumsuz tepkinin, sahneye ruh hallerini değiştirip değiştirmediklerini oyuncunun kendi dilinden anlatmasını istediğimizde usta sanatçı, sorumuza bize yönelttiği soruyla açıklık getirdi. "Mühendis planını çizip inşaat başlasa, iki kalas düşmesiyle planı bozuluyor mu? Ya da

Ünlü oyuncu Emre Kınay, Gündem'in sorularını bir eğitimci edasıyla içtenlikle yanıtladı.

örkestrada müzik çalarken, keman yanlış bir ton bastığında orkestra şefi orkestranın düzenini bozabilir mi? Bu bizim toplumsal kültürümüz veya örfümüzle alakalı bir durumdur" diyerek tiyatro ile stand-up'ın birbirine asla karıştırılmaması gerektiğini vurguladı ünlü sanatçı. "Bizim yaptığımız iş meddah işidir, bar komedisi değil" derken, değişen ses tonu ve gözlerindeki ışıltı, mesleğine olan aşkını bir kez daha kanıtladı. Tiyatro işinin geçmişteki meddah işiyle eşdeğer olduğunu, bir mana içerdiğini ve onun için yapıldığını sözlerine ekleyen Kınay, "Tiyatro sahneye çıkan kişiye laf yetiştirme işi değildir. Seyircinin konuşmaması eğer beğenmediyse de sessizce çıkıp gitmesi gerekir. Ama stand-up denen hikâyede zannedildi ki, sahneye birisi çıktığı zaman ona laf yetiştirilmelidir. Onun adı bar komedisidir ve bize dair bir format değildir. Bizim formatımızın adı meddahtır. Meddah, köylerde sobalar yanarken gelir, insanlar çaylarıyla o sobanın etrafında otururken onlara hikâyeler anlatır. Bizim hikâyemizin adı meddahdır. Stand-up Amerikan hikâyesidir" dedi.

Tiyatronun gerekliliğine ilişkin düşüncelerini de bizlerle paylaşan usta oyuncu Kınay, çok önemli olduğunu kaydederek, tiyatroyu 'Susanların sesi' olarak niteledi. Sanatçı, "Tiyatro çok gereklidir. İnsanlar susuyorsa onlar adına sahnede konuşması gereken

biziz. Tiyatro her türlü isyana karşı insanla kolkola muhalif bir şeydir. Herkesin sesidir. Aşk hikâyesi de olsa, politik bir hikâye de olsa anlatılan hikâye ortak hikâyemizdir. Kişinin hayatındaki paralellikler tiyatrodaki nereye düşüyor buna bakarız ve seyirci ile işbirliğimiz budur" diye konuştu.

Devletin tiyatrosu olmak zorunda

Bir tiyatro sanatçısı olarak, son dönemlerde Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Devlet Tiyatroları'nı kapatmaya yönelik yaptığı söylemleri ve bu konudaki devlet politikaları hakkında neler düşündüğünü sorduğumuzda ise usta tiyatrocunun, "Devletin tiyatroyla alakalı politikası yok" cümlesiyle bize yanıt verdi. Türkiye hükümetine devletin görevlerini hatırlatan Kınay, kültür sanatın desteklenmesinin, devletin başlıca vazifesi olduğunun altını çizerek, Atatürk'ten sonra Türkiye'nin vizyonsuz liderlerle bugünlere geldiğini savundu. Kınay, "Başbakanın tiyatroyu sevmediği için reddetmesi söz konusu. Dünyanın hiçbir yerinde yok dediği şey dünyanın her yerinde var. Devlet beş şey için vergi toplar: Sağlık, eğitim, kültür, savunma ve sosyal hizmetler. Vergiyi de bu beş şey için kullanır. Devletin 'ben tiyatro yaptırmıyorum' deme gibi bir lüksü yoktur. Vergi toplamıyorsa buna hakkı vardır. Eğer vergi topluyorsa da halka karşı bu beş hizmeti yapmak zorunda" diyerek vekillere yönelik şu açıklamada bulundu: "Çünkü ben senin patronum. Millet benim, vekil sensin. Benim adıma böyle bir karar almaya hakkın yok. Vergiyi buralara harcayacaksın. Bunlardan bir tanesini çıkaramazsın. Tiyatro dünyanın yüzde doksan dokuz ülkesinde var" şeklinde konuştu. Erdoğan'ın sözlerini 'danışman yanılmasıyla yanlış bilgilendirme' olarak değerlendiren Kınay, hedefinde sadece Ak Parti hükümetinin olmadığını da özellikle belirterek, "Sadece o değil CHP ve Demokrat Parti döneminde de Türkiye'nin tiyatro politikası yoktu. 12 Eylül faşizmi zamanında ise zaten yoktu. Ama 'dünyanın hiçbir yerinde yok' diyerek bundan kurtulamazsınız. Devlet sanatı birebir desteklemelidir. Tarih insanlar yaşadıkça yapılır. Ama sanatçı tarihte izlediklerini kağıda döküp sahneye çıkararak gelecek kuşaklara hatırlatmak üzerine çalışır. O yüzden devletin tiyatrosu olmak zorunda. Buna mecbur. Sadece bu hükümet için söylemiyorum. Türkiye, Atatürk'ten sonra maalesef vizyonsuz liderlerle bu günlere geldi. 2013'de salonlar kapatılırken, 1938'de Ankara'da opera binası yapmak bir vizyondur" dedi.

Emre Kınay, sinema oyunculuğu ile tiyatro oyunculuğu ayrımının doğru olmadığını söyleyerek, sinemada oynayan herkesin tiyatrodaki oynayabilmesi gerektiğini vurguladı.

“Eğitim sistemi lime lime dökülüyor”

Semra Ergenç

Abbas Güçlü, Genç Bakış programıyla 1 Mayıs'ta DAÜ'deydi. Güçlü'nün program konuğu Türkiye'deki ana muhalefet partisi olan Cumhuriyet Halk Partisi'nin Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu idi. Rauf Raif Denktaş Kongre ve Kültür Sarayı'nda yapılan programa öğrenciler yoğun ilgi gösterdi. Türkiye'de öğrencilerle en yakın ilişki kuran ve onların sesini duyuran kişi olan Abbas Güçlü'ye program öncesinde sorularımızı yönelttik.

“Türkiye'nin neresine ve hangi eğitim kurumuna giderseniz gidin, yapılan tesisler yüzde 50 kapasitesinin üzerinde kullanılmıyor. Kütüphaneler laboratuvarlar olmadığı zaman kıyametler koparıyor ama hiçbir öğrenci ne okumaya ne araştırmaya özendiriliyor, ne de spora.”

Bir köşe yazınızda böyle demiştiniz. Buradan şu sonuca varabilir miyiz: Üniversite hocalarımızın öğrencilere yol gösterici olması mı gerekir?

Hocalar yol göstermiyor, anneler babalar yol göstermiyor ya da devlet yol göstermiyor diye o yolu biz kendimiz kat etmeyecek miyiz? Gençler bugüne kadar büyüklerinin ihmeline uğradılar. Başta anne babalar, herkes gençleri ihmal etti. Bundan artık gençlerin ders çıkarması lazım. Kendi ayaklarının üzerinde nasıl duracaklarını öğrenip, kendilerine bir yol haritası çizmeleri gerekir. Büyüklerin desteklerine her zaman ihtiyaçları var ama kendi gelecekları için kendileri kafalarını yorsunlar. Genç Bakış programında hep söylüyorum, biraz kendi sorunlarınızı dile getirin. Kendiniz için bir şeyler yapın. Ülkeyi kurtarmaya kalkanlar, dünyayı kurtarmaya kalkanlar, kendileri için hiçbir şey yapmazlar.

Üniversitede bir eğitmen olarak öğrencilerinize gösterdiğiniz yollar ve hedefler nelerdir?

Öğrencilerimin kendi ayaklarının üzerinde, nasıl durulması gerektiğini öğrenmelerini istiyorum. Ne kadar donanımlı olursalar daha iyi olur. Bilgi demek güç demektir. Öğrencilerin kendilerini hazırlayıp, daha bilgili ve donanımlı olması gerekir. Yoksa herkes öğrencileri kullanmaya devam eder.

Türkiye'de Ak Parti dönemindeki eğitim sistemi ile önceki hükümetin eğitim sistemini karşılaştırdığınızda aradaki farklar neler ?

Ak Parti'den önce de, şimdi de eğitim sistemini kıyaslırsak, eğitimde kötü bir durum söz konusu. Eğitim sistemi lime lime dökülüyor. A'dan Z'ye her şeyin değişmesi gerekir. Baktığınız zaman kabinede ekonomide, dış politikada bir veya en fazla iki bakan değişti. Eğitimde ise beş bakan değişti. Bu gösteriyor ki Sayın Başbakan eğitimdeki gidişattan hiç memnun değil, doğruyu da bir türlü bulamadılar. Sürekli olarak zikzak çiziliyor. Koalisyon hükümetleri döneminde eğitimde ciddi bir yol alınmadı ve şimdi de bir ilerleme yok.

Genç Bakış programını sunarken gençler için hedeflediğiniz amaç nedir?

Gençlerin sesi duyulsun istiyoruz. Bu ülkede en büyük nüfus gençlerden oluşuyor. Gençler bizim her şeyimiz ve geleceğimiz. Bu programa başlarken, gençler televizyon programlarında dekorun bir parçası olarak görülüyordu. Saatlerce orada oturup hiç kimse “ne düşünüyorsun” diye gençlere soru sormuyordu. Onlara kızıp bu programı yapmaya karar verdim ve bizim programın asıl sahibi gençlerdir. Programda gençler konuşuyor. Ben bir konuşuyorsam, onlar daha fazla konuşma hakkına sahipler.

Genç Bakış programının konuğu Kemal Kılıçdaroğlu idi

Öğrencilerin program hakkındaki izlenimleri sizi hangi sonuca götürüyor?

Gençler hareketli ve heyecanlı. İlk programlarda sürekli olarak mikrofonu almak için çaba harcarlardı ve tepki koyarlardı, şimdi mikrofonu almak için ders çalışıyorlar ve konularına iyi hazırlanıyorlar .

Genç Bakış programlarına siyaset ve eğitim insanlarını konuk ediyor; sorunlara gençler ile birlikte çözüm arıyorsunuz. Gençlerin konuklarınıza tepkisi nasıl?

Gençler heyecanlı. Tabii ki zaman zaman tepki gösteriyorlar. Bugün bunun örneğini gördük. Program için içeri giremeyenlerin, büyük bir kısmının kızdığı kişi bendim. İçeride yer vardı, ben mi almıyorum noktasına geliyorsunuz. Gençlerin kendilerini yetiştirmesi gerekiyor, her şeye kızmakla bir çözüm bulunamıyor. Gençler için güven veriyor imajı oluşsun ve gençler insanlar üzerinde etki yaratmalılar. Gençlerin zekaları ile zarafeti ile ön plana çıkması gerekir.

Türkiye üniversite gençliği ile ilgili düşünceleriniz nelerdir ?

Üniversite gençliği için çok büyük sorunlar var bu sorunların en büyüğü işsizlik. Gençlerin gelecek kaygısı var ve tedirginler.

Abbas Güçlü, gençlerin kendilerini yetiştirmesi gerektiğini vurgulayarak, "Gençler insanlar üzerinde etki yaratmalı" diye konuştu

Behzat Ç.'nin senaristi DAÜ'de konferans verdi

Yunus Yamalak

Elinden düşmeyen sigarası, öğrenciyken çalışmaktan bezmiş elleri, 80'lerden kalma 2000'lere uymaya çalışan giyim tarzıyla, söyleşiye gelirken tıraşa gerek duymayan mizacıyla Emrah Serbes Gazimağusa'da. DAÜ Bilim ve Felsefe Kulübü'nün 9 Mayıs Perşembe günü düzenlediği 'Behzat Ç. ve Erken Kaybedenlerin Yazarı' isimli söyleşiye katılan Emrah Serbes Aktivite Merkezi'nde öğrencilerle bir araya geldi. Diziye uyarlanan ünlü polisiye roman Behzat Ç.'nin yazarı Emrah Serbes daha sahneye çıkarken, mütevazı ve rahat tavırlarıyla

öğrencilerin ilgi odağı oldu. Söyleşinin nasıl geçeceğine kendi karar veren ünlü yazar, işe kendini anlatmakla başladı. Yalova doğumlu olduğunu ve üniversiteyi Ankara Üniversitesi Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nde okuduğunu belirten yazar devamında, yazarlık serüveninin nasıl başladığını anlattı. Ankara'daki ilk barınma hikâyesini anlatırken salonu kahkahaya boğan yazar, her öğrencinin aşına olduğu ev bulma hikâyelerini paylaştı. Ayrıca tıpkı yarattığı karakter gibi, sıkı bir Gençler Birliği fanatığı olan Emrah Serbes, kendine has üslubuyla Behzat Ç.'nin oluşum sürecinden bahsederken şunları kaydetti:

"Üniversitedeyim şimdi. Oyun yazarı olmak istiyorum ama zor iş. Tiyatro bölümünde bize habire Hamlet'i oynatıyorlar. Arkadaş, Hamlet de öyle bir eser ki son sahnede canlı hiç kimse kalmıyor. Öldüre öldüre ortada adam bırakmıyoruz. Oyun yazarlığına o sıralarda başladım. Yazdığım eserler de genelde hep ölen-öldüren üzerineydi. Bir gün tiyatro hocam 'Sen bu konuda iyisin, niye polisiye tarzda bir eser yazmıyorsun?' dedi. Ben de aldım elime kalem yazdım. Üniversitedeki güvenlikçilerden, polise hepsini tanıyordum. Sürekli sohbet ederdik. Bazıları bana yaşadıkları olayları en ince ayrıntısına kadar anlatırdı. Behzat Ç. karakterini bu tecrübe-rimden beslenerek oluşturdum. Şimdi kitaba başlamak güzel de, sonunu getirmek hiç kolay değil. Kitaba yoğunlaşmam lazım ama dünya

kupası maçları var. İzlemeden duramıyorum. En son 2006 Dünya Kupası finalinin olduğu gün, kitabı bitirdim.

Ünlü oldum, akrabam çoğaldı

Behzat Ç. yayımlandıktan sonra yayınevleri ile yaşadığı trajikomik olayları anlatan yazar şöyle devam etti: "Kitabın bitmiş halini birkaç yayınevine götürdüm. Bazısı daha kitabın içine bakmadan 'bunun isminde meymenet yok, içinde ne olacak ki' dedi, bazısı kapıdan süpürgeyle kovdu. Neyse ki bir tanesiyle anlaştık, oldu. Serdar (Akar) Ağabey ile önceden bir tanışıklığımız vardı ama çok samimi değildik. Görmüş kitabı, 'Emrahçıgım' dedi, 'bu kitabı diziye uyarlamak istiyorum.' 'Olur Abi ama elinde patlarsa ben seni tanımıyorum' dedim. Sonra dizi oldu ve çok sevildi. Ondan sonra beni süpürgeyle kovan yayıncılar, bir bir arayıp 'beni tanıdın mı' işte 'ben falanca abin, kitabı istersen beleş basalım' dediler." Yaklaşık bir buçuk saat süren söyleşinin ilginç bir tarafı da, Emrah Serbes'e yöneltilen soruların neredeyse tümünün kitapla değil, diziyile ilgili olmasıydı. Bir öğrencinin yazarın kitaplarıyla ilgili bir soru sorması üzerine "Bu sorun için teşekkür ediyorum. Bana yazar olduğumu hatırlattın" dedi.

Behzat Ç. dizisi irdelediği konular bakımından da Türk polisiye dizileri içerisinde ayrı bir yere sahip. Kamuoyu üzerinde derin etkiler yaratan bazı olayların

yıldönümünde senaryoda değişiklik yapılarak, yaşanmış o olaylar üzerinden topluma politik mesajlar veriliyor. Durum böyle olunca izleyiciye de söz hakkı doğuyor. Öğrencilerin "Neden daha önce böyle politik mesajlar veren diziler yoktu?" ya da "Bu mesajları vermek için neden bugünü beklediniz?" gibi sorularına yazarın cevabı şu oldu: "Türkiye'nin on yıl öncesi ile bugünü bir değil. Her dönemin kendine ait özellikleri var. Daha önce bu tür projelerin yapılmamasının nedenleri arasında elbette özgürlükler bakımından farklar var ama bence asıl neden ticaridir. Tüm dizilerde önceliğin ekonomik çıkar olduğunu düşünüyorum. Ben de mesela, çok izlenen çok para getiren Adını Feriha Koyduğumun Çocuğu diye bir dizi yapabiliyordum. Bu kişiye bağlı bir durum. Ben de isterdim dizilerde faili meçhullere, Cumartesi Anneleri'ne, öldürülen gazetecilere yer verilmesini. Ama dediğim gibi televizyon dünyasında öncelik hep para oluyor." Yazarımız sorulan sorulardan bunalmış olacak ki söyleşinin ortasında elini cebine atıp çıkardığı paketten bir sigara tütürdü. Öğrencilerden özür dilemeyi de ihmal etmeyerek söyleşinin geri kalan kısmına bu şekilde devam etti. İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan'ın sunduğu plaketi kabul ettikten sonra yine kendi isteğiyle söyleşiye sonlandıran yazar, öğrencilerin arasına karışarak fotoğraf çekti.

Süleyman İrvan (sağda), Emrah Serbes'e plaket verdi.

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu Gündem'e konuştu: "KKTC'de demokrasi Türkiye'den ileride"

Derman Paça

Türkiye'deki ana muhalefet lideri olan Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Abbas Güçlü'nün Genç Bakış programının konuğu olarak Doğu Akdeniz Üniversitesi'ne geldi. Kılıçdaroğlu, program öncesinde Lefkoşa'da kalmakta olduğu otelde bizi kabul etti. Bize ayrılan süreyi oldukça aşmış olmamıza rağmen, Kemal Kılıçdaroğlu tüm sorularımızı yanıtladı.

CHP'nin Kıbrıs politikası nedir? Annan planına destek vermemiştiniz. Toplumlar arası görüşmeler sonunda benzer bir plan ortaya çıkarsa, CHP'nin tavrı ne olur?

Cumhuriyet Halk Partisi'nin Kıbrıs ile ilgili politikası, Kıbrıs'ın Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti olarak varlığını sürdürmesi ve uluslararası alanda kabul görmesidir. Temel hedefimiz ve amacımız bu. Çünkü Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin ayrı devlet olarak parlamentosu var; yasama, yargı ve yürütme güçleri var ve sağlıklı işleyen bir demokrasisi var. Dolayısıyla bu bağlamda kendini uluslararası alanda kabul ettirmeli. Cumhuriyet Halk Partisi'nin temel amacı da budur. Ama Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin Rum kesimiyle yaşadığı bir sorun var. Bu sorun yeni bir sorun değil, tarihsel derinliği olan bir sorun. Sorunun çözülmesi için kararlı, tutarlı ve istikrarlı bir politika gütmek gerekiyor. Çünkü, zaman Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin lehine işliyor. Bunu böyle bilmek ve böyle kabul etmek gerekiyor. Eğer bu yönde bir politika sürdürülürse biz buna destek veririz. Annan planı konusunda ciddi kaygılarımız vardı. O kaygılar bugün için de geçerli. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti halkı Annan planına destek verdi ama Rum Kesimi 'hayır' dedi. Bu, belki o tarihten sonra süren müzakerelerde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti hükümetlerinin elini güçlendirdi. Bu bağlamda biz Avrupa Birliği'nin Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne verdiği söz tutmasını istiyoruz. Doğrudan ticaret tüzüğüne yürürlüğe gireceği ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ile ticari ilişkilerin artırılacağı sözünü vermişti ama o sözünde durmadı. Biz her Brüksel'i ziyaretimizde bunu dile getiriyoruz.

Ak Parti'nin Kıbrıs politikasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Gündem'in sorularını yanıtlayan CHP lideri Kılıçdaroğlu, Kıbrıs sorunu hakkında da değerlendirmelerde bulundu.

AKP'nin Kıbrıs politikasını biz iki açıdan sağlıklı ve tutarlı bulmuyoruz. Birincisi şu: Bugüne kadar hiçbir Türkiye Cumhuriyeti hükümeti Kıbrıs halkına karşı -özür dileyerek söylemek zorundayım- aşağılayıcı bir ifade kullanmadı. İlk kez kullanan bu hükümet oldu. Bunu asla kabul etmeyiz ve bunu Kuzey Kıbrıs Türk halkına karşı yapılmış uygunsuz bir ifade olarak görüyoruz. Öte yandan Kıbrıs'ın kendi ayakları üstünde durması ve daha güçlü olması için uluslararası alanda Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti lehine çok daha fazla girişimde bulunmak gerekiyor ve bu açıdan Türkiye'nin dış politikasını yetersiz görüyoruz. AKP bu konuda biraz daha ciddi, biraz daha tutarlı, biraz daha kararlı adımlar atmalı ve girişimlerde bulunmalı.

KKTC'deki sol partilerle CHP arasında bir ilişki, işbirliği var mı?

Biz Kıbrıs'taki bütün partilerle iyi ilişki kurmak isteriz. Tabii sol partiler bize biraz daha yakın. Sosyalist Enternasyonel'de zaman zaman bir araya da geliyoruz. Çünkü biz Kıbrıs'ı, bütün siyasal partileriyle kucaklamak ve onların Kıbrıs politikası bağlamında sürdürdükleri çabalara destek olmak istiyoruz. Onları Kıbrıs'taki demokrasinin vazgeçilmez temel unsurları olarak görüyoruz, çünkü siyasetin renkli olması, siyasetin ve demokrasinin kalıcı olması açısından siyasal partilere ihtiyaç var. O nedenle sol partilere sempati duyuyoruz ama bütün partilere saygı duyuyoruz.

Bugün 1 Mayıs. İstanbul'daki 1 Mayıs kutlamalarına karşı AKP hükümetinin tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Olumsuz. Bugün Esenboğa Havaalanı'ndan Kuzey Kıbrıs'a hareket etmeden önce gazeteciler sordular. AKP hükümeti bizi 1 Mayıs'ta dünyaya rezil etti. İnsanların en doğal hakkıdır 1 Mayıs Emek Bayramı'nı kutlamaları. Adı üstünde bayram. Yasa çıkarmışız Emek Bayramı kutlanacak diye. Hangi gerekçeyle, hangi mantıkla Taksim'de kutlama yasağı getiriyorlar. Yasakla yola çıkarsanız demokrasiye karşı tavır aldığımız zaten ortaya çıkmış olur. Yasak, bir demokraside bir siyasal iktidarın başvurması gereken en son şey ama siz yasağı birinci unsur olarak koyuyorsunuz. Neden? Efendim, Taksim'e çıkanlar, 1 Mayıs kutlaması yapanlar AKP'ye karşı olanlardır diye bir söylemin arkasına

saklanıyorlar. Bir demokraside, bir siyasal partiye karşı olmak ne zamandan beri suç oldu? Böyle bir suç var mı? Yasalarımızda böyle bir tanım var mı? Hangi demokraside böyle bir şey var? AKP hükümeti bir dikta rejimine doğru süratle yürüyor. Yasaklarla baskılarla bunu sürdürmek ve kendisini kabul ettirmek istiyor. Hiçbir demokraside baskıyla, bir rejim, bir iktidar ayakta kalmış değildir. Baskı kendi sonunu süratle getiren bir süreçtir ve bu süreçte de AKP teslim olmuş durumda; onu görüyoruz.

Medyaya yansıdığı kadarıyla, Türkiye'de Kürt sorununun çözümü konusunda ciddi bir çaba söz konusu. Bu sorunun çözümü konusunda CHP'nin politikası tam olarak nedir?

Biz Kürt sorununun çözümünü özgürlük ve demokraside görüyoruz. Özgürlüğün ve demokrasinin olmadığı bir ülkede zaten barış olmaz. Özgürlük ve demokrasiyi sağladığımız ölçüde barış konusunda çok önemli adımlar atmış olabiliriz. Önümüzdeki günlerde biz bu konuda bir Özgürlük ve Demokrasi Bildirgesi yayımlayacağız. Yaklaşık 20 maddeden oluşan bir bildirme olacak bu. Yüzde 10 seçim barajı, Özel Yetkili Mahkemelerin kaldırılması, Diyarbakır Cezaevi'nin müzeye dönüştürülmesi, Suriye sınırındaki mayınlı arazilerin mayınlardan arındırılıp Doğu-Güneydoğu'da yaşayan topraksız köylüye verilmesi gibi pek çok hedefimiz ve amacımız var. Biz Kürt sorununu terör sorunundan ayırıyoruz; terör ayrı, Kürt sorunu ayrı. Kürt kökenli yurttaşlarımızın kendilerini Türkiye'de yabancı hissetmemeleri için onların özgürlük ve demokrasi taleplerine bizim hep beraber kapı aralamamız gerekiyor. Onlar da kendilerini Türkiye'de rahat ve özgür birer yurttaş olarak görmeliler.

Türkiye'de yeni anayasa konusundaki tavrınız nedir? Başkanlık sistemine destek vermediğinizi biliyoruz. Bu sistemin sakıncaları nelerdir size göre?

Başkanlık sistemi konusunda daha henüz hükümetin kafasında oluşmuş net bir şey yok. Hükümetin anladığı başkanlık sistemi Amerika'daki başkanlık sistemi değil. Çünkü Burhan Kuzu ne dedi? "Zavallı Obama". O sistem başkanın elini kolunu bağlayan bir sistem. Yani güçler ayrılığı ilkesi başkanlık sisteminin de vazgeçilmez unsurlardan birisidir. AKP'nin istediği başkanlık sistemi Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlıkta sahip olduğu yetkilere, cumhurbaşkanıyken de sahip olmak istemesi üzerine kurulu. Arzusu bu. Yani daha diktacı, daha baskıcı bir rejim istiyor. Recep Tayyip Erdoğan hatırlarsanız bundan önce 'Erkler ayrılığı bizim önümüzde bir ayak bağıdır' demişti. Yasama ve yargıyı kendisi için ayak bağı olarak gören bir insanın demokrasi talebi olabilir mi? Onun istediği başkanlık, Hitler modeli. Ben söyleyeceğim, herkes de ona uyacak. Medya özgürlüğü mü? Bırakın onu. Demokrasi mi? Bırakın onu. Özgürlükler mi? Bırakın onu. Yargının bağımsızlığı mı? Bırakın onu. Peki ne olacak? Sadece Recep Tayyip Erdoğan olacak ve onun istediği başkanlık sistemi bu. Bu modelin Cumhuriyet Halk Partisi olduğu sürece Türkiye Büyük Millet Meclisi'nden geçme şansı sıfır.

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu

11 Ocak 1999 tarihinde SSK Genel Müdürlüğü'nden emekli oldunuz. Neden normal bir emeklilik yaşamı sürmek yerine siyasete girmeyi tercih ettiniz?

Normal bir emekliydim. Siyaseti düşünmüyordum. Bazı sivil toplum kuruluşlarında yöneticilik yapıyordum. O zaman bir davet geldi. Sayın Deniz Baykal aradı ve birlikte çalışmayı teklif etti. Ben o zaman bir sivil toplum kuruluşunun başındaydım. Siyasetle topluma hizmet etmenin daha yararlı bir yol olacağını düşündüm ve kabul ettim.

Eğer CHP Genel Başkanı olmasaydınız veya siyasete atılmasaydınız kendinizi şu an nerede ve nasıl görüyordunuz?

Emeklilik hayatı yaşar mıydım? Hayır. Yine sivil toplum kuruluşlarında çalışarak topluma hizmet etmeyi düşünürdüm. Bizim aydın olarak topluma karşı sorumluluklarımız var. Birikimlerimizi değerlendirerek zorundayız. Aydın sorumluluğu toplumun sorunlarına tercüman olmak demektir. Aydın elinde meşalesiyle topluma önder olmak demektir; aydın aynı zamanda baskılara karşı direnen kişi demektir ve halkın özgürlüğünü savunan kişi demektir. O açıdan kendimizi aydın olarak tanımlıyorsak topluma karşı olan sorumlulukları da bilmek durumundayız.

Kıbrıs'taki siyaseti nasıl buluyorsunuz? Türkiye'deki siyaseti nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce düşünce özgürlüğü var mı?

Türkiye'de insanlar özgürce düşünebiliyorlar ama düşündüklerini dile getiremiyorlar ve yazamıyorlar. O nedenle düşünce özgürlüğü Türkiye'de yok, medya özgürlüğü de yok. Medya özgürlüğü yoksa toplumun haber alma özgürlüğü yoktur. Şu anda Türkiye'de toplumun haber alma özgürlüğü yok. Bakınız, bugün Türkiye'nin en önemli televizyon kanallarından birisi 1 Mayıs'ta İstanbul'da yaşanan olayları marjinal gruplara yükledi; oysa biber gazını yiyen milletvekilleri marjinal grup olmaya başladı? Ve bunu o haber kanalı verebiliyor, yorum olarak da verebiliyor. Bu doğru değil. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki demokrasi Türkiye'den daha ileride; özgürlükler Türkiye'den daha ileride. Buradaki seçim yasası, Türkiye'deki seçim yasasından daha iyi. Buradaki siyasal partiler yasası Türkiye'deki siyasal partiler yasasından daha iyi. Türkiye'nin, demokrasi ve özgürlük konusunda Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni örnek almasını isterim.

Kıbrıs'ı ikiye bölen Yeşil Hat'tın öyküsü

Eline kalemi aldı ve çizdi. Çizdiği kalem yeşildi.. Ve bu renk "Yeşil Hat" ismiyle tarihe geçti..

Narin Demirci

Birleşmiş Milletler'e bağlı İngiliz Barış Gücü Kuvvetleri Komutanı Tümgeneral Peter Young'un kaleminden çıktı her şey. Takvimler 1964 yılını gösterirken şekillendi Kıbrıs haritası üzerindeki bu ince sınır. Young, askerleriyle birlikte Lefkoşa'nın hem Türk, hem de Rum mahallelerini ve nüfus dağılımını inceledikten sonra masasının üzerindeki haritaya, askeri üniformasının apolet cebinden çıkardığı yeşil bir kalem ile çizgi çekti. Böylece haritanın tam ortasında yeşil bir hat belirdi. İşte bu sınır 1974'te Türk ve Rum toplumu bıçak gibi ikiye kesti. Yeşil Hat ilk şekillendiği yıllarda iki toplumu birbirinden ayırsa da iletişimlerini engellememişti. Sınırlı da olsa irtibat devam ediyordu. Ancak 1974 yılında gerçekleşen Kıbrıs Barış Harekati sonrası iki toplum arasında dikenli teller, gözetme kuleleri ve eli silahlı askerler girdi. Kıbrıs'ı "Kuzey ve Güney" olarak tam anlamıyla ikiye ayıran, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ile Güney Kıbrıs Rum Kesimi arasında kalmış yeşil çizgiden ibaret bir hattır o. Farklı özellikleri vardır. Keskin bir bıçak gibi ada başkenti Lefkoşa'yı tam ortadan ikiye böler mesela. Kollarını Kuzey'e uzattığı zaman Türklere, Güney'e uzattığı zaman da Rumlara değer. Ara bölgede ise Birleşmiş Milletler Barış Gücü bulunmaktadır. İki farklı dünyanın aynı başkent toprakları üzerindeki durumu nasıldır? Sınırdaki nasıl bir durum hakimdir? Ara bölge nasıl bir yerdir ve orada ne vardır? Neden ara bölgeye "ölü bölge" de denir? Bu gibi soru işaretleri Kıbrıs'ı görmeyenlerin merak ettikleri başlıkların liste başında yer alır. Bütün bu özellikleri sebebiyle Yeşil Hat'tın çok merak edilen, turistleri bile kendisine çeken özel bir tılsımı vardır.

Kıbrıs'ın sınır kapıları

180 km uzunluğundaki Yeşil Hat üzerinde, ada genelinde 7 sınır kapısı mevcut. Bunlardan üçü, Kıbrıs'ın en önemli kültür, sanayi ve ticaret şehri olan başkent Lefkoşa'da. Kentin yabancıları

Lokmacı Sınır Kapısı'nda Rum tarafına geçiş noktası

olanların kendisini bulduğu ilk sınır kapısı Lokmacı'dır. Çünkü Lefkoşa'nın tam merkezindeki Suriçi'ne oldukça yakındır. Merkezde dolaşan kişi bir anda kendisini Lokmacı'da bulabilir. Öyle ki Lokmacı Sınır Kapısı, sık sık sınıra geldiğini anlamayan insanların "Burası mı sınır?" sorularına şahit olmuştur. Sınırdaki bir müddet durup gözlem yapan bir insan bunu rahatlıkla fark edebilir. O yüzden diğer sınır kapılarından daha kalabalık ve işlek bir yapısı vardır. Çünkü Lefkoşa çarşısının ortasındadır ve Kuzey Lefkoşa ile Güney Lefkoşa'nın çarşısını ikiye ayırır.

Türkiye vatandaşları Rum tarafına geçemiyor

Lokmacı'nın bir diğer özelliği ise Rum tarafı ile Türk tarafının arasındaki mesafenin oldukça kısa olmasıdır. Türk sınırından yapılan işlemlerden sonra geçilen ara bölge de Birleşmiş Milletler'e ait yaklaşık 3 veya 3.5 metre genişliğinde, geçişin olmadığı kilitli bir bölge mevcut. Bölünmüşlüğü en fazla hissettiren bölgelerden biri diyebiliriz aslında Lokmacı için. Çünkü BM'nin denetimindeki bu bölgenin önünde durup da o ayrılığı sezmemek mümkün değil. Tam o noktada, bakıyorsunuz Türk tarafında hummalı bir telaş, hemen yanında alışveriş merkezleri ve turistler... Güvenlik görevlileri yoğun telaş içerisinde... Aynı noktadan Rum tarafına yöneliyorsunuz ve onların da gümrük kapısındaki telaşlı hallerine şahit olmaya ve Rumca konuşmalarını işitmeye başlıyorsunuz. Yaklaşıyorsunuz... Ama Türk tarafından resmi geçiş izni almanıza rağmen sadece Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıysanız, Rum tarafına geçişiniz mümkün olmuyor. Bunu bilen Türk sınır kapısındaki bazı polis memurları, sadece TC vatandaşıysanız ara bölgeye geçiş için işlem bile yapmıyorlar çoğu zaman. Yasal olarak bu izni vermek zorunda olduklarını söylediğiniz zaman ise, "Zaten sizi almayacaklar o tarafa. Niçin kendinizi rencide ediyorsunuz?" sözlerine muhahap oluyorsunuz ve ara bölgeyi görmek için dahi içeriye adım atamıyorsunuz. Aslında bu uygulama yasal değil elbette. Çünkü ülkeden çıkış iznidir verilen, Rum tarafına giriş izni değil.

Ledra Palas'ta BM askerleri

Lefkoşa'nın bir diğer önemli gümrük kapısı ise bir zamanlar Türk ve Rum yetkililer arasındaki görüşmelerin yapıldığı Ledra Palas. Burası Lokmacı'ya göre daha sakin bir geçiş noktası. Şehir merkezine yürüme mesafesinde olmasına rağmen Lokmacı gibi yoğun değil. Ledra Palas'taki polis memurları daha anlayışlı ve nezaketli tavırlarıyla dikkatimizi çekiyor.

Lokmacı Sınır Kapısı'ndaki Birleşmiş Milletler kontrolündeki geçiş kapalı alan

Ledra Palas Oteli, sınırdan girişte ilk göze çarpan heybetli ve tarihi motifli bir bina. Yakın zamana kadar Türk-Rum tarafları arasındaki görüşmelerin bu otelde gerçekleştiği biliniyor. Şimdilerde ise o ihtişamlı bina Birleşmiş Milletler Barış Gücü'nün denetiminde ve o ünlü, tarihi otelde artık Birleşmiş Milletler askerleri konuşlanmakta.

Neden ölü bölge?

Ara bölgeye zaman zaman "Ölü Bölge" de denilmektedir. Bu ismin o bölgede sivil halkın yaşamamasından kaynaklandığı düşünülür. Oysa bunun farklı bir hikâyesi vardır. Kıbrıs'ın Osmanlı yönetiminde olduğu dönemde, kentin ortasından bir dere geçer. Lefkoşa'yı doğu ve batı diye ikiye bölen bu dere yatağının kuzeyinde Osmanlı, güneyinde ise Ortodoks yönetim merkezi bulunur. 1878 yılında Kıbrıs, İngiliz yönetimine geçtiğinde dere yatağı kapatılıp, Hermes Caddesi adında bir yol yapılır. 1964'te İngiliz Tümgen-

eral Peter Young'un kaleminden çıkan Yeşil Hat da bu yolun üzerinden geçmektedir. Antik Yunan'da "tüccarların tanrısı" anlamını taşıyan Hermes, ölümlerin tanrısı "Hades" ile de ilişkilendirilir. Ölü Bölge ismi de buradan gelmektedir.

Diğer sınır kapıları

Lefkoşa'daki önemli gümrük kapılarından Metehan ise Lokmacı ve Ledra Palas'tan farklı olarak yayaların yanı sıra motorlu araçların ve bisikletlilerin geçiş yapabileceği sınır noktasıdır. Yeşil Hat üzerindeki 7 sınır kapısından bir diğeri Beyarmudu'dur. Beyarmudu'ndan Türkler ve Rumların birlikte yaşadığı tek köy olan Pile'ye geçiş yapılabilmektedir. Yeşil Hat üzerinde bunların dışında üç sınır kapısı daha bulunmaktadır: Bostancı, Yeşilirmak ve Akyar kontrol noktaları. Akyar'ın en önemli özelliği ise Gazimağusa'nın tek sınır kapısı olmasıdır.

Geçmişte toplumlararası görüşmelerin yapıldığı Ledra Palas'ta, şimdilerde Birleşmiş Milletler Barış Gücü askerleri bulunuyor.

“Uçakla Gelen 6 Tabut” üzerine

Derman Paça

Özer Elmas, İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi öğrencisi. Mehmet Ömer, Makine Mühendisliği son sınıf öğrencisi. Muharrem Özdemir, Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde Mimarlık 2'nci sınıf öğrencisi. Mustafa Ertan, Ercan Turgut ve Sadık Cemil... Hepsisi de gelecek vaad eden üniversite öğrencileriydi. Yüksek öğrenim görmek için gittikleri Türkiye'de, 1976-1979 yılları arasında öldürülen Kıbrıslı altı gencin hikâyesi bir kitapta toplandı. Gazeteci Sami Özuslu'nun imzasını taşıyan “Uçakla Gelen 6 Tabut” kitabı tarihimize not düşüyor. Özuslu, “devrim şehitleri” olarak bilinen altı gencin neler yaşadığını, o dönemin sosyal yapısını ve ailelerin yaşadığı travmaları anlatarak, o zamanlar susmak zorunda kalan birçok ailenin de sesi oluyor. Kitapta, 1977 yılında okula giderken kaçırlıp kurşunlandıktan sonra öldü sanılarak ormanda terk edilen Ülmen Aygın ile yapılan röportaj da yer alıyor. Kıbrıslı altı gencin öldürülmesinin belgelerle anlatıldığı kitapta, yüzlerce kupür, fotoğraf, köşe yazısı ve demeç kullanıldı. Önce belgesel film olarak anlatılması düşünülen öyküler, daha sonra kitap şeklini alarak okuyucuya ulaştı. Sami Özuslu ile, okurken tüylerimizi ürperten yeni kitabı “Uçakla Gelen 6 Tabut” üzerine konuştuk.

Özellikle bu konuyu seçmekteki amacınız ne idi?

Uçakla Gelen 6 Tabut'un konusu, 1970'li yılların ikinci yarısında Türkiye'de öğrenim görürken öldürülen 6 gencimizin hikâyesidir. Bu konuda derli toplu bir eser yoktu. Bir kere böyle bir durum, ben de dahil olmak üzere gazeteciler, ülkede yaşayan, geçmişine ve yarınına meraklı insanlar açısından büyük bir boşluktu. Ülkemizde ve toplumumuzda yakın tarihimizle, geçmişimizle ve kültürümüzle ilgili bir

sürü boşluk olduğu gibi, bu da bir boşluktu. Dolayısıyla bir şekilde bilgi sahibi olduğum, gerek kişisel olarak, gerek meslekî anlamda çeşitli bilgilere erişme imkânı bulduğum bu konuda yazmayı ve tarihe bir not düşmeyi bir görev bildim. Aslında kitapta yedi kişinin hikâyesi anlatılıyor ve yedinci kişi de şans eseri sağ kalıyor. Kitabı yazarken tamamen belgelere dayandırımdım.

Öldürülen altı genç hakkında ne düşünüyorsunuz? O dönemki Türkiye hükümetinin bu gençlere yönelik tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu gençlerin hiçbiri suç sayılabilecek bir iş yapmadılar. Ne uyuşturucu kaçırdılar, ne birine tacizde bulundular, ne cinayet işlediler, ne de kaçakçılık yaptılar. Bu gençlerin ortak paydası, düşünceleri vardı ve bu düşüncelerini ifade etmekte kendilerini sınırlamıyorlardı. Düşüncelerinden dolayı öldürülmeleri zaten olayı siyasi cinayet kategorisine sokuyor. Dolayısıyla öldürülmelerini haklı gösterecek hiçbir mazeret olamaz. Çünkü düşüncenin öldürülmesi dünyada işlenebilecek en büyük kötülüktür. Tarih yazdı ki düşünceler öldürülemez, bedenler öldürülebilir. Bu gençlere sahip çıkılmadı. Çıkılmadığı gibi o dönemki üniversite öğrencilerine ‘komünist, solcu ve haindirler’ diye buradaki hükümet de, Türkiye'deki hükümet de kötü muamele yaptı. Kitapta anlatılıyor. Özer Elmas ilk vurulan gencimiz. Hastanede kelepçelenip yatağa bağlanıyor. 15 gün bir suçlu gibi tutulduktan sonra yaşamını yitiriyor. Özer Elmas'ın ölüm tehlikesi olmadığını ailesi, arkadaşları ve doktorları söylüyordu. Mehmet Ömer'in cenazesini almaya giden babasının kolu kırıldı. Sadece sol görüşe sahip olanların değil, siyasetle hiç ilgisi olmayan birçok insanın da işkence gördüğü anlatıldı. Bu altı gencimizi öldürenler sadece

Özuslu, kitabında Türkiye'de 1976-1979 yılları arasında öldürülen Kıbrıslı altı gencin hikâyesini belgelerle anlatıyor.

ülkücüler değildi. İki tanesinin solcular tarafından öldürüldüğünü ben değil, belgeler söylüyor.

O dönemki Kıbrıs Türk hükümetinin ölümlere karşı bakış açısı neydi?

Buradaki yönetim de altı gencimize düşman gözüyle bakıyordu. Getirilen cenazelere katılmaya izin verilmedi. Üniversiteli gençlere yönelik burada ‘Bunlar gittiler, orada komünist, solcu oldular. Gelecekler ve burada da bazı işleri karıştıracaklar’ düşüncesi vardı. Nitekim Türkiye'deki ülkücü hareketlere benzeyen komandoların Kıbrıs'a getirilmesi öneriliyordu. En fazla baskıyı da dönemin gençleri yaşıyordu. Hepimiz hatırlıyoruz, ailelerin o dönemde Türkiye'ye yüksek tahsile gidecek olan öğrencilere en büyük tavsiyesi ‘Aman gidip olaylara karışma’ idi. İnsanlarda korku vardı. Hükümet, düşünmeyen, tartışmayan, örgütlenmeyen, sadece okulundan evine, evinden okuluna giden tek tip insan modeli; itaat eden, devlete karşı çıkmayan, hükümete itiraz etmeyen insan modeli yetiştirmek istedi ve bunu bizim kuşaklar da yaşadı. İnsanlar sosyal, sendikal ve politik olaylardan çocuklarını korumaya ve uzak tutmaya çalıştılar. Kitabımda çok bahsetmedim ama sırf bu yaşanan olaylar yüzünden birçok genç tahsilini yarıda kesip geri döndü, birçok genç de yüksek öğretim görmeye gönderilmedi.

Bu konu hakkında belgesel film yapmayı düşünüyor musunuz? Kitabın isminde altı kişiden bahsettiniz fakat kitapta bir kişinin daha olduğunu ve ölümden dönerek sağ kalmayı başardığımı okudum. Eğer belgesel yaparsanız olayda hayatta kalan Ülmen Aygın da bu belgesele katkıda bulunup konuşur mu?

Evet. Belgesel yapma gibi bir planım var. Tahmin ederim ki konuşur. Zaten Ülmen'in anlattıkları birer belge. Sadece Ülmen değil, üç olayda daha görgü tanıkları var. Sadık Cemil vurulurken yanında iki Kıbrıslı arkadaşı daha vardı. Adana'da vurulan Ertan'ın yanında da iki Kıbrıslı arkadaşı vardı. Üç olayda da görgü tanığı var ve onların konuşması

belgeselin olmazsa olmazı.

Kitabı yazarken sizi en çok etkileyen ne oldu?

Neler etkilemedi ki! Ben çok uzun süredir bu kitabın üstünde çalışıyorum. Örneğin Ülmen ile olan röportajı 12 sene önce yapmıştım. O röportaj hayatımın en zor röportajlarından biriydi. Telefon ile olmasına rağmen Ülmen Aygın'la stüdyoda yaptığım röportaj benim açımdan çok zordu. Ülmen Aygın ilk kez konuşmuş ve yaşadıklarını anlatmıştı. O sırada kanımın donduğunu histettim. Stüdyoda üç kişiydik ve üçümüz de ağlıyorduk. Dışarıdaki teknik yönetmen ve eminim ki dinleyen çok sayıda insan da ağlıyordu. Ülmen'in anlattıkları çok çarpıcıydı. Ayrıca kitabı yazarken Mehmet Ömer'in babasına yapılan, alçıdaki kolunun polis tarafından kırılarak içinde silah olup olmadığına bakılması ve o çektiği acıları. Sadık Cemil'in sevgilisine aldığı hediyeyi ona vermeden ölmesi de beni çok etkiledi. Gerek yazdığım, gerekse yazmadığım, anlatılan birçok konu beni çok zorladı. Zaten kitabı çok zor yazdım, hatta bırakmayı ve vazgeçmeyi bile düşündüm. Bu insanların anılarını yaşatmanın, gelecek nesillere ve bilmeyenlere aktarmanın önemli bir görev olduğunu düşünüp devam ettim. Kitabın adı benim çok da hoşlanmadığım bir tarz aslında. Başlığın içinde şiddet var. Ölen altı gencin yakınlarıyla yaptığım görüşmelerden sonra anladım ki işin özü şu: Bizim ‘demokrasi şehidi’ diye andığımız, ‘devrim şehidi’ diye kutsadığımız insanlar, aslında aileleri tarafından okumaya gönderilmişken, günün birinde tabutun içinde geri gelen, 18, 19, 20 en büyüğü 21 yaşında olan gençler. Kitabın adının ‘Uçakla Gelen 6 Tabut’ olmasına karar verdim. Bu isim, insanların unuttukları, derinlerde sakladıkları bir haykırışı ve anıları aniden su üstüne çıkardı. Toplumun küllenmiş hafızası bir anda alevlendi ve olayları kendi içinde yaşayan birçok insan konuşmaya başladı.

Gazeteci-yazar Sami Özuslu, kitabının toplumun küllenmiş hafızasını alevlendirdiğini söylüyor.

DAÜ'ye Yeşil Kamera'dan iki ödül

Gündem Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi öğrencileri, Türkiye Cumhuriyeti Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından düzenlenen 4.Ulusal Yeşil Kamera Üniversitelerarası Kısa Film Yarışması'nda bir birincilik ve bir de ikincilik ödülü aldılar. "Sanayi-Sürdürülebilir Ekonomi/Çevre" kategorisinde, yönetmenliğini Radyo-Televizyon ve Sinema bölümü öğrencisi Evren Tunçdöken'in yaptığı Simbiyoz isimli film, kategori birinciliği ödülü aldı ve 5000 TL'lik para ödülüne değer görüldü. Filmde ayrıca, Yazılım Mühendisliği bölümü öğrencisi Ertan Köse, İşletme bölümü öğrencisi Ümit Emir, Elektrik ve Elektronik Mühendisliği öğrencisi Mustafa Aktakka da görev aldı.

Sera'ya ikincilik ödülü

"İklim Değişikliği, Hava ve Su" kategorisinde, yönetmenliğini DAÜ İletişim Fakültesi araştırma görevlisi ve doktora öğrencisi Mert Yusuf Özlük'ün yaptığı Sera adlı film, 2.500 TL tutarındaki para ödülünün sahibi oldu. Filmin senaryosu

Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü son sınıf öğrencisi Ümit Akdeniz ile aynı bölümde birinci sınıfta okuyan İsmet Ege-men Aydın'a ait. Filmin sanat yönetmenleri ise Gazetecilik Bölümü ikinci sınıf öğrencisi Emine Bayır ile Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü ikinci sınıf öğrencisi Buse Taş. Filmin görüntü yönetmenliğini de Gazimağusa Türk Maarif Koleji son sınıf öğrencisi Arınç Arısoy yaptı.

64 üniversiteden 170 film katıldı

Türkiye ve Kuzey Kıbrıs'tan 64 ayrı üniversiteden 170 filmin katıldığı 4. Ulusal Yeşil Kamera Üniversitelerarası Kısa Film Yarışması'nda 30 bin TL tutarındaki büyük ödülünü ise, Kültür Üniversitesi'nden Bilgi Diren Güneş kazandı. Jüri başkanlığını Ediz Hun'un yaptığı yarışmada 5 kategoride 14 film ödüle layık görüldü.

Sera filminin yönetmeni Araştırma Görevlisi Mert Yusuf Özlük, ödül kazanan kısa filmle ilgili olarak "Seradan dünya yaptık ve tüm çevre sorunlarını, hem metafor olarak, hem de insan obje ilişkisi açısından o seranın içinde işledik" dedi.

Yeşil Kamera Üniversitelerarası Kısa Film Yarışması'nda DAÜ öğrencileri bir birincilik, bir de ikincilik ödülü aldı.

Yeşil Barış'ın birincilik ödülü de DAÜ'ye Kuzey Kıbrıs'taki Yeşil Barış Hareketi tarafından düzenlenen kısa film yarışmasında da birincilik ödülü DAÜ'lülerin oldu. İletişim Fakültesi Görsel Sanatlar

ve Görsel İletişim Tasarımı Yüksek Lisans öğrencisi Sholeh Zahraei ile Orta Öğretim Alan Öğretmenliği yüksek lisans öğrencisi Kamil Saldun'un "Kayıp Masal" isimli filmi birincilik ödülünü aldı.

Cehennem sahnelerine taşındı

Narin Demirci

Ali Mustafa Kemal Tut'un ödüllü oyunu "Cehenneme Git" Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) Tiyatro Topluluğu tarafından 21-22 Mayıs günlerinde Aktivite Merkezi tiyatro salonunda sahnelendi. Oyunun yönetmeni ve DAÜ Tiyatro Topluluğu'nun eğitmeni İlke Susuzlu, oyun ve oyuncu performansları üzerine Gündem'e konuştu.

Susuzlu, DAÜ Tiyatro Topluluğu'nun bu sezon oynadığı dördüncü ve son oyun olan "Cehenneme Git" in sadece DAÜ'de değil, diğer üniversitelerde de sahne aldığını söyledi. Ayrıca oyunun neden cehennem adını taşıdığına açıklık getirdi. Susuzlu, "Oyun globalleşen dünyanın nereye gittiğini sorguluyor. Bizim de insanlar olarak nerede durduğumuzu tabii ki. Yazar oyununda cehennemden, yaşadığımız dünyayı kastediyor. Hiçbir farkı yok aslında. Bu dünyada cehennemin ta kendisini yaşıyoruz. Yazar işte tam da bu noktalara parmak basıyor. Doyumsuz insanoğlu yine yaşadığı yerde nasıl ateşler içerisinde yaşadığının farkında bile değil. İnsanoğlu olarak o kadar bencil ve doyum-suz ki etrafımızdaki hiçbir şeyin farkında varamıyoruz. Mesaj yüklü ve ciddi bir oyun. Bütün

"Cehenneme Git" adlı oyun sadece DAÜ'de değil, Kıbrıs'taki diğer üniversitelerde de sahnelendi.

geçişlerinde farklı boyutlar işleniyor. Kurumsallaşmakta olan sanayi düzenin insanoğlunun başına açmış olduğu sıkıntılar ele alınıyor. Siyasi anlamda yönetim şekillerini, demokrasiyi ve düzeni süzgeçten geçiriyor. Amerika ya da Avrupa'dan, Türkiye'ye ve Kıbrıs'a getirilmiş eğreti ve dengesiz bir sistem var. Aslında demokrasi etrafında cehennem ile cennet arasında hiçbir farkın olmadığını söylüyor bize. Oyun zaten cehennemde geçiyor. Ve en güzel tarafı insanların cehennemdeyken, cennete bakıp orada olanları görmeleri. Cehennemden cenneti izliyorlar" şeklinde konuştu.

Torpil sistemi işlendi

Oyunun ismiyle bütünleşen önemli sahneleri hakkında da bilgiler veren Susuzlu, "Sahnenin yine bir kısmında insanlar sıraya geçiyor ve birbirinin yerini kapmaya çalışıyor. Tıpkı bizim

yaşadığımız dünyadaki işleyen torpil mekanizması gibi. En sonunda cehenneme gidiyorlar tabii. Yazar fantastik bir şekilde izleyenleri cehenneme götürüyor" dedi.

Sürekli savaş halindeyiz

"Cehenneme Git" in savaş karşıtı bir oyun olduğunun özellikle altını çizen Susuzlu, savaşın sadece füzelerden ibaret olmadığını belirtti. Savaşın farklı boyutlarına dikkat çeken Susuzlu, "Hiç kimse savaşsın istemiyor yazar. Çünkü sürekli savaş halindeyiz. Savaş illa da bombaların patlaması, füzelerin havada uçması demek değildir. Savaş insanlar arasındaki mücadele dozunun farklı noktalara ulaşmasıdır. Oyunun kalabalık bölümlerinde hep savaş işleniyor. Cehennemde bile insanlar hâlâ anlaşamıyorlar. İnsanın bu akıl almaz gücünü oraya kadar götürmüşler" dedi.

Şeytan bile memnun değil

Oyundaki şeytanın da insanlığın bu durumundan memnun olmadığını vurgulayan Susuzlu, "O şeytanlık görevine getirilmiş birisi oyunda. Göreve getirildiği için layıkıyla yapmaya çalışıyor. Fakat ne yazık ki oyunda en çok itilen ve kakılan da o. Yani insanlık cehennemde bile aynı tutumlarını sürdürmeye devam ediyor. İnanırsınız ya da inanmazsınız ama büyük güçler insanı hep ürkütür. Ancak yazar oyunda bunu komediyle işlemiş. İnsanoğlu cehenneme de gitse şeytanın üstesinden geliyor" diye konuştu.

Sahne performanslarına not

DAÜ Tiyatro Topluluğu'nun eğitmenliğini de yapan Susuzlu, öğrencilerin tiyatro konusunda oldukça yetenekli olduklarını, kısa zaman içerisinde çok yol aldıklarını kaydetti. Susuzlu, "Oyun oynarken öğreniyorlar. O yüzden her oyun sonunda onlara not veriyorum. Canlı oyunda oyunculuğun püf noktalarını ve sahne kurallarını öğreniyorlar. Hep birlikte kaliteli işler çıkarmak için canla başla çalışıyoruz" dedi.

Nazar etme ne olur...

Semra Ergenç

En derin, en ücra ve en bilinmeyendir gelecek. Ne falcılar, ne sihirbazlar, ne de kâhinler! Biz de fal, büyü, nazar ve gelecek ile ilgili sorularımızı medyum Emrah Öğredici'ye sorduk. Kendisini "enerji uzmanı" olarak tanımlayan Öğredici, çocukluğunda ve gençliğinde enerji yeteneğini fark ettiğini söylüyor ve sekiz yıldır "enerji uzmanlığı" yapıyor. "Enerji uzmanı danışmanı" olarak vergi levhasının bulunduğu söyleyen Öğredici'den sorularımıza ilginç yanıtlar aldık.

Günümüzde fal bir çeşit eğlenme biçimidir. Bu konuda düşünceniz nedir?

Fal, şekillere bakılarak, geçmiş veya gelecek ile ilgili yapılan yorumlardır. Bazı insanlar kendilerini fala çok fazla kaptırırlar, "fala inanma, falsız da kalma" sözünden yola çıkarak kendini fala çok kaptıran insanlar var. Fala inanan bu insanlar bütün hayatlarını ona göre düzenliyor. İslam dinine göre bu caiz olmayan bir durumdur ve günah olarak adlandırılır. Falın çeşitleri vardır. Örneğin, astroloji fal değildir. Geleceği görmek gibi bir kavram yoktur. Gaibi (görünmez alemi), insanoğlu asla bilemez. Bizim işimizi tanımlayacak olursak, bazı hesaplara göre güçlü tahminlerdir diyebiliriz.

Herkes fal bakabilir mi? Fal bakabilmek için bir yeteneğe sahip olmak mı gerekir?

Herkes fal bakamaz. Bu iş için doğuştan gelen bir yeteneğin olması gerekir. Falcı ve medyum arasında çok büyük farklar vardır. Fal bakan kişi, belli bir objeye bakarak, bu fincan olabilir veya kartlar olabilir, bu objeden çıkan şekiller yorumlayan kişidir. Falcı, bu bilginin içine doğduğunu zanneder. Bu bilgiyi falcıya veren metafizik varlıklardır. Falcı metafizik varlıklarla iletişim kurduğunu fark etmez. Medyum dediğimiz

Emrah Öğredici, insanların üzerindeki nazar, kötü enerji ve büyüleri bozmayı misyon edindiğini anlatıyor.

kişi ise metafizik varlıklarla iletişime geçtiğini bilen ve metafizik varlıklardan aldığı bilgiyi aktaran aracı demektir. İnsanlar medyuma geldiği zaman ilk önce fal bakturmaya gelirler. Medyumlar fal bakmaz. Tarot ve fincana bakıyoruz fakat şekillerden anlamıyoruz. Biz sadece fincanın ortasına bakıp iyi konsantre olup güçlü tahminler yapıyoruz. Tarot kartı için de aynı durum geçerlidir. Güçlü tahminlerde bulunuyoruz. Araf ile bu dünya ve diğer paralel dünya arasında kalan kişiye medyum denir. Astrolojiye, gelecekte bilgi anlamında bakmak lazım. Burçlar ise gezegenlerin yaklaşması ve uzaklaşması ile oluşan etkinin kişiyi etkilemesi olayıdır. Örneğin, dünyaya yaklaşmasıyla ile gelgit olayı dediğimiz, suları yükseltecek gücü olan Ay'ın insanoğluna etkisi var. Bir araştırmaya göre en fazla işlenen suçların, cinayetlerin dolunaylı gecelerde gerçekleştiği bilim adamları tarafından kanıtlanmıştır.

Metafizik varlıklardan yardım alıp, onlarla konuşuyor musunuz?

Metafizik varlıklar perit olarak adlandırılıyorlar. Metafizik varlıklar insanlarla konuşup irtibata geçtiği zaman kendi taraflarına gittiklerinde "biz insanlarla konuştuk" derler. Bizim metafizik varlıklarla konuşmamız insanlardan üstün olduğumuzu göstermiyor; insanların üzerinde nazar, kötü enerji, büyü var ise bunları bozma ve insanları rahatlatma misyonu ile bu işi yapıyorum.

Nazar ile ilgili görüşünüz nedir?

Nazarın bilimsel açıklaması gözümüzün doğal çalışımından çıkan bir ışınımıdır ve bazı insanların gözünden bu ışınım daha fazla çıkar ve karşıdaki insanı etkiler. Nazar büyüden daha tehlikelidir diyebiliriz.

Ebced hesabı nedir?

Kişinin isim ve anne ismi alınıp bunlardan çıkan sonuca göre o burcun hanesine bakılarak yorum yapmaya yıldızname denir.

Bir insanın bütün hayatının yorumu bir yıldızname kitabında ya da yetmiş dokuz tane tarot kartında çıkmaz. Önemli olan hissettiklerinizdir. Bu kartlar veya bu kitap olmasa da kişiye bakım yapmak mümkündür. Bu bakım yapılırken geleceği görmüyoruz. Kişinin üzerinde kötü bir enerji varsa, geçmişte yaşadığı büyük sıkıntıların izleri varsa, kişinin üzerine negatif metafizik varlıklar musallat olduysa, bunları görüp bakımını yapmaktır. Bir takım malzemeler ve dualar ile kişiyi tedavi etmektir.

Büyü nedir? Neden insanlar ayrılık büyü veya aşk büyü yaptırır?

İnsanlar ilk zamanlardan beridir büyü yapmaktadır. Şu an Afrika'da vudu büyüleri yapılır. Büyü, insanoğlunun doğadan yararlanma isteğinin sınırsızlığı ve egosudur. Büyü, metafizik varlıklardan yardım almak demektir. Büyü, hangi amaçla yapılırsa yapılsın, metafizik varlıklar insanı hipnoz eder. Büyü herkesi etkileyebilir. Büyünün üç çeşidi vardır: Ak büyü, kara büyü ve kızıl büyü. Büyü yapmak her şekilde İslam dinine göre uygun değildir.

Medyumluk işinizden kazancınız nasıl?

Bir müşterim yardım istemek için bana geldi. Üzerinde büyü olduğunu ancak başka bir hocaya gittiğinde yedi bin lira para istediğini söyledi. Müşteri bana beş bin lira vermeyi teklif etti. Müşteriye baktığım zaman üzerinde büyü yoktu. Eğer büyü var deyip bir muska yazsaydım beş bin lira kazanacaktım. Büyü olmadığı için böyle bir miktar para almak yanlıştır. Büyü bozmak için safran ve misk amber gibi malzemeler kullanılır. Büyüyü bozmak için gerekli malzemelerin ederi, verilen ücret kadar değildir.

"Gargacılar"a garga suyu

Kaan Kırtız

"Garga suyu" tamlaması işitildiğinde merak uyandırıyor. Aşına olmayanlarda garip çağrışımlar da yapıyor. Uzun yıllar boyunca garga suyu tüketen "gargacılar" için bir gariplik söz konusu değil tabii ki. Kulağa bir taraftan garip, bir taraftan da hoş gelen bu tabirler Gazimağusa halkı ve Gazimağusa'da üretilen bir ürünle ilgili.

Kimi söylentilere göre İkinci Dünya Savaşı sırasında yaşanan kıtlık sebebiyle insanların kargayla beslenmeleri yüzünden, kimilerine göre ise bir zamanlar limandaki ambarlara üşüşen kargalar nedeniyle Gazimağusa'nın sembolü karga, sakinlerinin lakabı da "gargacı" olarak yerleşiyor. Garga suyu ise ilk zamanlarda yerel

bir niteliğe sahip olan, günümüzdeyse ada genelinde ulaşabileceğiniz bir içeceğe halk arasında verilen isim. İlk etapta yirmiyeye yakın ürün portföyüne sahip olan Super Kola firmasının öne çıkan ve sevilen ürünü Super Gold Mandarin bir anlamda garga suyu ismiyle markalaşmış. 2011 yılına kadar depozitolu şişelerle yalnızca lokal büfe ve kafelerde servis edilen ürün, bugün depozitosuz yeni şişesiyle KKTC'nin her noktasında yer alıyor.

Garga suyunun ilk adımları

Super Kola firmasının kuruluşundan günümüze en tanınmış ürünü olan Super Gold Mandarin nam-ı diğer garga suyu uzunca bir geçmişe de sahip. Super Kola'nın ilk adımları 1958 yılında çok ortaklı Taksim Gazozları firmasının

Lefkoşa'da kurulmasıyla atılıyor. Ali Eyüboğlu, Ramiz Manyera ile ortaklığın ardından kendi şirketini bu sefer Gazimağusa'da Süper Kola ismiyle kuruyor. 1982'de oğul Kutlu Eyüboğlu'nun devraldığı şirketin yönetimini bugün ise 2011 yılında daha fazla sorumluluk alan torun Melih Eyüboğlu üstleniyor. Adanın kısıtlı ekonomik koşullarından etkilenerek 2005 yılından 2011'e kadar başka bir firma aracılığıyla fason üretim yapsa da piyasadaki yerini koruyan Süper Kola bugün de varlığını sürdürüyor. "Yerli markaları ileriye götürmek için bilincimizi arttırmalıyız. İzolasyonun yarattığı sıkıntılar karşısında yerli tüketim bilinci oluşmalı" diyerek tüketicilere seslenen Melih Eyüboğlu gelen taleplere cevap olarak 2013 yazında "garga suyu" olarak bilinen Super Gold Mandarin adlı ürünlerini teneke ve pet şişe ambalajlarıyla sunmayı planladıklarını aktarıyor.

Kıbrıs ve Türkiye'de ilk kutu kola

Firma tanınmış pek çok ürünü de bünyesinde barındırıyor. Bubble Up bunlardan biri ve 2000 yılından bu yana üretimde. Melih Eyüboğlu Bubble Up'la birlikte Bixi Kola markasını da aldıklarını ve yeniden üretimini gündemlerinde olduğunu belirtiyor. Taksim Gazozları firmasının Bel Kola isimli ürünü zaman içerisinde pek çok Kıbrıslı ve Türkiyelinin anımsayacağı Bixi Kola ismini almış. Bixi Kola'nın bir özelliği de Türkiye ve Kıbrıs

piyasasında yer alan ilk kutu kola olması. 1975 yılında Türkiye'ye ihracatına başlanan Bixi Kola'nın ihracatı çeşitli engellemeler sonucunda son bulur ve yerini piyasanın devlerine bırakmak zorunda kalır.

Gazlı içeceklerin muhtevası

İlk olarak eczanelerde ilaç olarak satışa sunulan, farklı aromalara sahip gazlı içecekler, oluşan taleple birlikte büyük bir endüstriye dönüştü. Genel olarak gazlı içeceklerin yüzde 86'sı filtrelenmiş su ve geri kalanını renklendirici, aroma ve tatlandırıcıdan meydana gelen şurup oluşturur. Aroma ve renklendiriciler doğal ve yapay olabileceği gibi tatlandırıcı olarak da pancar, mısır ve şeker kamışından elde edilen glikoz veya meyve şekeri kullanılıyor. Gazlı içecekler aynı zamanda karışıma basınç tankları aracılığıyla eklenen sıkıştırılmış karbondioksit içeriyor.

Bubble Up
Nostalji Şişesinde
Nostalji Tadında

"Garga suyu", 2013 yazında cam şişelerin yanı sıra, teneke ve pet şişe ambalajlarıyla da piyasaya sunulacak.

“Hayranlarımın yüzünü yere eğdirmem”

Erhan Güler... Türkiye'nin “yetenek” kelimesini sıfat olarak taşıyan değil, onu yaşayan genç sanatçılarından. Çocuk yaşlarında tiyatro ile sanat camiasına adım attı ve çok sayıda başarısının altına Erhan Güler imzasını attı.

Narin Demirci

O müzisyen, oyuncu ve sporcu. Hayatta hep sevdiği işlerin içinde yer almış, sevmediği işlerin yanına dahi yaklaşmamış idealist bir sanatçı. İnsanlara güzel, kaliteli işler sunmayı amaç edinmiş bir idealist hem de. Başarı merdivenlerini tırnaklarıyla kazıyarak çıkan sanatçı ile sanatın birçok yönüne dair konuştuk. O da, en sevdiği iki kelimeyi söyleyerek başladı konuşmasına: “Azim ve başarı.” Çocukluk yıllarında girdiği sanat camiasında çok yol katetti. Eğitimli bir müzisyen olan Güler, sözleri ve müzikleri kendisine ait “Beni Sevecektin” ve “Çaresiz Ayrılık” isiminde iki albüm çıkarttı. Sinema filmleri ve televizyon dizilerinde yer aldı, birçoğunda da başrol oynadı. Oynadığı roller gereği sporla içli dışlı oldu ve kungfu dersleri aldı. Aldığı spor dersleri ona, katıldığı müsabakalarda birincilik ödülü getirdi. Kendisi ise bu yorucu maratonun başarı sırrını sadece “azim” olarak değerlendirdi. Azim ona göre her şeydi ama azmi de kalite yolunda harcamak gerektiğini düşünüyor, kaliteden vazgeçildiği anda yapılan hiçbir işin değerinin olmayacağını söylüyordu. Müzisyenliği de oyunculuğu da popülerlik için yapmadığını çünkü sanatın popüleriteye kurban edilmemesi gerektiğini söyledi. “Mesleğimi insanlara güzel şeyler sunmak ve kendimi ayakta tutmak için yapıyorum. Piyasada dönen birçok olumsuz şey var maalesef. Fakat yem olmadım onlara, çünkü kim-senin beni tanınması için magazin programlarına çıkmak gibi bir gayem olmadı. Bu yüzden de kimseye yalakalık yapmadım. Beni gerçekten seven büyük bir kitle var” diye konuşurken hayatta en önemli ve en güzel şeyin insanın in-

sana saygı göstermesi olduğunu da belirtmeden geçmedi.

“Kurtlar sofrasına oturmayı sevmem”

Oyunculuğu da müziği de birbirinden ayırmadan seviyor Erhan Güler. İkisine de çok düşkün ama oyunculuğun bir adım önde olduğunu söylemeden de edemiyor. Neden oyunculuğun daha önde olduğunu sorduğumuzda ise şöyle diyor: “Tiyatro ve oyunculuk daha farklı. Müzik piyasası artık kurtların ve çakalların elinde. Ben kurtlar sofrasına oturmayı sevmem. Tabii ki bazılarını tenzih ediyorum. Ama çoğunluk öyle olunca ortaya genel bir kanı çıkıyor. Cesaretimi hiçbir zaman kaybetmedim. Çünkü Allah'tan başka hiç kimseye güvenmiyorum ben. O yüzden kendi mücadelemi hep kendim verdim” diyerek hayatındaki ayrıntıları paylaşıyor bizimle. Canı yanıyor ama mücadeleden de hiçbir zaman vazgeçmiyor. Çünkü yalınlığı sevmeyen bir kişiliği ve duruşu var Erhan Güler'in.

“Merdivenleri yavaş yavaş çıkıyorum”

Sanat camiası denilen kulvarı kendi ifadesiyle “piyasa” olarak niteliyor Erhan Güler ve konuşmasına “piyasa” diyerek devam ediyor. Hayranlarının ve ailesinin yüzünü yere getirecek her şeyden uzak durduğunun da özellikle altını çiziyor. İnsanların bu camiada hep aynı yüzü görmelerinin nedenini ise şöyle açıklıyor, “Çünkü onlar bu piyasaya birtakım bedeller ödüyorlar. Ben o iğrenç bedellere boyun eğmek istemem. Ailemin, beni sevenlerin, hayranlarımın yüzünü yere eğdirmem. Çünkü sevenlerime büyük saygım var. Ben adım adım gidiyorum. Kendi alın-

terimle ve sağlam adımlarla ilerlemeye çalışıyorum. Merdivenleri yavaş yavaş çıkıyorum. Neden dersiniz? Düşmemek ve kalıcı olmak için.” Oyuncu olarak nitelendirilen birçok insanın, hep birilerinin gölgesinde yaşadığına ve onların varlığıyla var olduğuna gönderme yaparak sürdürdü konuşmasını. Mevcut bazı oyuncuların yakınlıkla, “Oyuncuyum diye çıkıp, kamera karşısında ne yapacağını bilmeyen kişiler var. Birileri getirmiş işte bir yerlere. Böyle insanlara oyuncu değil oduncu diyorum. Çünkü odun gibi oynuyorlar. O yerleri işgal edip gerçek oyuncuların hakkını gasp ediyorlar” diyerek dile getirdi duygularını.

“Evliya rollerinde oynamak bana onur veriyor”

Erhan Güler'i, Veysel Karani, Evliya Çelebi gibi rollerde daha çok gördüğümüzü, bunun sebebinin ne olduğunu sorduğumuzda ise, “Aslında bu benim özel tercihim değil. Fakat bu rolleri yakıştırıyorlar. Durum böyle olunca kabul ediyorum. Bu rollerde oynamak bana hem gurur hem de onur veriyor. Çünkü bunun herkese kısmet olmayacağını düşünüyorum. Ben de insanlara güzel, anlamlı projeler sunmak için varım. Sanatçı topluma örnek olmalı. Ben de herşeyimle örnek olmak istiyorum” ifadeleriyle yanıt verdi.

“Allah'ın ismini kullanıp kul hakkı yiyorlar”

Sanat camiasına bu şekilde bakan, belli çizgiler ve kriterler koyan bir sanatçının hiç reddettiği proje olmuş muydu acaba? Bunu merak ettiğimizde, konuya şu şekilde açıklama getiriyor Güler: “Şu ana kadar böyle bir ayırım yapmadım ama

birtakım saygısızlıkların yapıldığını da söylemeden edemem. Bahsettiğim gibi oyuncu değil, oduncu olan bir insanın rolünün altında bir rol verildiğinde reddettiğimi hatırlıyorum. Düşünsenize kamera karşısında ne yapacağını bilmeyen insanı getirmişler, oyuncu diyorlar. Bu sadece bana değil sanata yapılmış bir saygısızlıktır. Maalesef piyasada tesbih çekip hak yemediklerini iddia eden ama imzayı attırdıktan sonra kendi ceplerini dolduran insanlar çoğalmaya başladı. Bunlar tespih çekerken ‘Subhanallah, elhamdulillah, Allah-u Ekber’ demiyor, ‘Rabbena hep bana’ diyorlar. Allah'ın ismini kullanıp kul hakkı yiyorlar. Bu insanları da Allah'a havale ediyorum”

Erhan Güler'in keşkesi

Sanat camiasının bu olumsuz gidişatından muzdarip olan sanatçıya, bu camiaya girdiği için hiç pişmanlık duyup duymadığını sorduk. O da kendi tarzıyla, keşkelerin yerini değiştirerek Güler'ce cevap verdi sorumuza. Camiaya girdiği için keşkeleri olmadığını özellikle ifade etti. “Mesleğimden çok memnunum. Keşke dediğim tek şey şu ki, keşke insanların egoları bu kadar havalarda olmasa. Keşke insanlar kendilerini bu kadar yükseklerde görmeseler de kimseyi aşağılamasalar. O zaman her şey daha iyi, daha güzel olurdu. Hepimiz bu vatanın evlatlarıyız ve birbirimize insanca sahip çıkmalıyız” diyerek, sanat camiasına girmeye aday gençlere, “Kendilerini eğitsinler, bu işi kolaysamasınlar” tavsiyesinde bulundu ve kendisinin de geleceğe yönelik projesinin, oyunculuk yolunda daha kaliteli, daha güzel işler sunmak olduğunu söyledi.

Erhan Güler kimdir?

1985 yılında İstanbul'da doğdu. 1999 yılında daha çocuk yaşlarda iken tiyatro ile sanat dünyasına giriş yaptı. Oyunculuğu gibi müziğe olan ilgisi de çocukluğunda başlayan Güler, 2011 yılında “Beni Sevecektin” isimli ilk albümünü, 2012 yılında ise “Çaresiz Ayrılık” isimli ikinci albümünü çıkarttı. “Veysel Karani”, “Yitik”, “Nerdesin Öğretmenim”, “Baba Dostu” filmlerinde ve “Hayatın İçinden” isimli televizyon dizisinde başrol oyunculuğunun yanında Kız Annesi ve İhanet isimli televizyon dizilerinde rol aldı. Ayrıca “Hafız” adlı televizyon filmi, Ölümsüz Kahramanlar, Sırlar Dünyası, Kalp Gözü gibi televizyon dizilerinde de rol alan sanatçı, birçok yapımda konuk oyuncu olarak da yer aldı.

Erhan Güler (solda), özel bir televizyon kanalında yayınlanan İhanet dizisinin oyuncularıyla birlikte.

“Dünya fotoğraf çöplüğünü dönüştü”

Aybeniz Küzeci, Hilal Öztürk

Asıl adı Necip Yanmaz olan ünlü fotoğrafçı Niko Guido, Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) Fotoğraf Günleri'nde bir sunum yaptı. Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nde, Irak Savaşı'nın 10.yıldönümü dolayısıyla, geçtiğimiz aylarda savaş karşıtı mesajlar içeren “Bizi Rahat Bırakın” (Leave Us Alone) adlı bir sergi açan sanatçı, kendisini etkileyen ve rahatsız eden görüntüleri fotoğraflarında sergilediğini söylüyor. Irak'taki savaşla ilgili olarak “Dünya kandırıldı ve Vietnam'da olduğu gibi kimse savaşı hatırlamıyor” diyen sanatçı, insanlığına objektifinin ardından sesleniyor. Guido, kendi deyimiyle fotoğrafla neler söylemek istediğini paylaştı bizlerle.

Fotoğrafçılara neler önerirsiniz?

Fotoğrafçılara şunu öneririm. Çevremizde fotoğrafçı olmaya çalışan birçok insanın, hobi olarak veya amatörcü bir şeylerin peşinde koştuğunu görüyoruz. Fakat bir fotoğrafçı hangi amaçla fotoğraf çekeceğini bilmiyor. Fotoğrafın kendine özgü bir dili ve insanlara söyleyecek çok sözü vardır. Dolayısıyla fotoğrafa başlayacak insanın fotoğrafı ve fotoğraf makinesini öğrenirken aynı zamanda ‘Ben bu fotoğrafla neler söyleyebilirim’ diye düşünmesi lazım. Fotoğraf da diğer diller gibi bir dil. Bu dili iyi öğrenmek yeterli değil; bu dille söyleyecek bir şeylerinin olması gerekiyor.

Burada fotoğrafçılık üzerine yoğunlaşmaya çalışan öğrenciler var. Onlara hangi tavsiyelerde bulunabilirsiniz?

Örneğin ben yaptığım hiçbir projede, ‘bu projeyi yapayım, adım duyulsun’ diye düşünmedim. Projelerimin hepsini öncelikle kendim için yaparım. İlk olarak kendime bir şeyler anlatmak istiyordum ve

kendime anlattığım şeylerle başkalarına da bir şeyler anlatmış oldum. Dolayısıyla fotoğrafı çekmeye başlayan biri ilk önce kendini anlamalı. Günümüzde dünya fotoğraf çöplüğüne dönüştü. Şöyle bir görsellik var: Fotoğraf olsun, görüntü kayıtları olsun. Bu görseller içinde sizin çektiğiniz fotoğrafların görülmesi, bakılması çok kolay olmuyor. Fotoğraflarla ilgili özgün bir şeyler yapmak gerekiyor. Herkes aynı fotoğrafı üretmeye çalışıyor. Ben diyorum ki onlardan sıyrılın ve özgürlüğüne kavuşun. Özgür fotoğraflar üretin. Bu yöntemi izlediğiniz zaman, sizi izleyen ve sizin ürettiklerinizi merak eden daha çok olacaktır.

Neden hep acı çeken insanların fotoğrafı?

Nü fotoğraflar acı çeken insanların fotoğrafları değil. O insanlar poz vermekten çok mutlu oldular ve keyif aldılar. Gezi fotoğrafları da öyle değil. Fotoğraflarımda daha çok kendi yaşam hikâyelerini yaşayan insanlar var. Bazen Doğulu bir insanın normal yaşamı,

Batılı bir insana acı gibi geliyor. Fakat öyle değil. Ben şuna inanıyorum: Onların birçoğu varlık içinde yaşamasalar dahi bizden daha mutlu. Son kırk yılda dünyada birçok şey değişti. ‘Acaba daha mı mutluyuz?’ sorusunun cevabına ‘evet’ demek biraz zor gibi geliyor.

Son projenizin ismi neden “Bizi Rahat Bırakın” (Leave Us Alone) ?

Çünkü fotoğraflarını çektiğim kişilerden birinin bir mesajı var: “Biz mutluyduk ve bizi rahat bırakın.”

Fotoğraf maceranız anlattığınız gibi başladı ama içine girince neler gördünüz, neler buldunuz?

Fotoğraf dilini öğrenince söylemek istediklerimin farkına vardım. Belki elimde böyle bir enstrüman olduğu için söylemeye başladım. Fotoğraf dili bütün diller arasında en evrensel olanıdır. Çünkü görsellik diğer dillere göre daha evrenseldir. Tabii bunda da farklılıklar olabilir. Genel anlamda

Dünyanın artık bir fotoğraf ordusuyla dolu olduğunu söyleyen Niko Guido, “Fotoğrafçılar, fotoğraf makinelerini, makineli tüfek gibi kullanıyorlar” diyor.

anlatmak istediğinizi fotoğrafla anlatabilirsiniz. Dijital fotoğrafta şöyle bir avantaj da var: Fotoğraf LCD ekranda hemen gözüküyor. Bir ülkede fotoğraf çekerken o dili bilmeseniz bile iletişim kurma olanağınız daha fazla. Fotoğraf benim hayatım oldu.

Fotoğrafta etik ile ilgili neler düşünüyorsunuz?

En önemlisi dürüstlük. Bir fotoğrafçı her şeyden önce kendine karşı dürüst olmalı. Bir fotoğrafçı kendine karşı dürüstse dünyaya karşı da dürüsttür. Aldatmak karşı tarafa yalan söylemektir ve yaptığını farklı şekilde göstermeye çalışmaktır. Bununla ilgili bir sıkıntınız yoksa ne şekilde yaptığınız hiç önemli değildir. Fotoğrafta etik derken yalandan uzak durmaktan bahsediyorum. Ayrıca şu da önemli; şimdi artık dünya fotoğraf ordusuyla doldu. Herkes her tarafa insanlardan bir şeyler çalmaya çalışıyor. Fotoğrafçılar, fotoğraf makinelerini makineli tüfek gibi kullanıyorlar. İnsanları rahatsız edip etmemek umurlarında değil. İnsanlar özellikle fotoğrafçılar çekim yaptığı zaman olumsuz bir reaksiyon göstermiyorlar. New York'ta fotoğraf çektiğiniz zaman

farklı hissediyorsunuz; Hindistan'da farklı. Çünkü New York'ta biliyorsunuz ki oradaki insanları taciz edemezsiniz. Hindistan'da bir anda değişiyoruz. İnsanların özel hayatlarına dibine kadar girmeye çekinmiyoruz. Çünkü karşı taraftaki insan buna isyan etmiyor.

Fotoğrafçılıkta karşı olduğunuz şeyler var mı? Mesela günümüzde çok fotoğraf çekiliyor. Sosyal medya da var. Herkesin elinde bir telefon. Bu durum sizi bazen isyan ettiriyor mu?

İsyan ettirmiyor da şöyle bir şey oluyor. Tabii dünya bir fotoğraf çöplüğüne dönüştüğü için beyin artık algıda seçici olmaya başlıyor. Artık fotoğraflar etkisi gibi güçlü değil çünkü gerçeklik anlamında da sıkıntı çıktı. Kırk sene önce bir fotoğraf bir savaşı bitirebilecekken artık tek başına bir fotoğrafın böyle bir gücü yok. Çünkü fotoğraf iktidarlar tarafından istedikleri amaç için kullanılıyor. İşlerine gelmeyen fotoğraflar medyada yer alamıyorlar. Fotoğraf şu anda bazılarının çıkarları için kullanılır hale geldi ki uzun zamandır bu vardı, ama bağımsız fotoğrafçılık bilinçli olarak arka planda bırakılıyor.

DAÜ'de fotoğrafçılık günü etkinliği

DAÜ Haber

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) Fotoğrafçılık Kulübü tarafından organize edilen DAÜ Fotoğrafçılık Günleri 18-20 Nisan tarihlerinde Ak-tivite Salonu'nda gerçekleştirildi. Etkinlik, 18 Nisan 2013 tarihinde Rektör Koordinatörü Tuncer H. Tuncergil'in yaptığı açılış konuşması ile başladı. Açılış konuşmasının ardından sırasıyla İsmail Gökçe'nin Hindistan fotoğraflarının yer aldığı sunumu ile Timurtaş Onan'ın sokak fotoğraflarından oluşan sunumu yapıldı. Etkinlik kapsamında Fotoğrafçılık Kulübü Başkanı Barış

Kemal Kirik ve Fotoğrafçılık Kulübü eski üyelerinden Arslan Cehreliloğlu da daha önce hazırlamış oldukları fotoğraf çalışmalarını sergilediler. Niko Guido'nun Nü ve Irak savaşından karelerin yer aldığı fotoğraf sunumu ile etkinliğin ilk günü tamamlandı. Muhsin Akgün'ün sahne ve portre fotoğraflarından oluşan sunumu ile devam eden etkinliğin ikinci gününde ise Mimar Sinan Üniversitesi Fotoğrafçılık Bölüm Başkanı Yardımcısı Doç. Dr. Ozan Bilgisiren'in fotoğraf sunumu yer aldı. Etkinlik kapsamında Mimar Sinan Üniversitesi, Gıme Amerikan Üniversitesi, Muğla Üniversitesi, Pamukkale Üniversitesi ve Yakın Doğu Üniversitesi öğrencilerinin fotoğraf sunumları da yer aldı. Son olarak Yücel Tunca'nın Baktü'ye ait fotoğraflarının yer aldığı sunum gösterisi ile DAÜ Fotoğrafçılık Günleri etkinliği son buldu.

Her beş çiftten biri internette tanışıp evleniyor, ama...

Kaan Töngelci

Likeable İstanbul Strateji ve Reklam Ekip Lideri Ali Erkurt, İletişim Kulübü'nün davetlisi olarak 10 Mayıs'ta İletişim Fakültesi'nde sosyal medya üye-

Ali Erkurt'a İletişim Kulübü tarafından plaket verildi.

rine bir konferans verdi. Ankara Üniversitesi Reklamcılık Bölümü mezunu olan Ali Erkurt, sosyal medya teriminin Facebook ve Twitter'dan sonra duymaya başladığımızı söyledi. “Dünya’da 1,5 milyar insan sosyal medya sitelerini kullanıyor. Yalnızca Facebook’un 1 milyardan fazla üyesi var. Türkiye’de de 32 milyon Facebook kullanıcı mevcut” diyen Erkurt, Facebook’un atasının 2002 yılında açılan Friendster olduğunu söyledi. Erkurt, “Bu sonuca göre, ekranların içinde yaşamaya başladık” dedi. Her 5 çiftten birinin internet üzerinden evlendiğini belirten Erkurt, “Her 5 çiftten biri de internet yüzünden boşanıyor” dedi. Twitter’da günlük 500 milyondan fazla tweet atıldığına dikkat

çeken Erkurt, Facebook’un Instagram’ı satın almasıyla birlikte, Instagram’ın günlük aktif mobil kullanıcı sayısının Twitter’i geçtiğini söyledi. “2008’e kadar ‘internete girelim’ diyoruz, şimdi ‘sosyal medyaya girelim’ diyoruz. Bütün bu olay Web 1.0’den Web 2.0’a geçişle başladı. Kullanıcılar artık, Ekşisözlük gibi siteler vasıtasıyla söz sahibi olmaya başladı. Etkileşim, paylaşım ve diyalog dönemi başladı” diyen Erkurt, sosyal medyanın geçici olduğunu, bu kullanımın psikoloji ve sosyoloji ile alakalı olduğunu belirtti.

Tüketici artık daha sabırsız

Sosyal medya ile birlikte gelişen tüketici haklarına değinen Erkurt, “Eskiden tüketici her zaman haklıydı. Sosyal

medya hayatımızı girdikten sonra üretici ile tüketici senli benli oldular. Samimiyet artınca da tüketici daha talep-kâr ve sabırsız hale geldi, üretici ise daha çok baskı altında kaldı” dedi. Sosyal medyada pazarlama hakkında da konuşan Erkurt, bu alanda yapılacak pazarlamanın çok önemli olduğunu, ‘Hedef kitlemiz kimdir; hangi platformda yayımlanacak; bu platformda olma amacımız nedir; yayın stratejimiz nedir; ne zaman yayımlanacak?’ gibi sorulara verilecek yanıtların pazarlama için çok önemli olduğunu vurguladı. Konferansın ardından, İletişim Kulübü Başkanı Pınar Bozyel tarafından Ali Erkurt’a plaket verildi.

Konsej, şehirlerarası servis için devrede

Merve Erden

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde şehirlerarası servislerin saat 18.00 itibarıyla son bulması Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) öğrencilerini mağdur etti ve öğrenciler sesini yükseltti. Özellikle yaz aylarında saat 18.00'in çok erken olduğunu, KKTC'yi bu yüzden iyi tanıyamadıkları için sıkıcı bulduklarını ve gitmek istediklerini belirten öğrencilerin durumunu DAÜ Öğrenci Konseyi Başkanı Soner Öztürk ile görüştük. Öztürk, öğrenci arkadaşlarına, servis konusunda gerekli bütün çalışmaların yapılacağı müjdesini verdi ve konseyin diğer çalışmaları hakkında da geniş çaplı açıklamalar yaptı.

Kıbrıs'taki bazı üniversiteler ücretsiz şehirlerarası servis imkânı tanıyor. Öğrenci Konseyi Başkanı olarak bununla ilgili ne düşünüyorsunuz?

DAÜ'nün avantajları olduğu kadar dezavantajları da var. Gazimağusa, Girne ve Lefkoşa'ya uzak bir şehirdir. Bu bağlamda ulaşım sıkıntısının ciddi şekilde yaşandığının farkındayız. Konseyin önceliği şehiriçi servisleridir. Bunun için birkaç seneden beri servislerin sayısının artması, ulaşım

noktalarının uzatılmasına yönelik çalışmalar yaptık. Tabii çalışmalarımızın içinde Girne ve Lefkoşa'ya da servisler ayarlamaya çalışıyoruz.

Peki havaalanı servisleri konusunda çalışmalarınız var mı?

Biz bunu daha önceki toplantılarımızda gündeme getirip, konuyu Ulaşım Müdürlüğümüze ve Rektörlüğümüze sunduk. Fakat servis sayılarımızda yetersizlik olduğu için gerçekleştirilemedi. Çünkü hepsinin güzergâhı ve belirli saatleri var. Şu an için mevcut durumda biraz söylediğiniz şeyi gerçekleştirmemiz zor görünüyor. Biz daha ziyade nasıl servis sayılarını arttırabileceğimize bakıyoruz. Tabii servis ücretlerinin de fiyatları oldukça yüksek. Okulun gücü yetmiyor. Türkiye'den servisler gelecekti. Ayrıca servislerin konforlu ve güvenli olması da önemli. Böyle olunca süreç uzuyor. Buna bağlı olarak talepler de uzuyor. Yaz döneminde tatille beraber bu konuyu en güzel şekilde değerlendireceğiz. Önümüzdeki dönemlerde ortaya bir şeyler çıkarmaya çalışacağız. Ama özellikle havaalanı ulaşımı için özel bir çalışmamız bulunmamaktadır.

Bazı üniversitelerde saat 01.00'de ücretsiz şehirlerarası servis bulunmakta. DAÜ öğrencileri benzer imkanlara sahip olacak mı?

Biz Öğrenci Konseyi olarak önce alt yapıyı araştırıyoruz. Hemen Rektörlüğe sunmuyoruz. Araştırmayı yaparken 'Nasıl olur?', 'İmkanlar elverişli mi?', bu sorulara cevap arıyoruz. Planlarımızı yazılı bir şekilde ortaya koyuyoruz. Bizim talebimiz şu şekilde olacak; haftada bir kez diğer üniversitelerde olduğu gibi gece 12.00 veya 01.00 sularında dönüş olmak kaydıyla öğrenci arkadaşlarımızın taleplerini değerlendirebiliriz. Bizim diğer üniversitelere göre dezavantajımız Girne ve Lefkoşa'ya uzak olmamızdır. Tabii bunların pazarlık süreci de olacak.

Doğu Akdeniz Üniversitesi şehirlerarası ulaşımıyla ilgili öğrencilerden şikayetler alıyor musunuz?

İlla ki alıyoruz. Öğrenciler, 'Okul bizi servisle götürsün' demiyorlar. Hatta mevcut özel servislerin saati uzatılmı istiyorlar. Fakat özel şirketler bu konuya sıcak bakmıyor. Onlar da mesai saatlerinin o şekilde olduğunu söylüyor. Burada sistem Türkiye'deki gibi değil. Tabii halkın ve öğrenci sayısının az olması nedeniyle sirkülasyonun olmayacağını düşünüyorlar.

DAÜ Öğrenci Konseyi ile öğrenciler nasıl iletişim sağlıyor? Konsey eleştirilere nasıl bir bakış açısına sahiptir?

Ben göreve başladığımda tabii ki bocalama yaşadım. Konseyle hep iç içeydim. Önceden temsilcilik de yaptım. Bölüm temsilciliklerimiz öğrencilerle köprü vazifesi görüyor ve bana tabii ki sıkıntılar geliyor. Gelen eleştiriyi hemen gündeme taşıyorum. Biz sorunları fakültelerde çözmeye çalışırız. Geçmiş dönemde de böyle sıkıntılarımız oldu. Elbette bizi seven de var sevmeyen de. Buna rağmen çok dua ve teşekkür alıyoruz. Biz kişisel problemleri çözmeyi de amaç edindik ve öğrencilere her zaman yardımcı oluyoruz.

Mağusa özel otobüs şirketlerinin geçen yıl yaptığı eylemle ilgili ne düşünüyorsunuz?

Biz bunu duyunca zaten çok yersiz bir davranış olduğunu düşündük. O zaman ben göreve yeni gelmiştim. Burada öğrenci olarak bizleri karşılarına alıyorlar. Mağusa esnafına öğrenci bu kadar katkı sağlıyorsa, öğrenciyi karşılarına

Soner Öztürk, Girne ve Lefkoşa'ya da servis koydurmaya çalışacaklarını söyledi.

almamalıdır. Öğrenci Konseyi'nin çok geniş kitleye hitap ettiğini buna bağlı olarak bizim de onları protesto ettiğimizi düşünürsek, öğrenci arkadaşlar bizim yanımızda yer alırlar. Zaten bu süreç uzun sürmedi. Üniversite yönetimi herhangi bir çıkarı olmamasına rağmen uzlaşma yoluna gitmek istedi. Ama onlar sıcak bakmadılar. Biz de üzüldük ama bu durumda öğrenci mağdur olacaktı. Biz de karşı olduğumuzu belirttik. Süreç de çok uzamadı zaten.

Okul güvenliği ile ilgili konsey ne düşünüyor? Sızma güvenlik yeterli mi? Yapılan çalışmalar nelerdir?

Ben de aynı konuyu gündeme getirdim. Böyle bir üniversitede okuyorsak güvenlik de yüksek olmalı. Bizim şu anda üniversite çevresinin kapatılması ile ilgili bir çalışmamız var. Duvarlar yükseltiliyor. Bu kadar rahat girip çıkan bir üniversitede, araç girişlerinde stikerler da istenmemesini talep ettim. Tabii bu talebimize itiraz gelmedi ve taslak oluşturuldu. Sonrasında duvarların yükseltilmesi gibi çalışmalar yapılıyor.

Öğrenci Konseyi Başkanı faaliyet raporunu açıkladı

Narin Demirci

Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) Öğrenci Konseyi Başkanı Soner Öztürk, 2012-2013 Eğitim-Öğretim yılında yapılan konsey çalışmaları hakkında bilgiler verdi. Öğrenci Konseyi ekibi olarak yaptıkları çalışmalarda hiçbir ayırım gözetmediklerini söyleyen Öztürk, "DAÜ Öğrenci Konseyi olarak her zaman, her konuda hiçbir ayırım yapmadan öğrenci arkadaşlarımızın yanında olduk, olmaya da devam edeceğiz. Bizler geçmişte olduğu gibi çözüm bulunamayan konularda her yerde her fikre sahip kişilerle yine fikir alışverişini yapar, beraber çözüm yolu arar, gerekirse birlikte eylem yaparız" diye konuştu. Öğrenci Konseyi ofisinin öğrencilere her zaman açık olduğunu vurgulayan Öztürk, tek hedeflerinin öğrenci başarısı olduğunu, bunun için gerektiğinde üniversite yönetiminin

karşısında olabileceklerini söyledi. Öztürk, "Üniversitede olup biten her şeyi yakından takip ediyoruz. Gerektiğinde üniversite yönetiminin yanında, gerektiğinde karşılarındayız. Fakat her zaman tarafsız bir şekilde öğrenci arkadaşlarımızın yanındayız" dedi. Öğrenci Konseyi'nin üniversite bünyesinde tüm platformlarda yer aldığını kaydeden Öztürk, "Konsey olarak rektörlük seçimlerinde oy kullanma hakkına sahip olduğumuz gibi üniversite senato toplantısında ve yönetim kurulu toplantısında, fakülte kurul toplantılarında, sosyal yardım fonu toplantılarıyla birlikte bahar şenlikleri organizasyonlarında söz hakkına sahibiz" diyerek öğrencilerden aldıkları destek ve güçle kurumsallaşmış yapı işleyişinin hızla yükseleceğini belirtti. Öztürk, Öğrenci Konseyi'nin faaliyet raporuna facebook.com/dauogrencikonseyi adresinden ulaşabileceğini söyledi.

Mormenekşe köyünün futbol takımı Süper Lig'de

Mert Atıcı

Evet, doğru okudunuz. Mormenekşe köyünün futbol takımı, Süper Lig'e yükselmeyi başardı. Kıbrıs'ta bile futbol ve süper lig denince akla gelen takımlar bellidir. Hafta sonları Gazimağusa'nın meşhur Salamis yolu üzerinde bir araç konvoyu ve bayrak sallayan, korna çalan gençler gördüyseniz, ya Fenerbahçe maç kazanmıştır ya da Galatasaray. Kuzey Kıbrıs'ta da bir süper lig var ve işte Mormenekşe de, gelecek yıl bu ligde oynayacak 14 takımdan biri artık. Mormenekşe, Gazimağusa ilçe sınırları içinde, yaklaşık bin 200 kişilik bir nüfusa sahip büyükçe bir köy. Mormenekşe köyünün halkı 1974 öncesinde Güney Kıbrıs'taymış. Savaş sonucunda köylüler Kuzey'e geçmişler ve topluca

yerleştikleri köye Mormenekşe adını vermişler. Köyün adını duyuran ise, futbol takımından çok, son beş yıldır düzenlenen Enginar Festivali. Hatta köyün ortasında dev bir enginar heykeli bile var. Gelelim köyün futbol takımının süper lige yükselme öyküsüne. 26 haftalık ligin ilk yarısını 5 galibiyet, 3 mağlubiyet ve 5 beraberlik alarak 20 puanla 6. sırada tamamlayan Mormenekşe Gençlerbirliği, ikinci yarıda 7 galibiyet, 4 mağlubiyet ve 2 beraberlikle 43 puana ulaşarak ligin 3. sıradaki bitirdi ve play-off'lara katılma hakkı kazandı. Play-off'larda sırasıyla Ozanköy'ü 4-0, Gençlerbirliği'ni 3-0 ve Düzkaya'yı 2-1'le geçerek 21 yıl aradan sonra Telsim Süper Lig'e yükselmeyi başardı. Mormenekşeliler, 19 Mayıs Pazar günü, Bedis piknik alanında Süper Lig'e yükselmelerini kutladılar. Yüzlerin güldüğü kutlamalarda, futbol-

cular ve aileleri, kulüp yönetimi ve köy halkı doyasıya eğlendi. Piknik alanında kulüp yöneticileriyle konuşma fırsatı ararken, kulüp başkanı Metin Menekşeli'yi mangal başında yakalıyoruz. Menekşeli önce, bir sezon boyunca süren şampiyonluk öyküsünü özetliyor. Ligin ilk yarısında önemli eksiklikleri olduğunu, eksiklikleri giderdikten sonra ikinci yarıda toparlandıklarını ve iyi bir form grafiği yakaladıklarını anlatıyor. Play-off'larda da 3'te 3 yapma başarısı göstererek Süper Lig'e yükseldiklerini ve kulübün 21 yıllık hasretini sona erdirdiklerini söylüyor. "Bu başarı, bizden desteğini bir an olsun eksik etmeyen Mormenekşe halkına armağan olsun" diyor. Süper Lig'e yükselmekle sorumluluklarının çok daha fazla arttığını söyleyen Menekşeli, "Geçtiğimiz sezon zordu, ama bu sezon çok daha zor olacak. Artık kurtlar sofrasındayız, futbolcular daha çok çalışacak, daha çok özveri gösterecek, kendine iyi bakacak, antrenmanlarını eksik etmeyecek, tam anlamıyla profesyonel olacak, kurallardan sapmayacak, bu şart" diyor.

"Önümüzde zaman var diyoruz ama zamanımız yok!"

Kulüp başkanı Metin Menekşeli, anlatmaya devam ediyor: "Önümüzdeki hafta toplanıp genel kurul yapacağız. Hocayla konuşup onun istekleri doğrultusunda takımı güçlendireceğiz. Kulübe yeni bir hava kazandırmamız lazım. 1. Lig havasından kurtulup Süper Lig'e adapte olmamız lazım. Bu süreçte herkesin desteğine ihtiyacımız var. Ne benim ne de bir başka arkadaşımın yalnız başına bu işleri yürütme imkânı var. Köy olarak, camia olarak kenetlenmemiz lazım".

Transfer çalışmalarına yakın zamanda başlayacaklarını belirten Menekşeli "Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde takip ettiğimiz, takıma faydalı olabileceğine inandığımız birkaç siyahi topçu var, görüşeceğiz" diyor. Elllerinden geldikçe faydalanabilecekleri oyuncuları transfer etmenin kulübün maddi yapısını finanse etme açısından da çok önemli olduğunu vurgulayan Menekşeli, "Faydalanmayacağım oyuncuya neden maaş ödeyeyim ki?" diyor.

Kadın taraftar desteği

Mormenekşe Kulübü'nün ilginç özelliklerinden biri de ciddi oranda bir kadın taraftar desteğine sahip olması. Mormenekşe'nin her maçına giden, tezahürat yapan kadın taraftarları var. Havadis gazetesinde Pazar yazıları yazan Bedia Bales, Mormenekşeli. Futbol kulübünün maçlarını oynadığı stada adı verilen Cemal Bales'in kızı. Bir yazısında, "Mormenekşe'de futbol, kadınlarla güzelleşen bir aşktır aynı zamanda" diyor. Türkiye'de olduğu gibi Kıbrıs'ta da erkek taraftarların cinsiyetçi tezahüratlarından bol bol nasiplerini almışlar, ama yılmamışlar. "Ne taşın üstüne çıkıp bacak açmalar, ne de Silifke'nin yoğurtları kaldı duymadığımız. Bazen ana, bazen avrat oldu bu sözlerin öznesi. Ama boş durmadık. Tribünde erkeklerin rahatça sövebileceği özgürlüklerini ellerinden aldık" diyor. Şampiyon oldukları son maçta da kadın taraftarlar olarak sahaya inmişler. Sadece bu kadın taraftarların takımlarına desteğini görmek için bile Mormenekşe'nin maçlarına gidilir. Üstelik takım artık süper ligde ve her takımın olduğu gibi onun da şampiyon olma olasılığı var. Bir de ambargolar olmasa.

Mormenekşe köyünün futbol takımının çok sayıda kadın taraftarı da var.

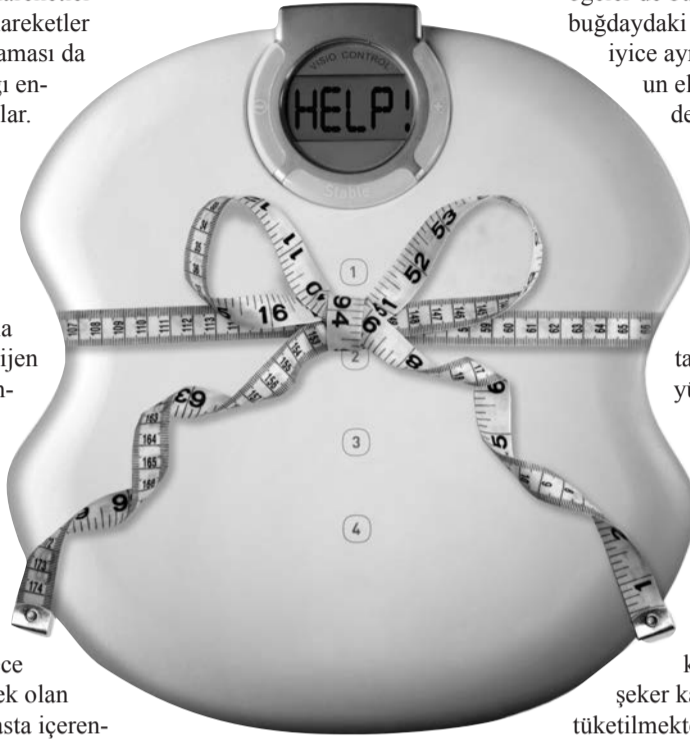
Çağımızda merak edilen soru: İnsan nasıl şişmanlar?

Batuhan Çitemel

Eski çağlarda şişmanlık zenginliğin bir sembolü gibi görülürdü. Yoksul insanlar yaşamlarını beden güçlerini kullanarak sürdürürken, zenginler onların çalışarak ürettiklerini tüketiyorlardı. Örneğin, 20. yüzyılın başlarında şişmanlık diye bir sorun yoktu. 20. yüzyılın ikinci yarısına gelindiğinde, teknolojinin ilerlemesi ile beden gücünün yerini makineler almaya başladı. İnsan eskiden olduğu gibi artık işine yürüyerek gitmiyor, taşıta biniyor; sanayide bilgisayar düğmesine basılarak makineler çalıştırılıyor; traktörle ekiliyor; çamaşır ve bulaşık elle değil, makineyle yıkıyor duruma geldi. Yüzyılın sonlarına doğru insan artık hareketsiz bir yaşam biçimine mahkum oldu, enerji harcaması da çok azaldı. İnsanın enerji harcamasının önemli bölümü bazal metabolizma dediğimiz canlılığın sürdürülmesi içindir. Hareketsiz dinlenme durumunda iç organlarımız çalışır

durumdadır ve bunun karşılığı olarak enerji tüketirler. İnsanın enerji harcamasının ikinci bölümünü bedensel hareketler oluşturur. Bedensel hareketler azaldıkça enerji harcaması da azalır. İnsan harcadığı enerjiyi besinlerle karşılar. Besinler yendikten sonra sindirilerek besin öğelerine dönüştürülür ve ince bağırsaktan emilir. Dolaşım hücrelere taşınır. Yine dolaşım hücrelere taşınan oksijen varlığında yanarak enerji oluşturulur. Besinlerin enerji değerleri farklıdır. Çoğunluğu sudan oluşan sebzelerin enerji değerleri en düşük, yağ içeriği yüksek olanların en yüksektir. İkinci derece enerji değerleri yüksek olan besinler şeker ve nişasta içerenlerdir. Birçok doğal besinin bileşiminde sindirilmeyen öğeler de bulunurken bunların

saflaştırılmasıyla elde edilenler bu niteliklerini yitirdiklerinden enerji değerleri de yükselir. Örneğin

başta buğday olmak üzere tahıllar insanın temel besinini oluşturur.

Eskiden buğday doğrudan taş değirmenlerde öğütüldüğünden bundan yapılan unda sindirilmeyen öğeler de bulunurdu. Günümüzde buğdaydaki sindirilmeyen öğeler iyice ayrıldıktan sonra beyaz un elde edilmektedir. Eskiden bir çuval buğdaydan bir çuvala yakın un elde edilirken, günümüzde yarım çuval kadar un elde edilmektedir. Beyaz undan yapılan ekmeğin enerji değeri tam undan yapılandır yüksektir. Eskiden evde pişirilen sebze, baklagil, bulgur yemekleriyle tam undan yapılan ekmeğin tüketilirken, günümüzde beyaz ekmeğin içinde yağlı köfte, patates kızartması, yağ, un ve şeker karışımı tatlılar tüketilmektedir. Eskiden yemeğin yanında pekmez ve kuru meyveden hoşaf ya da ayran içilirken günümüzde şeker katılmış gazlı,

gazsız içecekler tüketilmektedir. Görüldüğü gibi, günümüz insanı gittikçe hareketsiz bir yaşam sürdürdüğünden enerji harcaması azalırken, yeni alışılan beslenme biçimine göre enerji alımı artmaktadır. Bedenin harcamadığı enerji kaynağı yağ olarak biriktiğinden şişmanlık oluşmaktadır. Şişmanlamanın genetik nedenleri de bulunmaktadır. Bu tür şişmanlık daha çok erken yaşlarda başlar. Genetik olarak şişmanlığa yatkın kişi bunu bilerek beden hareketlerini artırır, enerji alımını sınırlayabilirse şişmanlamaktan korunabilir. Bunun yanında erken yaşlarda aşırı yeme davranışı gösteren çocuklar endokronoloji uzmanları tarafından incelenerek gerekli tedavi yapılabilir. Genetik farklılık nedeniyle aşırı yeme davranışı sonucu şişmanlayanların toplumdaki oranı çok azdır. Görüldüğü gibi şişmanlığın esas nedeni bedeni az hareket ettiren az enerji harcaması, gereğinden çok enerji yoğunluğu yüksek yağlı, şekerli, saflaştırılmış besin ve içecek tüketimdir.

Asitli içecekler bedene zarar veriyor

Batuhan Çitemel

Gençlerin severek tükettikleri asitli içeceklerin şişmanlığa neden olduğu bildiriliyor. Asitli içeceklerden alınan ek kaloriler çeşitli aktiviteler ile yakılmadığı takdirde, bir yılda kızlarda 7, erkeklerde ise 12 istenmeyen kiloya neden olabiliyor. Asitli içeceklerin diğer bir zararı da açlık hissini gidermemesi ve kişileri başka şeyler yemeye yönlendirmesidir. Bu da elbette alınan yeni kaloriler anlamına gelir. Bu içecekler yerine sağlık için yararlı besinler içeren süt

ve meyve suyu tüketilmelidir.

Asitli içecekler içerdikleri aşırı kalori miktarı nedeniyle sadece kilo alma ve obeziteye neden olmuyor; aynı zamanda mideye, dişlere ve tüm bedene de zarar veriyor.

Astıma neden olabiliyor

Gazlı içeceklerde bulunan sodyum benzoat maddesi, hazır gıda sektöründe koruyucu antimikrobiyal madde olarak kullanılan ve ürünün raf ömrünü uzatan kimyasal bir tuzdur. Bu

madde potasyumun kullanılabilirliğini düşürür. Araştırmalara göre vücudun sodyum benzoata gösterdiği reaksiyonlar egzama, astım ve kurdeşene neden olabiliyor.

Diş minelerini zedeliyor

Gazlı içeceklerde bulunan asit ve şeker, diş minelerini zedeliyor. Oluşan diş çürükleri sinirlere, diş köküne veya dişin alt kısmında bulunan bölgeye ulaştığı zaman, dişözü dokusunun ölümüne sebep olabiliyor. Bu rahatsızlık da,

hemen tedavi edilmediği takdirde diş ve diş eti apsesine yol açıyor.

Kalbe ve böbreklere zararlı

Gazlı içecekler, yüksek miktarda fruktozlu mısır şurubu içeriyor. Bu madde, aynı zamanda kalp hastalıkları ve diyabete sebep olan metabolik rahatsızlık risklerini yükseltiyor. Söz konusu içecekler, ayrıca uzun vadede böbrek taşına ve diğer böbrek rahatsızlıklarına yol açabilen yüksek miktarda fosforik asit içeriyor.

Yeşillikler ülkesine özlem

Semra Ergenç

Ben yeşillikler ülkesinden geldim, çayın kokusunu buram buram burnuma çekip, tropikal meyve olan kivi'nin hayatımın her evresinde tadına baktım. İlkbaharın sonları, yaz ayının başlangıcı taze fındıkların olma zamanı... Fındığın içi süt gibi beyaz ve tatlı. Fazla yediğinizde dikkat etmezseniz dudaklarınızda yara çıkabiliyor. Yeşillikler ülkesini anlatmak biraz zor. Cennetin bir köşesinden bahsediyoruz. Gelinlik giymiş Kaçkar dağları heybetiyle bize kendini sergiliyor. Dağlara baktığım zaman bütün havayı ciğerlerime soluyorum. Canım sıkıldığında balkona çıkıyor ve evimin yanında olan küçük derenin şırıltısını dinliyorum. Huzurun sesi bu olsa gerek. Mutluluk huzurda mı, diye soruyorum kendime. İçimden şiir yazmak geliyor. Dağları, kuşları, kedileri, çakalları... Bazen geç saatlerde ince sesleriyle çakallar uluyor. Eğer çakal yerine kurt olsaydı daha güzel olabilirdi diyorum. Onların sesi daha gerçekçi ve kalın. Yaz geldiği zaman benim ülkem insanları tatile gitmez, onları bekleyen çay denizine giderler. On iki ton çayı toplamak veya yirmi ton çayı toplamak kolay mı? Çayın fabrikada fırınlanmamış haline ilk biz dokunuyoruz. Yeşillikler ülkesinin yüzyıllardır yeşil kalmasının sebebi yağmur. Hayatımızı şekillendiren ve hemen hemen her

gün gökyüzünden toprağa düşen yağmur. Karadeniz insanı yağmuru seviyor ve hatta yağmur yağdığında çay toplamayı bırakıp evine gitmiyor yağmurla bütünleşip ve yağmura aldırış etmeden çay toplamaya devam ediyor. Yağmurdan korunmak için "muşamba" denilen özel bir giysi var ve çay toplarken Karadeniz insanları bu giysiyi giyiyor. Ben muşamba giysisini giymeyi hiç sevmiyorum ve yağmur yağdığında serinliğin tadını çıkartıyorum. Çünkü çay topladığınız zaman vücut ısı yükselir. O yüzden yağmur sizin üşümenizi değil de serinlemenizi sağlar. Yağmur demişken bir de yağmur yağarken çayını demleyip balkonda yağmurun yağdığını izleyerek çayını yudumlamak, insana ayrı bir rahatlık veriyor. "Yeşillikler ülkesinde güneş açıyor mu?" sorusuyla rahatça karşılaşabilirsiniz. Bu sorunun cevabı ise haftanın yedi gününden, dört günü yağışlı geçiyor cevabı olacaktır. Çay toplamaya başladığımızda, çayın kokusu insanın gücüyle birleşir. Hikâye çay toplamakla başlar ve ülkem insanları çay parasından elde ettikleri gelir ile ailesine bakarlar. Kimisi çay parası ile düğün yapar, kimisi ev alır, kimisi de araba. Benim ülkem insanları eski zamanlarda çayı elle topluyormuş, şimdi makaslarımız var; küçük torbasına bir kiloyu doldurup, bir beze boşaltıyor. Bu işin ardından çaylarımızı

alım yerlerine götürüp satıyoruz. İş bitiyor fakat yorgunluk yanına kâr kalan bir his oluyor. Bir an önce uyumak istiyor insan çünkü ertesi gün yine her şey aynı. Kimi zaman komşulara gidip yardım isteyip söz

alıyoruz, ertesi gün yardıma biz gidiyoruz. Eski zamanlarda yapılan imece usulünü kullanıyoruz ki yükümüz hafiflesin. Benim ülkem insanları tatil nedir bilmiyor. Onlar tatilini çay denizinde yapıyor.

Rize Fındıklı'dan bir görüntü

DAÜ İletişim'e Hollywood teknolojisi

Gündem Haber

Sinemanın kalbi Hollywood'da kullanılan son teknoloji ürünü motion capture (hareket yakalama) sistemi artık Doğu Akdeniz Üniversitesi (DAÜ) İletişim Fakültesi Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı Bölümü bünyesinde de kullanılmaya başlandı. Bilgisayar ortamında hazırlanan üç boyutlu karakterlere doğal hareket kazandırmaya olanak sağlayan bu sistem, Avatar, Spiderman, Yüzüklerin Efendisi gibi yüksek bütçeli filmlerde kullanılmasıyla biliniyor. Konuyla ilgili olarak açıklama yapan Bölüm Başkan Yardımcısı Yrd. Doç. Dr. Fırat Tüzünkan, bu sistemle birlikte Hollywood kalitesinde animasyon yapımının artık Kuzey Kıbrıs'ta da mümkün hale geldiğini belirtti. Bölüm olarak son yıllarda özellikle üç boyutlu animasyon ve filmler için görsel efekt konularında büyük yatırım ve atılımlar

gerçekleştirdiklerini anlatan Tüzünkan, bu sistemin Türkiye'de bile henüz hiçbir üniversitede bulunmadığına işaret etti.

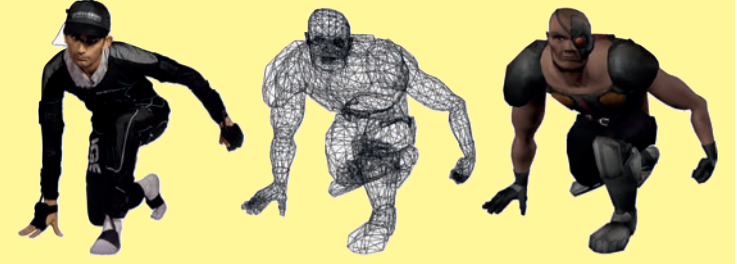
Sistem nasıl çalışıyor?

Aktörler, üzerinde toplam 18 adet alıcının bulunduğu özel bir kıyafet giyiyor. Bu alıcılar, aktörün eklemlerindeki her bir hareketi algılayıp, bu bilgileri bilgisayar ortamına aktarıyor. Bilgiler daha sonra özel programlar aracılığı ile bilgisayarda daha önceden yaratılan üç boyutlu karakterlerin eklemlerine aktarılıyor. Böylece, gerçek bir insanın hareketleri, sanal karakterlere birebir olarak aktarılmış oluyor. Bu sistem sayesinde, hem animasyon hazırlama süreleri çok kısalıyor, hem de sanal karakterlerin hareketi çok daha doğal oluyor.

DAÜ Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı Bölüm Başkanı Doç. Dr. Senih Çavuşoğlu da animasyon ve görsel efekt

alanlarına yaptıkları yatırımların artarak devam edeceğine dikkat çekerek, şunları kaydetti: "Öğrencilerimizin bu alanlarda daha da verimli eğitim alabilmeleri için uluslararası alanda işbirlikler gerçekleştiriyoruz. Son olarak, animasyon ve görsel efekt dallarında sürekli Oscar'a aday gösterilen Sony Pictures Imageworks firması ile bir anlaşma sağladık. Bu anlaşmayla birlikte, önümüzdeki yıldan itibaren başarılı öğrencilerimizi bu firmada staj yapmaları için Hollywood'a göndereceğiz."

Örümcek Adam'ın tasarımcısı DAÜ'deydi Bu arada, İnanılmaz Örümcek Adam (The Amazing Spiderman), Muhteşem ve Kudretli Oz (Oz: The Great and Powerful) ve Alice Harikalar Diyarında (Alice in Wonderland)

gibi yüksek bütçeli Hollywood filmlerinin animasyon ve görsel efektlerini hazırlayan Coşku Turhan, DAÜ İletişim Fakültesi Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı Bölümü'nde üç günlük bir atölye çalışması gerçekleştirdi. Görsel efekt Oscarları olarak kabul edilen Visual Effect Society tarafından İnanılmaz Örümcek Adam filmindeki çalışmalarıyla bu yıl bu ödüle aday gösterilen ve Hollywood'un en büyük film yapımcı şirketlerinden biri olan Sony Pictures Imageworks'de sorumlu yönetici konumunda çalışan Coşku Turhan, DAÜ'de bulunmaktan büyük memnuniyet duyduğunu belirtti.

Gündem Gazetesi ekibi hocalarıyla sahalara inletti

Narin Demirci

Gündem Gazetesi ekibi 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nda, Kuzey Kıbrıs'ın en gözde piknik mekânlarından biri olan Büyükkonuk'ta çocuklar gibi eğlendi. İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Süleyman İrvan ile Doç. Dr. Hanife Aliefendioğlu ve Doç. Dr. Tuğrul İlter'in de öğrencilerine eşlik ettiği piknikte, yakantoptan tavlaya, paslaşmadan futbola kadar çeşitli oyunlar oynandı. Eğlencede hızını alamayan Gündem ekibi, futbol için yeşil sahalarda soluğu alınca Dekan Prof. Dr. Süleyman İrvan'ın attığı goller güne damgasını vurdu. Gazetenin başarılı muhabirleri Semra Ergenç ve Aybeniz Küzeci de kendi yaptıkları yemekleriyle güne damgasını vuran diğer isimlerdi. Haberde başarılı oldukları kadar mutfakta da maharetlerini konuşturan muhabirlerden Ergenç, yapmış olduğu enginar dolması ve kısırdan, Küzeci ise patates salatasından, hocaları ve arkadaşlarından tam not aldılar. Daha sonra yeşil sahalara inme kararı alan Gündem Gazetesi ekibi, 2 takıma ayrılarak maça başladı.

Prof. Dr. Süleyman İrvan

6'şar kişiden oluşan takımlarda Prof. Dr. Süleyman İrvan'ın grubunda Nazan Ertürk, Ertan Eryılmaz, Kaan Töngelci, Derman Paça, Özlem Tören ve Hilal Öztürk yer alırken, gazetenin fotoğraf editörü Mert Yusuf Özlük'ün oluşturduğu takımda Gündem

Gazetesi Yayın Yönetmeni Ayça Atay, Semra Ergenç, Arman Arian, Elnaz Nasehi ve Yaren Paça oynadı. Oyun oynamaktan çok oyuncuları fotoğraflamanın daha eğlenceli olacağı düşüncesiyle kendini sahalara atan ve futbolun foto muhabirliğini üstenen gazetenin muhabiri Narin Demirci ise başına aldığı top darbeleriyle, görenlere daha komik anlar yaşattı.

Dekan ile fotoğraf editörü karşı karşıya

Yeşil sahada karşı karşıya gelen Prof. Dr. Süleyman İrvan'ın takımı ile Mert Yusuf Özlük'ün takımı 60 dakika boyunca kıyasıya mücadele etti. Çok çetin geçen maçın 2. yarısından sonra Doç. Dr. Tuğrul İlter de, İrvan'ın takımına katıldı. Maçın en hararetli dakikaları ise İrvan-Özlük mücadelesinde yaşandı.

Her iki takım da yeşil sahada kıyasıya mücadele ederken, günün galibi 11-10'luk skorla Mert Yusuf Özlük'ün takımı oldu.

İrvan 7 gol, Özlük ise 8 gol atarak performanslarıyla göz doldurdular. Diğer oyuncular ise atılan gollerin ardından yaptıkları timsah yürüyüşleriyle, ulusal futbol müsabakaları görüntülerini aratmadılar.

Özlük: "Taze kan gelmeseydi daha fazla gol atardık"

2 takım arasındaki bu zorlu mücadele Mert Yusuf Özlük'ün takımının maçı 11-10 kazanmasıyla sonuçlandı. Futbol sonrasında görüş ve düşüncelerini aldığımız takım kaptanlarından Özlük, maçı almayı sonuna kadar hak ettiklerini dile getirerek, diğer takımın şike yaptığını savundu. "Karşı takım 2. yarıdan sonra yeni oyuncu transferi yaptı. Tuğrul Hoca ile takımlarına taze kan verdiler. Bizim mevcut oyuncularımız ise yorulmuşlardı. Öyle olmasaydı daha fazla gol

atacağımızdan şüphem yok. Bu adaletsizlikte ama yine de sonuç değişmedi. Kazanacağımız belliydi" şeklinde konuştu.

İrvan: "Attığım goller 2 ile çarpılmalı"

Diğer takımın kaptanı Prof. Dr. Süleyman İrvan ise Özlük'ün savunmaların yersiz olduğunu, adaletten bahsediliyorsa kendi yaşının 51 olduğunun altını çizdi. Karşı takımı hesap yapmaya davet eden İrvan, "Diğer takım kaptanının yaptığı açıklamaya yönelik olarak şunları söylemeliyim ki, adaletten bahsediliyorsa önce yaş hesabına gidilmeli. Ben 51 yaşında 7 gol atıyorsam, attığım gol sayısının 2 ile çarpılması gerekiyor. Bu da demek oluyor ki 7 gol toplamda tam 14 gol ediyor. Önce hesabı öğrensinler sonra sahalara insinler" dedi.

Gündem

SAHİBİ

Doğu Akdeniz Üniversitesi adına
Rektör Prof.Dr. Abdullah Y. Öztoprak

DANIŞMA KURULU

Prof.Dr.Süleyman İrvan
Doç.Dr. Hanife Aliefendioğlu
Yrd.Doç.Dr. Pembe Behçetoğulları
Yrd.Doç. Dr. Metin Ersoy

YAYIN YÖNETMENİ

Ayça Atay

GRAFİK TASARIM

Kaan Töngelci
Fatih Şahin

FOTOĞRAF EDITÖRÜ

Mert Yusuf Özlük

TÜRKÇE BÖLÜM EDITÖRLERİ

Kaan Töngelci- Narin Demirci

MU HABİRLER

Alev Peker
Aybeniz Küzeci
Batuhan Çitemel
Ceren Tuna
Derman Paça
Hilal Öztürk

Semra Ergenç
Yunus Yamalak

KATKIDA BULUNANLAR

Elnaz Nasehi
Kaan Kırtız
Mert Atıcı
Merve Erden

Doğu Akdeniz Üniversitesi
İletişim Fakültesi
Tel: 0392 630 16 42

E-posta: gundem@emu.edu.tr

DAÜ Basımevi'nde
basılmıştır